

Plenaire 30

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2008-2009

18 februari 2009

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

INHOUD

OPENING VAN DE VERGADERING	1
BERICHTEN VAN VERHINDERING	1
SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES	1
Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden	1
INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN	1
MOTIE VAN ORDE	1
Voorstel tot aanvulling van de agenda	1
ACTUALITEITSDEBAT over het stopzetten van de communautaire dialoog betreffende een verdere staats hervorming	1
ACTUALITEITSDEBAT over de crisis in de automobielsector	23
Actualiteitsmotie	39
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19-A (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3	
Algemene bespreking	39
Artikelsgewijze bespreking	40
ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden – 1853 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	41
Artikelsgewijze bespreking	42
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Elke Roex en Anissa Tamsamani, de heer Sven Gatz , mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Paul Delva en mevrouw Kathleen Helsen houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1962 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2	
Algemene bespreking	42
Artikelsgewijze bespreking	43
MOTIE van de heren Ludo Sannen en Ludwig Caluwé betreffende een belangenconflict – 2109 (2008-2009) – Nr. 1	
Bespreking	43
VERZOEKSCHRIFT over voorrang bij inschrijving in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel volgens het decreet gelijke onderwijskansen-I (GOK). Verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie uitgebracht door mevrouw An Michiels – 2094 (2008-2009) – Nr. 1	
Verslag	47

VERZOEKSCHRIFT over adopties in het verleden en het archiveren van adoptiedossiers. Verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin uitgebracht door mevrouw Vera Jans – 2100 (2008-2009) – Nr. 1 Verslag	47
VERKIEZING VAN EEN VAST EN EEN PLAATSVERVANGEND LID VAN DE VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE	47
VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 1163 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 7 Voorstel tot aanvulling van de agenda	47
ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19-A (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3 Hoofdelijke stemming	49
ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden – 1853 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	49
VOORSTEL VAN DECREET van de dames Elke Roex en Anissa Tamsamani, de heer Sven Gatz, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Paul Delva en mevrouw Kathleen Helsen houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1962 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2 Hoofdelijke stemming	49
MOTIE van de heren Ludo Sannen en Ludwig Caluwé betreffende een belangenconflict – 2109 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	50
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 3 februari 2009 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de crisis in de landbouw in het algemeen en in de melkveesector in het bijzonder – 2092 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	50
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Mark Demesmaeker, Karlos Callens en Bart Martens tot besluit van de op 3 februari 2009 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de crisis in de landbouw in het algemeen en in de melkveesector in het bijzonder – 2088 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	50
MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Anne Marie Hoebeke, de heer Jan Laurys, mevrouw Annick De Ridder en de heren Eric Van Rompuy en Bart Van Malderen tot besluit van de op 5 februari 2009 door de heer Koen Van den Heuvel in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de eventuele uitbreiding van het toepassingsgebied van de win-winlening in het licht van de huidige kredietcrisis – 2093 (2008-2009) – Nr. 1 Hoofdelijke stemming	50

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Filip Dewinter en Pieter Huybrechts tot besluit van het op 18 februari 2009 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de crisis in de automobielsector

– 2113 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming 51

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN 51

BIJLAGEN

Aanwezigheden 55

Individuele stemmen Vlaamse Volksvertegenwoordigers 55

OPENING VAN DE VERGADERING

Voorzitter: mevrouw Marleen Vanderpoorten

– *De vergadering wordt geopend om 14.02 uur.*

De voorzitter: Dames en heren, de vergadering is geopend.

BERICHTEN VAN VERHINDERING

De voorzitter: Ik deel aan de vergadering mee dat er berichten van verhindering zijn ingekomen van de volgende leden:

Erik Arckens, Kurt De Loor, Vera Dua, Marie-Rose Morel, Helga Stevens, Anissa Temsamani, Monica Van Kerrebroeck: gezondheidsredenen;

Jaak Gabriels: ambtsverplichtingen;

An Michiels, Joke Schauvliege: familieverbindingen.

SAMENSTELLING VAN DE COMMISSIES

Wijzigingen onder de vaste en plaatsvervangende leden

De voorzitter: Dames en heren, voor de sp.a-fractie zijn

in de Commissie voor Binnenlandse Aangelegenheden, Bestuurszaken, Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Decreetsevaluatie de heer Dirk De Cock als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Els Robeyns,

in de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand de heer Dirk De Cock als vast lid vervangen door de heer Flor Koninckx en de heer Flor Koninckx als plaatsvervangend lid door de heer Jos Bex,

in de Commissie voor Economie, Werk en Sociale Economie mevrouw Els Van Weert als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jan Roegiers,

in de Commissie voor Leefmilieu en Natuur, Landbouw, Visserij en Plattelandsbeleid en Ruimtelijke Ordening en Onroerend Erfgoed mevrouw Els Van Weert als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Joris Vandembroucke,

in de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie de heer Dirk De Cock als vast lid vervangen door de heer Ludo Sannen en de heer Ludo Sannen

als plaatsvervangend lid vervangen door mevrouw Elke Roex,

in de Commissie voor Reglement en Samenwerking mevrouw Els Van Weert als vast lid vervangen door de heer Dany Vandebossche en de heer Dany Vandebossche als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Jo Vermeulen en

in de Commissie Vlaamse Grondwet mevrouw Els Van Weert als vast lid vervangen door de heer Ludo Sannen en de heer Dirk De Cock als plaatsvervangend lid vervangen door de heer Gilbert Bossuyt.

INGEKOMEN STUKKEN EN MEDEDELINGEN

De voorzitter: Dames en heren, de lijst met de ingekomen stukken en mededelingen werd op de banken rondgedeeld. (*Parl. St.* VI. Parl. 2008-09, nr. 60/19)

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Van Nieuwenhuysen bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, gezien de gewijzigde communautaire situatie na het afspringen van de gesprekken tussen de gemeenschappen, waag ik het om toch nog eens voor te stellen dat de plenaire vergadering het voorstel van interpretatief decreet met betrekking tot het faciliteitenonderwijs, namelijk het stuk 1163, alsnog zou behandelen.

De voorzitter: We zullen daar straks over beslissen.

Het incident is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT over het stopzetten van de communautaire dialoog betreffende een verdere staatshervorming

De voorzitter: Dames en heren, het debat is geopend.

De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, u staat dus met lege handen. U hebt vorige week nog een nummertje opgevoerd. U hebt de Franstalige onderhandelaars nog eens een aantal teksten bezorgd. U bent zelfs zo lief geweest om die teksten in het Frans te laten vertalen. Zoals iedereen had verwacht, heb u echter een ‘non’ gekregen op uw ultieme voorstellen. Alleen u deed nog alsof u geloofde in een kans op welslagen. Het is echter niet alleen de heer Reynders die ‘non’ heeft gezegd. Als we vandaag *La Libre Belgique* lezen, weten we wel beter. Geen enkele van de vier Franstalige partijen heeft haar akkoord verleend. Volgens sommigen hebben ze niet eens gesproken over een aantal van uw voorstellen. Ik citeer: “Aucune des quatre formations politiques francophones n’a accepté de délivrer un feu vert à des propositions qui, pour certaines, n’ont même pas été évoquées lors des réunions du dialogue communautaire.” Dat is de situatie. U staat met lege handen. Geen enkele Franstalige partij heeft die dialoog ooit ernstig genomen.

Er zijn maar twee mogelijkheden. Mijnheer de minister-president, ofwel bent u bedrogen, maar ik geloof dat we allemaal wel beter weten. Er zijn nooit garanties geweest. Vanaf het begin hebben de Franstaligen gezegd niet aan tafel te willen zitten zonder dat Brussel-Halle-Vilvoorde op tafel zou liggen, en Brussel-Halle-Vilvoorde ligt vandaag op tafel. Vandaag wordt er wel over gesproken. Het zijn zagezegd geen onderhandelingen. Zagezegd worden er oplossingen op een rijtje gezet. Een goed verstaander begrijpt echter dat er op dit ogenblik wel degelijk wordt onderhandeld over Brussel-Halle-Vilvoorde, terwijl een van de voorwaarden van de Vlaamse Regering precies was dat daar niet over zou worden onderhandeld.

De tweede mogelijkheid is dat u ons maar wat hebt voorgehouden, dat u aan dit parlement en aan de hele Vlaamse bevolking hebt gezegd over garanties te beschikken, maar dat die er van meet af aan niet zijn geweest. Iedereen zal zijn conclusies trekken: lees de kranten en luister naar wat de mensen zeggen, en u weet wat ze ervan geloven.

Het ergste is natuurlijk dat in de beide gevallen het resultaat bedroevend is. Brussel-Halle-Vilvoorde is vandaag niet gesplitst. Er wordt gepraat, er wordt onderhandeld over Brussel-Halle-Vilvoorde, en Vlaanderen staat met lege handen. Het is dus niet alleen Kris Peeters die met lege handen staat. Vlaanderen staat met lege handen, op een ogenblik dat het federale budget opnieuw ontspoord. Ik ben, jammer genoeg, oud genoeg om te weten wat dat betekent. Ik behoor tot die generatie die heeft betaald voor anticrisisplannen, die de buikriem heeft moeten aanhalen, die indexsprongen en allerlei maatregelen

heeft meegemaakt om toch maar die ontspoorde Belgische staatsschuld opnieuw wat te verminderen.

Net als er een beetje perspectief kon worden geboden aan de jonge mensen in Vlaanderen, aan onze kinderen en kleinkinderen, zien we die Belgische schuld weer ontsporen. Op het moment dat Vlaanderen met vergrijzing geconfronteerd wordt, is dit dramatisch. We zien, mijnheer de minister-president, dat het Belgische budget structureel ontspoord. U moet niet zeggen dat u er niets mee te maken heeft, het gaat om de vraag waarvoor Vlaanderen bevoegd wordt, over wat wij binnenhalen aan bevoegdheden. Daarvoor is Yves Leterme toch naar het federale niveau gegaan? Hij deed dat toch precies omdat hij de analyse maakte, samen met Inge Vervotte, dat het in België niet werkt en niet lukt, en dat de bevoegdheden dus getransfereerd moeten worden.

We zien dat België een heel ondoelmatig relanceplan maakt – en ik ben nu nog vriendelijk, ik zou ook letterlijk kunnen citeren wat Herman Van Rompuy daarover heeft gezegd. Het is uw verantwoordelijkheid, mijnheer de minister-president, dat wij die bevoegdheden niet hebben en dat België maatregelen kan nemen die tegen Vlaanderen ingaan. Op dit ogenblik wordt hier door de meerderheidspartijen terecht een belangenconflict voorgesteld, omdat in dat relanceplan staat dat België een eind wil maken aan het doelgroepenbeleid. Vlaanderen heeft één groot probleem inzake tewerkstelling en dat is het gebrek aan activering van ervaren werknemers. Wel, de federale overheid, de Belgische overheid, schrappt die maatregel. Dat staat in het federale relanceplan, een relanceplan dat Vlaanderen had moeten kunnen uitvoeren: wij hadden de focus moeten kunnen leggen op onze zorgen en noden. Er zijn te weinig middelen in België om grootschalige reddingsacties te doen voor onze industrie, en het is nog maar de vraag of men het wil doen, ik weet nog altijd niet of Milquet Opel wil helpen: het was één keer “non” en nu wil ze er wel weer over praten. Er is gelukkig nog een Vlaamse overheid, want op elk van de terreinen zien we dat België faalt.

Hoef ik u nog te herinneren aan de aankondigingspolitiek in verband met de schrootpremie? Er werd vorige week over gedebatteerd en keer op keer zien we dat het Belgische niveau faalt. Er is geen generatiepact, er is geen perspectief, de schuld wordt niet afgebouwd en we zitten met een kolossale vergrijzing. We zijn het er in dit halfroond allemaal over eens, denk ik: we moeten met Vlaanderen veel meer bevoegdheden binnenhalen. Welnu, het dramatische van de situatie is dat niet alleen u met lege handen staat, maar dat Vlaanderen met lege handen staat, dat we de bevoegdheden niet hebben, dat we de crisis niet te lijf kunnen gaan zoals we zouden willen: met voldoende middelen en met oplossingen, aangepast aan onze noden. Elke dag opnieuw worden we ermee geconfronteerd hoe België blokkeert, hoe

België on-Vlaamse maatregelen, soms zelfs anti-Vlaamse maatregelen neemt, zelfs tot in het anticrisisplan toe.

Ik vind dat dramatisch, ik vind dat schokkend en het stemt mij bitter. Ik ben niet rancuneus, maar het stemt mij bitter, echt bitter, wanneer ik zie welke beloftes werden gedaan, welke verwachtingen gecreëerd werden, omdat ik weet waarom Yves Leterme en Inge Vervotte naar het federale niveau zijn gegaan, en ik nu zie op welke manier CD&V daarop reageert in een vorm van lethargie, geen felle reactie. Als u bedrogen bent, dan zou het land nu toch wel te klein zijn, want dan is het de vicepremier van deze federale regering, die u steunt, die “non” zegt bij zogezegde akkoorden, bij zogezegde garanties die hij gegeven had.

Dit is, mijnheer de minister-president, een hele bittere en dramatische ervaring. Dit is een slechte zaak voor Vlaanderen. Vorige week zei u dat u pas na het mislukken van uw plan A zou spreken over een plan B. Wel, ik denk dat heel Vlaanderen nu zegt: “Mijnheer de minister-president, wat is uw plan B?” (*Opmerkingen van minister-president Kris Peeters. Applaus bij de N-VA*)

De voorzitter: De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, het heeft niet mogen zijn. En nochtans had het voor u zo mooi kunnen zijn. U had alles handig voorbereid, u had alles handig uitgekend en handig in scène gezet: u, de Vlaamse minister-president Kris Peeters, zou doen wat Leterme niet kon of wou doen, u zou bewijzen dat de communautaire eisen van CD&V geen loze verkiezingsbeloftes waren, maar dat ze dankzij Kris Peeters realiteit zouden worden.

Uw verkiezingscampagne lag al klaar. Ze was gebouwd op het in de praktijk brengen van die fameuze vijf minuten politieke moed. Weet u het nog, dames en heren van CD&V? U zou slagen waar Leterme faalde. Maar uw ‘finest hour’, uw ‘moment suprême’, uw verwachte triomf is helaas uw politiek en communautair Waterloo geworden, een debacle, een afgang, een nederlaag met forfaitcijfers. Maar u bent helaas niet de enige die een nederlaag lijdt. Samen met u zijn alle Vlamingen vandaag verliezers. De enigen die winnen en hun slag thuis halen zijn de Walen. Reynders en co triomferen: geen staats hervorming, zelfs geen minimale, of zoals Eric Van Rompuy het zei: zelfs geen bagatel!

Mijnheer de minister-president, de conclusie is simpel: eigen schuld, dikke bult! Kris Peeters blijft door zijn eigen schuld met lege handen achter. Nu zelfs van een minimale staats hervorming binnen deze Vlaamse legislatuur geen sprake zal zijn, staat CD&V, en nog meer de minister-president die zich engageerde om deze dialoog te engageren, helemaal met de billen bloot.

De CD&V-N-VA- strategie heeft hopeloos gefaald, mijnheer Bourgeois. U hebt zoals ratten het zinkende

schip helemaal op het einde verlaten. Het is wel dege-lijk die CD&V-N-VA-strategie die heeft gefaald.

De voorzitter: De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck: Mijnheer Dewinter, uw beeldspraak is goed geprobeerd. Alleen vergeet u iets. Wij hebben het schip niet als ratten verlaten want we hebben nooit op het federale schip gezeten. (*Opmerkingen van de heer Filip Dewinter*)

Noem mij eens één federale N-VA-minister! Wij hebben gezegd dat we enkel en alleen in een federale regering zouden stappen indien de eisen van dit parlement zouden worden uitgevoerd. Er was voor ons geen schip om te verlaten.

De heer Filip Dewinter: De N-VA heeft op Vlaams niveau toch mee een bestuursakkoord ondertekend waarin een aantal communautaire verzuchtingen stonden die tot op vandaag niet gerealiseerd zijn? U hebt vier jaar als alibi gediend om de non-politiek van deze regering op communautair vlak te helpen realiseren. Pas op het moment dat u inzag dat het niet zou lukken en dat u beseftte dat u ook met de billen bloot ging naar aanleiding van de Vlaamse verkiezingen, hebt u snel de regering verlaten.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Dewinter, aan de overkant wrijft men zich natuurlijk in de handen. U gaat een intern Vlaams debat aan, in plaats van te zoeken waar de schuldigen zitten. Dat is uw gekende stijl: kappen op de Vlaams-nationalisten die wel engagementen aangaan en wel vier jaar lang gedaan hebben wat moest.

De heer Filip Dewinter: En wat hebt u gerealiseerd? Even weinig als Peeters!

De heer Geert Bourgeois: Mag ik even? U komt waarschijnlijk weinig in Vlaanderen. Ik kan u zeggen dat de Vlamingen appreciëren wat wij gedaan hebben.

De heer Filip Dewinter: Niks! Wat is het resultaat?

De heer Geert Bourgeois: U moest geen schip verlaten. U zit maagdelijk, als een onbeminde maagd weliswaar, rustig op uw eilandje te kijken naar de schepen die voorbijvaren.

De heer Filip Dewinter: Liever een onbeminde maagd dan een prostituee, mijnheer Bourgeois. U hebt u vier jaar geprostitueerd met de CD&V, om tot de conclusie te komen dat u verraden bent. Nu bent u uw maagdelijkheid kwijt. Dan ben ik liever een onbeminde maagd met een ongeschonden maagdevlies dan een prostituee die haar maagdelijkheid verloren heeft aan de CD&V. Op het einde van de rit is het nul voor de N-VA en nul voor CD&V. Uw politiek van deelnemen aan de macht

en van participationisme is uiteindelijk een debacle gebleken en op een failliet uitgelopen. Dat is de realiteit, en daar kunt u moeilijk om heen.

De uitrit N-VA is niet de afrit Vlaanderen. Het is een poging om vandaag uw vel te redden door alle schuld op de nek van Kris Peeters te laden, terwijl u zeer goed weet dat u vier jaar lang mee verantwoordelijk bent geweest voor de status-quo op communautair vlak. Leg maar eens uit aan uw Vlaams-nationale achterban dat het resultaat na vier jaar deelname aan de macht nul op het rekest is.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Dewinter, u verdraait de geschiedenis door te zeggen dat wij vier jaar lang de kans hebben gehad. De verkiezingen hebben plaatsgevonden op 10 juni 2007. Daarvoor was er een andere regering, waar wij niets mee te maken hadden. Wij zijn op 10 juni 2007 met dit verhaal begonnen. U weet dat heel goed.

Dat wij een andere strategie hebben dan u, is ook algemeen bekend. Ik stel vast dat u al dertig jaar langs de kant staat te schreeuwen, maar dat u niets gerealiseerd hebt inzake de Vlaamse onafhankelijkheid, en evenmin op het vlak van een verdere staatshervorming. Wij hebben een andere tactiek gevolgd. Dat is een keuze die we gemaakt hebben. Dat u dat geen goede keuze vindt, is uw verantwoordelijkheid. Maar wij hebben met de minister-president heel duidelijke afspraken gemaakt over datgene waar wij voor stonden. De minister-president heeft hier verklaard dat hij keiharde garanties had van de Walen. Ik zie dat er van die garanties niets meer overblijft, en dat hij die zelfs nooit heeft gehad.

De heer Filip Dewinter: Mijnheer Peumans, wij hebben in ieder geval niet gediend als alibi en als schaamlapje om de communautaire status-quo nog eens vier jaar te verlengen. En dat hebt u wel gedaan.

Maar dit is slechts een discussie in de marge, collega's. Waar het echt over gaat, is de verantwoordelijkheid van de minister-president. Natuurlijk zal men voortaan zeggen dat men zich gaat bezighouden met de echte problemen: de economische recessie, de werkloosheid, de crisis in de automobiellindustrie en de banksector en dergelijke meer. Maar men vergeet, mijnheer de minister-president, dat de hefboomen die noodzakelijk zijn om de problemen in die sectoren vandaag op te lossen, alleen maar binnengehaald kunnen worden via een staatshervorming. Een Vlaamse loonpolitiek, een Vlaamse sociale zekerheid, een eigen Vlaamse fiscaliteit, dát hebben we nodig om Vlaamse jobs aan Vlaamse arbeiders te geven, om de automobiellindustrie hier te houden, en om de financiële en economische crisis echt efficiënt en kordaat te kunnen aanpakken.

De communautaire dialoog is nooit van start gegaan om twee redenen: de Walen wilden niet, en Kris Peeters durfde niet. De Waalse garanties die Peeters bij het

begin op zak zei te hebben, blijken vandaag uiteindelijk niet meer te zijn geweest dan gebakken lucht. U hebt u laten rollen als een kerstekind door de Waalse politici, mijnheer de minister-president.

Een plan B om als mogelijk alternatief te dienen, was er overigens al evenmin. Nochtans was het plan B van de Vlaamse onafhankelijkheid – ons plan A, voor alle duidelijkheid – de enige stok achter de deur om de Walen nog rond om het even welke onderhandelings-tafel te krijgen. En dat zal het ook in de toekomst zijn.

Mijnheer de minister-president, vandaag blijft niet alleen het regeerakkoord dode letter, maar blijkt bovendien opnieuw dat Waalse chantage werkt. De Waalse chantage werkt overigens alleen maar omdat uw antwoord op dat Waalse 'njet' – en daar heeft de heer Bourgeois gelijk in – ook vandaag weer zwak en laf is. U legt zich neer bij de feiten en gaat over tot de orde van de dag.

In plaats van te doen wat u zegt, dat is “de stekker uit de dialoog trekken”, moet u – om in dezelfde beeldspraak te blijven – een kortsluiting veroorzaken. Die kortsluiting moet ervoor zorgen dat de Walen ofwel wel aan de onderhandelingstafel komen en zich neerleggen bij de Vlaamse resoluties ofwel dat wij eieren voor ons geld kiezen. Dat betekent dat we ons niet neerleggen bij het Waalse njet, ons niet neerleggen bij de Waalse chantage, ons niet neerleggen bij het huidige Belgische status-quo. De kortsluiting moet eindelijk leiden tot wat de enige conclusie kan zijn na het debacle van de dialoog. Die conclusie is klaar en duidelijk en heet ‘Vlaamse onafhankelijkheid’. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, collega's, de dialoog tussen de gemeenschappen was het gevolg van het falen van de onderhandelingen op federaal niveau. In die federale onderhandelingen hebben we spijtig genoeg moeten vaststellen dat het vasthouden aan de macht, aan een postje in de Wetstraat 16, belangrijker was dan het zetten van verdere stappen in de staatshervorming. Hoewel een grondige staatshervorming in het federale regeerakkoord staat, moeten we vaststellen dat premier Van Rompuy zelf voorlopig het voortouw niet wenst te nemen. Hij steekt liever zijn kop in het zand en schuift de hete aardappel door naar zijn collega Peeters.

Dat Vlaanderen op een bepaald moment het voortouw nam om de communautaire dialoog nieuw leven in te blazen, konden we enkel toejuichen. Mijnheer de minister-president, uw stoere taal sprak boekdelen. U zou de redder des vaderlands worden, maar dan wel een redder in nood zonder mandaat.

Zoals verwacht heeft de dialoog van gemeenschap tot gemeenschap uiteindelijk niets opgeleverd. Men zou het de kroniek van een aangekondigde dood kunnen noemen.

De meesten in het halfroond zagen in dat de gesprekken op een non-dialogoog zouden uitmonden. Of moeten we het op zijn Frans uitspreken als ‘non’-dialogoog?

U echter, mijnheer de minister-president, bent blijven volharden in de boosheid. U bent blijven beweren dat u van de Franstaligen spijkerharde garanties voor deelakkoorden had bekommen. Die had u overduidelijk dus niet. Zoals verwacht, hadden de Franstaligen totaal geen behoefte aan de vertaling van uw zeven voorstellen. Ze hadden u al lang begrepen. Maar gelukkig heeft het taalbad dat ik u vorige week gegeven heb, u geholpen. Sinds vorige week weet u dat ‘non’ inderdaad ‘nee’ betekent.

Eindelijk is er een einde gemaakt aan deze commedia dell’arte. Eindelijk is er een einde gemaakt aan deze soap. Dit communautaire carnaval duurt al anderhalf jaar. En wat is het resultaat dat u bekommen hebt? Niets, niente, noughtbollen, niks.

Of het nu over lastenverlaging gaat, fiscaliteit of arbeidsmarktbeleid, het resultaat is altijd hetzelfde. De Vlaamse vragen worden door de Franstaligen beantwoord met een simpel ‘non’. Vlaanderen moet blijven wachten op de nodige hefboomen om een goed beleid te kunnen voeren. We moeten blijven wachten op de nodige middelen om de financieel-economische crisis te bestrijden.

Collega’s, op het eenparige Franstalige ‘non’, dient een minstens even krachtig Vlaams antwoord te komen. Maar wat zegt u, mijnheer de minister-president? Dit is niet het moment om snel nieuwe initiatieven te nemen. Laten de anderen maar over de brug komen. We moeten alles rustig bekijken. Wat gaat u doen, mijnheer de minister-president, wachten? Waarop? Op voorstellen die er niet zullen komen.

Collega’s, de speeltijd is voorbij, het is tijd voor echte actie. U, mijnheer de minister-president, u die communautair manager van het jaar wilde worden, zou toch moeten weten dat een staatshervorming broodnodig is. Of is dat nu plots niet meer zo?

Ik wil even econoom De Grauwe citeren: “Zonder staatshervorming komt de begroting nooit meer goed. Hoe meer cijfers de federale regering laat doorsijpelen over de begroting, des te dramatischer ze worden. De enige uitkomst om besparingen te doen, is een staatshervorming, want de financiële transfers van het federale naar het gewestelijke niveau worden te groot, vooral omdat men steeds weigert, of geweigerd heeft om ook meer bevoegdheden naar de gewesten over te dragen, zagezegd om de communautaire vrede te bewaren. Het resultaat: de federale begroting tikt als een tijdbom, en de gewesten hebben een tekort aan bevoegdheden om een krachtig beleid te kunnen voeren.” Wie ben ik om de heer De Grauwe tegen te spreken?

Mijnheer de minister-president, u en uw partij dragen een verpletterende verantwoordelijkheid. Uw partij moest en

zou naar de Vlaamse verkiezingen gaan met een trofee, hoe klein die ook was. Maar zelfs de beruchte borrelnootjes zijn u niet gegund. Wat blijft er dan nog over van alle CD&V-N-VA-beloften van 2007?

U zit hier te glunderen, mijnheer Bourgeois, maar de enige verdienste die uw partij heeft, is dat u vroeger dan CD&V heeft ingezien...

De voorzitter: Mijnheer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer De Craemer, u moet een beetje eerlijk zijn met uzelf, met dit parlement en met de kijker. U schiet op de N-VA, maar tot voor kort was u lid van de N-VA en ging u met alles akkoord. U bent voor het postje overgelopen. Dat is de realiteit.

De heer Gino De Craemer: De tijd zal het uitwijzen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer De Craemer, ik hoorde dat u het daarstraks had over opkomen voor het eigen postje. Uit uw mond komt dat totaal ongeloofwaardig over. U bent eerst bij het Vlaams Belang geweest, dan bent u naar de N-VA gegaan, vervolgens stapt u over naar LDD. Ik zou me schamen om zo op het spreekgestoelte te staan en te schieten op degenen wier standpunten u tot voor twee maanden tot en met verdedigde. Qua geloofwaardigheid kan dat tellen. *(Applaus bij CD&V, sp.a en de N-VA)*

De heer Gino De Craemer: U zit hier dus te glunderen, mijnheer Bourgeois, maar uw enige verdienste is dat u vroeger dan CD&V ingezien hebt dat de dialoog op niets zou uitmonden. Ook u, mijnheer Peumans, gaat naar de verkiezingen zonder de broodnodige vette vis. Voor LDD is er maar één oplossing: de Vlaamse regeringspartijen hier aanwezig die tevens deel uitmaken van de federale regering, moeten eindelijk opstaan en hun verantwoordelijkheid nemen. Het moet voor eens en voor altijd duidelijk zijn dat het ons, Vlamingen, menens is en dat een staatshervorming noodzakelijk is. Wel, CD&V en Open Vld, neem uw verantwoordelijkheid en maak uw federale collega’s duidelijk dat het zo niet verder kan. Eis van hen dat ze desnoods hun conclusies trekken en uit die federale regering stappen. Dat is de enige optie die er rest. U mag zelf invullen welke gevolgen dat zal hebben.

Mijnheer de minister-president, dat is de boodschap die u moet brengen. Ga het vertellen in de Wetstraat 16 aan uw CD&V-collega, premier Van Rompuy. Ga dit ook vertellen aan uw partijvoorzitster in uw partijhoofdkwartier in Zellik. Want dat zijn de personen die de agenda in de toekomst zullen bepalen, niet u, mijnheer de minister-president.

Mijnheer de minister-president, u staat erbij en kijkt ernaar. U wilt rustig afwachten. Wel, u zult nog lang

kunnen wachten op de voorstellen van de Franstaligen. Maar dat past uiteraard in het CD&V-kraam. Het is nu duidelijk dat de Vlaamse Regering geen plan B heeft. Uw partij gijzelt ondertussen de Vlaamse Regering, uw partij gijzelt dit parlement uit vrees voor de gevolgen op het federale niveau. Maar ook u, mijnheer de minister-president, draagt hierin een zeer grote verantwoordelijkheid. Mijn vraag is dan ook doodsimpel: beschikt u over een plan B? Zo ja, wat omvat het?

Mijnheer de minister-president, indien u geen oplossing hebt, wil ik u het volgende voorstel doen. Ik ga even terug naar een dinsdagochtend in september 2008. In een overvolle aula van de Gentse universiteit wacht men op de nieuwe held van Vlaanderen, Kris Peeters himself. Nadat u een serie redenen had opgesomd waarom u aan politiek wilde doen, zei u: “Ja, ik heb het volste vertrouwen in de communautaire dialoog. Meer zelfs, ik verbind er persoonlijk mijn politieke toekomst aan.” Wel, mijnheer de minister-president, kom dan voor één keer uw belofte na. *(Applaus van de heer Jurgen Verstrepen)*

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, vorige maandag verklaarde MR-voorzitter Didier Reynders dat er voor de verkiezingen geen akkoorden meer zouden worden gesloten. De minister-president heeft de enige mogelijke conclusie getrokken die men daaruit kan trekken, namelijk dat het geen zin meer heeft om op dit moment nog verder te praten. Op dit moment deelt het FDF bij de Franstalige liberalen de lakens uit. Zij zetten de toon en alle andere Franstalige partijen volgen dit slechte voorbeeld.

Nochtans had de minister-president heel wat werk verricht op vraag van dit parlement. Er zou niet langer worden gewacht op federale onderhandelingen. In uitvoering van het Vlaamse regeerakkoord zou de minister-president zelf stappen zetten om de Franstaligen over de brug te krijgen. Wie stilzit en niets doet, krijgt niets beter. Het was dus beter om te proberen. Er is heel wat werk verricht, veel meer dan in het eerste pakket met onder meer huur, verkeersveiligheid, onteigeningsbeleid. Ook het arbeidsmarktbeleid, het doelgroepenbeleid, de arbeidsbemiddeling, aftrekken in de personenbelasting, grootstedenbeleid, justitie, welzijn, een grondwettelijke kamer, zijn ter sprake gekomen. De Franstaligen zijn echter, in tegenstelling tot wat zij eerder hadden gezegd, niet bereid om op dat vlak stappen te zetten.

Wat moet er nu gebeuren? Een federale regeringscrisis? De verleiding is groot want de verontwaardiging, de boosheid over het gebroken woord is groot. Men spreekt over garanties die in september zouden zijn gegeven. Op 31 december is in het federale regeerakkoord ingeschreven dat er akkoorden zouden worden gesloten voor juni 2009. Wat kan er nog meer zijn dan een neergeschreven

regeerakkoord om te spreken over waarborgen? We worden hier geconfronteerd met woordbreuk. De verleiding is groot om daar een federale regeringscrisis van te maken. Dat betekent echter samenvallende verkiezingen. Velen in dit parlement zijn daar principieel geen voorstander van. We moeten ons apart over het Vlaamse beleid kunnen uitspreken. Niemand weet trouwens op dit ogenblik hoe die federale verkiezingen georganiseerd zouden moeten worden. Brussel-Halle-Vilvoorde is niet gesplitst. Bovendien is vandaag niet het moment. We voeren straks een debat over de crisis in de automobiellindustrie, over de duizenden ontslagen die er mogelijk zullen vallen en over de pogingen die worden ondernomen om die bedrijven toch overeind te houden.

De voorzitter: De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mijnheer Caluwé, u zegt dat we verkiezingen moeten vermijden omdat het land in een crisis verkeert. Ik dacht juist dat die staats hervorming alles te maken had met het aanpakken van de crisis.

De heer Gino De Craemer: Ik heb dezelfde opmerking. Mijnheer Caluwé, ik denk dat u gewoon een drogreden gebruikt. Enkel met een staats hervorming kunnen we de financieel-economische crisis aanpakken. Dan pas zullen we de middelen en hopelijk ook de bevoegdheden daarvoor ter beschikking hebben.

De heer Ludwig Caluwé: Door vandaag de totale crisis uit te lokken, zou dat ook niet gebeuren. Op een moment dat wordt voorspeld dat het niet min 1 of min 2 zal bedragen, verwacht Nederland een daling van het bnp met 3,5 procent. Dat is nooit eerder voorgekomen. Op dat ogenblik zouden wij om communautaire redenen een totale crisis tegemoet moeten gaan! En ik ben het er voor 300 procent mee eens dat als Vlaanderen vandaag over meer bevoegdheden zou beschikken, we het beter zouden doen. Dat betekent echter niet dat de crisis plots verdwenen zou zijn.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Caluwé, indien u nu eens boos zou klinken als u zegt dat u boos bent, dan zou u nog enigszins geloofwaardig zijn. Waar ik vooral een probleem mee heb, is dat u ervoor pleit dat die federale regering in het zadel zou blijven om toch maar die crisis aan te pakken, terwijl we weten dat die regering zegt dat ze niks aan die crisis zal doen, dat ze het structurele tekort zal laten oplopen en dat er zelfs geen begrotingscontrole zal worden gehouden. Dat is allemaal voor na 7 juni.

Geef mij één goede reden om die federale regering nu in het zadel te houden! U dient hier, voorlopig niet gesteund door Open Vld, een belangenconflict in tegen het relanceplan van de federale regering, waarin één goede

maatregel voor Vlaanderen wordt afgeschaft, namelijk het banenbeleid voor de ervaren werknemers. Geef mij één goede reden waarom u die regering, met trouwens een Vlaamse minderheid, in stand moet houden!

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Caluwé, u weet het ook niet meer. U hebt gelijk als u zegt dat er sprake is van woordbreuk bij minister Reynders, de vicepremier. U verwijst terecht naar het federale regeerakkoord, waarin staat dat er deelakkoorden voor 2009 moeten worden afgesloten. En u stelt vast dat minister Reynders woordbreuk pleegt. Hij zegt dat hij dat niet zal doen. Dan zit uw partij toch met een probleem in de federale regering! Of niet? Binnen de Vlaamse Regering is er blijkbaar geen probleem. Maar dat is een ander paar mouwen. U stelt vast dat u door uw coalitiepartner in de federale regering bedrogen wordt en u gaat over tot de orde van de dag, want – en dat is toch onzin – anders zijn er samenvallende verkiezingen. En dat kan volgens u niet. Wat het ene met het andere te maken heeft, weet ik niet.

Het is minister-president Peeters zelf die in *Le Soir* zegt dat Vlaanderen deze crisis misschien niet helemaal zou kunnen bezweren, maar toch adequater aanpakken als we meer bevoegdheden hadden. U kunt dat nu niet doen. Het klopt dat de Belgische regering de crisis niet aanpakt. Het bewijs is dat u zelf een belangenconflict indient. Want een belangenconflict kan niet tegen één artikel van een wetsontwerp worden ingediend. Als dat wordt goedgekeurd, dan ligt het hele federale relanceplan lam. U geeft in feite zelf toe dat de Belgische overheid, de federale regering de crisis niet meer kan bezweren. Voor de rest gaat u wel over tot de orde van de dag! Ik begrijp het helemaal niet meer. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De heer Ludwig Caluwé: U moet die tekst goed lezen. Het klopt dat dit over één aspect gaat. Het gaat erover dat men het federale doelgroepenbeleid stillet. Wij vinden dan dat de gewesten een eigen doelgroepenbeleid moeten kunnen voeren. U hebt het over het totaal stilleggen van het relanceplan. In 2002 heeft men één amendement uit een ander wetsontwerp gelicht. Het wetsontwerp kan daarna verder behandeld worden.

Aangezien we het volmondig eens zijn met de overige maatregelen van het relanceontwerp, moet daarmee worden doorgedaan. Denk alleen maar aan de btw-verlagingen. Uiteraard moeten die worden ingevoerd. Uiteraard hebben we een federale regering nodig om op de winkel te passen als wij een verkiezingscampagne voeren. Beide naar huis sturen, heeft geen zin. Daarmee hebben we de bijkomende bevoegdheden ook niet.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Caluwé, wat ik niet begrijp, is dat uw partij, die in de federale meerderheid zit, hier een belangenconflict moet invoeren tegen iets

dat wezenlijk is voor Vlaanderen. U stut die federale regering, die weliswaar niet wordt gesteund door een Vlaamse meerderheid. U hebt die federale regering zogenaamd nodig. Ze neemt echter anti-Vlaamse maatregelen, waartegen we in het Vlaams Parlement een belangenconflict moeten invoeren. Dat maakt uw discours toch totaal ongeloofwaardig.

De voorzitter: De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mijnheer Caluwé, het enige niveau waar Franstaligen onder druk kunnen worden gezet, is het federale niveau. Dat weet u ook. De gemeenschapsdialoog is ontstaan door het ontmijnen van de communautaire spanning op het federale niveau. Wanneer we constateren wat we vandaag constateren, stel ik voor om de bal opnieuw in het federale kamp te leggen en om te zeggen: “Dit is de toestand, depanneer hem opnieuw.” Mijnheer Caluwé, u zit met twee benen zowel in de Vlaamse als in de federale regering. Waarom moeten wij dan zo nodig de federale regering in stand houden? Het is toch niet door het goede beheren van de crisis door de federale regering dat dit land het goed doet? Het is vooral dankzij de zandzakken die Vlaanderen in de gebarsten dijk legt dat een en ander soelaas kan bieden en al soelaas heeft geboden. Ik zie niet heel veel heil in wat de federale regering al heeft uitgericht met betrekking tot het bedwingen van deze crisis. Wat is de meerwaarde wanneer een federaal regeringslid deze week nog zegt dat er geen geld wordt vrijgemaakt voor Opel? Die discussie voeren wij straks nog. Waarom moeten wij dan zo nodig die federale regering in het zadel houden?

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik heb in dezelfde lijn twee opmerkingen.

Over de crisis die in Vlaanderen op dit ogenblik volop woedt, en ik denk dan vooral aan de automobielsector, hoor ik een federaal minister stellen: “Opel staat niet op mijn agenda.” Vlaamse Regering, pak het maar aan, zegt hij. Wel, we zullen het aanpakken. Crisis bij KBC? De Vlaamse Regering heeft het aangepakt. In feite wordt door de anderen aangetoond dat dit land al gesplitst is. Als de problemen zich in Vlaanderen situeren, moet de Vlaamse Regering ze oplossen. De minister-president knikt. Ja, het is inderdaad zo. We pakken die problemen aan. Maar we hebben de hefboomen niet.

Ik kom bij mijn tweede punt. Minister Vandembroucke vraagt het belangenconflict goed te keuren. Wij zullen dat goedkeuren, mijnheer de viceminister-president. Maar is het niet vreemd dat een partij die het relanceplan federaal mee op poten heeft gezet, hier een belangenconflict invoert? Ik vind dat vreemd. Dat is nog gebeurd, maar het is vreemd. Daarover gaat het. Dat betreurt ik vooral in de toespraak van de heer Caluwé: het loskoppelen van de noodzakelijke staatsvorming

en de crisis. Verdorie, die hervorming van de staat hebben we nu net nodig om de crisis aan te pakken, en niet omgekeerd. Dat is geen onderwerp om ons zomaar wat bezig te houden in dit parlement. Dit gaat over de toekomst van de welvaart en het welzijn in Vlaanderen en over niets minder.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer Caluwé, een federale regering die werkt, moet je niet naar huis sturen. Maar een die niet werkt, moet je niet in stand proberen te houden. Denk maar eens aan het KBC-dossier. Wie heeft daar gedepanneerd? De federale regering zeker niet, zij wou het zelfs niet. De Vlaamse Regering heeft het opgelost. Dat is het bewijs dat de federale regering niet werkt en dus niet in stand moet worden gehouden. Wat is het antwoord op de Vlaamse vragen over fiscaliteit, lastenverlaging, arbeidsmarktbeleid? Altijd een 'non'. Het is niet omdat de Waalse politici denken dat ze die hefbomen niet nodig hebben om de financieel-economische crisis op te lossen, dat Vlaanderen hetzelfde moet denken. Ik zou zeggen: "Met België als het kan, zonder als het moet." Maar het is ondertussen meer en meer bewezen dat het eerste niet meer kan.

De heer Ludwig Caluwé: Ik begrijp niet dat mijnheer Van Dijck als overtuigde Vlaming automatisch het verband legt tussen Vlaams en federaal. Er zou hier nooit een belangenconflict worden goedgekeurd als men telkens van oordeel zou moeten zijn dat men hetzelfde doet op Vlaams als op federaal vlak. Het gaat hier over een aspect waarover dit parlement in het verleden met moties die hier werden goedgekeurd telkens heeft gezegd: "Pas op voor wat dit aspect betreft, niet voor wat betreft de rest van het relancebeleid."

Met betrekking tot dit aspect, dat een voortvloeiende van een sociaal akkoord tussen de sociale partners is, zien we het anders. Indien de federale regering geen doelgroepenbeleid meer voert, moet Vlaanderen daar zelf bevoegd voor worden.

De federale regering heeft terecht beslist geen doelgroepenbeleid meer te voeren. De doelgroepen in Vlaanderen en in Wallonië zijn uiteraard verschillend. In Vlaanderen en in Wallonië moeten andere groepen worden gesteund. De federale regering voert dit beleid terecht niet meer. In dat geval moeten de gewesten evenwel bevoegd worden gemaakt. Dat is het enige wat we vragen. Indien de federale regering geen doelgroepenbeleid meer voert, moeten de gewesten de mogelijkheid krijgen dit beleid zelf te voeren. Op dat vlak blijven we consequent en standvastig. We roepen op standvastig te blijven.

Indien de federale regering iets niet kan doen, moet de Vlaamse Regering het zelf doen. De federale regering heeft KBC terecht met 3,5 miljard euro ondersteund. Dat is onvoldoende gebleken. Vervolgens is Vlaanderen bijgesprongen. De Vlaamse Regering heeft daar 2 miljard

euro voor uitgetrokken. We moeten op dit vlak dezelfde standvastigheid blijven vertonen.

Die grote hervorming komt er. De vorige hervormingen hebben ook jarenlang aangesleept. Over de staats-hervorming van 1980 is 6 jaar onderhandeld. Het Vlaams Parlement wordt nu rechtstreeks verkozen. Het heeft 5 jaar geduurd om daarover een akkoord te bereiken. De onderhandelingen over deze hervorming zijn pas in 2007 van start kunnen gaan. Dat heeft al zweet en bloed gekost. Er zijn verschrikkelijk zware inspanningen geleverd. Net zoals in het verleden, zijn allerlei verschillende formules uitgeprobeerd. (*Rumoer*)

Het geleverde werk zal niet verloren gaan. De grote hervorming komt er. (*Rumoer*)

We moeten standvastig blijven. We mogen niet te snel toegeven. (*Rumoer*)

Op dit ogenblik beschikt het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in feite enkel over een zuiver virtuele begroting. We willen het eerste pakket van de staats-hervorming niet goedkeuren. In vergelijking met de overheveling van bevoegdheden, houdt dit pakket immers een te grote bijkomende financiering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest in. We keuren dit eerste pakket niet goed.

De voorzitter: De heer Van Overmeire heeft het woord.

De heer Karim Van Overmeire: Mevrouw de voorzitter, de woorden van de heer Caluwé hebben heel wat emoties losgemaakt. We moeten standvastig blijven. Dat is natuurlijk de kern van de zaak. Het Vlaams Parlement heeft de vijf bekende resoluties al in 1999 goedgekeurd. Dat is bijna tien jaar geleden. Op dat ogenblik zijn de Vlaamse violen gestemd. Toen was er haast een consensus over waar we heen wilden. We zijn hier al tien jaar en niet een paar maanden bezig.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Van Overmeire, wat hebben we dan toegegeven? We hebben het voorstel inzake de splitsing van BHV in de commissie van de Kamer van Volksvertegenwoordigers mee goedgekeurd.

De heer Karim Van Overmeire: Mijnheer Caluwé, de voorbije tien jaar is geen enkele wezenlijke vooruitgang geboekt. U bent niet standvastig. U moet standvastig zijn op het niveau van de federale overheid. U moet weigeren in een federale regering te stappen of een federale regering te depanneren zolang de mensen aan de overkant niet ingaan op wat Vlaanderen vraagt.

We weten allebei dat het eigenlijk een pokerspel is. Zodra het een beetje spannend wordt, legt u uw kaarten op tafel. U verwijst nu naar de crisis. Enkele maanden geleden, bij de start van de regering-Van Rompuy, bij de start van de regering-Leterme en bij de start van de

regering-Verhofstadt, het ogenblik waarop het echt fout is gelopen, had u zich standvastig moeten opstellen. Toen was er nog geen crisis. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Tack heeft het woord.

De heer Erik Tack: Mevrouw de voorzitter, eigenlijk heeft de heer Van Overmeire mijn ideeën perfect verwoord. De heer Caluwé is slechts op één vlak standvastig. Hij vindt steeds opnieuw drogredenen uit om niet te bereiken wat Vlaanderen al in 1999 heeft beslist.

De heer Jan Peumans: De heer Caluwé heeft het over standvastigheid. Ik weet niet hoe vaak we de minister-president hierover vragen om uitleg en actuele vragen hebben gesteld. We zijn hier verschillende malen uitgelachen. We moesten meer geduld hebben. Het zou allemaal nog komen. Ik stel echter vast dat er niets is gekomen.

Ik heb dit trouwens aan de minister-president meegedeeld. Volgens mij gaat het hier om een vorm van blufpoker. Hij heeft verklaard dat hij zou doen wat de anderen niet konden doen. Ik nodig iedereen uit alle hierover gepubliceerde verslagen te lezen. Hij heeft verklaard over harde garanties te beschikken. Hij heeft verklaard dat hij voor een doorbraak in de dialoog zou zorgen. Hij heeft dat op dit spreekgestoelte vaak verklaard. Wat blijft daar nu van over?

De heer Ludwig Caluwé: Ik herhaal het: aan de kant gaan staan, kan iedereen. Ik herhaal het: de hervorming van 1980 heeft zes jaar geduurd, die van 1993 heeft vijf jaar geduurd. Wij zijn nu twee jaar bezig. De grote hervorming komt er. Men zal geen federale begroting meer kunnen maken zonder staathervorming, zonder het doorschuiven van belangrijke bevoegdheden naar de deelstaten.

De heer Jan Peumans: Dat heeft Leterme ook tien keer gezegd. We hebben het resultaat gezien.

De heer Ludwig Caluwé: We zien elkaar terug na de verkiezingen. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Gino De Craemer: Mijnheer Caluwé, ik heb net de nieuwe verkiezingsbeloften van CD&V gehoord: er komt een grote staathervorming. Het is heel positief om dat te horen. Wederom te horen.

U spreekt over onderhandelingen die in 2007 zijn gestart. Ik dacht de vijf resoluties van iets vroeger dateerden.

Ten slotte, als het over BHV gaat, is het niet een zekere mijnheer Wilfried Martens die de Franstaligen heeft gevraagd om een nieuw belangenconflict in te dienen. Uw partij heeft het zelf aan de Franstaligen gevraagd. Dat is de manier waarop u BHV aan het oplossen bent. Letterlijk.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, ik ga niets meer toevoegen aan wat hier is gezegd. Ik ga CD&V'ers

laten spreken. Burgemeesters van de CD&V. Huub Broers uit Voeren, Hendrik Verbrugge uit Alken en Dirk Brankaer uit Overijse zeggen in een verklaring over hun eigen partij: "Hoe kunnen wij, CD&V, geloofwaardig naar de kiezer gaan als we niets van onze beloftes hebben uitgevoerd?" *(Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie)*

"Kris Peeters heeft in september beweerd dat hij garanties had van de Franstaligen, zeggen de CD&V-ministers. Maar dat klopt helemaal niet". Ze besluiten: "Je kunt toch niet al je idealen zomaar overboord gooien na elke verkiezing en dan weer opnieuw beloftes doen."

Deze CD&V-burgemeesters – geen Vlaams Belangers, N-VA'ers, LDD'ers of andere leden van de oppositie – hebben overschot van gelijk en hebben vandaag nog meer overschot van gelijk dan toen ze dit een of twee weken geleden hebben verklaard.

Ik stel vast dat de fractieleider van de CD&V uit eerlijke schaamte van het spreekgestoelte naar beneden is gegaan en is gaan schuilen tussen zijn fractie. Hij heeft gelijk: CD&V, ga in hemelsnaam naar huis en bespaar ons iedere keer opnieuw die tjevenpreek die na het zoveelste debacle en de zoveelste nederlaag komt. Doe wat uw CD&V-burgemeesters zeggen. Wees rechtlijnig en bind niet iedere keer opnieuw in. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van den Heuvel heeft het woord.

De heer Koen Van den Heuvel: Ik had graag drie punten opgemerkt.

Ik onthoud uit deze discussie dat een kamerbrede meerderheid de Vlaamse Regering steunt want iedereen gaat akkoord dat deze regering kordaat en krachtig optreedt in deze crisis en alle problemen op alle vlakken goed aanpakt en de bevoegdheden maximaal uitput.

Hoe hol klinken de woorden van iemand die op vijf jaar drie keer van partij verandert en dan het woord 'standvastig' durft te gebruiken. *(Opmerkingen van de heer Gino De Craemer)*

Hoe hol klinken de woorden van mensen die 10 jaar geleden deze resoluties niet hebben gestemd dacht ik, maar die nu zeggen dat je er niets mee hebt gedaan. Hoe hol klinken die woorden? U hebt langs de kant gestaan. In de stijl van 'de beste stuurliu staan aan wal' hebt u altijd commentaar gegeven langs de zijkant, maar in de praktijk niets, maar dan ook niets, bijgedragen tot meer Vlaamse bevoegdheden. *(Rumoer bij het Vlaams Belang. Applaus bij CD&V en Open Vld)*

Wat is uw palmares? *(Rumoer)*

Zeg het mij: wat is uw palmares? Geen enkele bevoegdheid is dankzij u overgedragen.

Mevrouw de voorzitter, de bevoegdheden komen wellicht niet op een presenteerblaadje tot hier. We zullen ervoor moeten vechten. Wel, wij doen dat. Met dit belangenconflict gaan we dat in de werkelijkheid mogelijk maken. *(Applaus bij CD&V)*

De heer Kris Van Dijck: Mevrouw de voorzitter, ik denk dat ik inderdaad, inspelend op de woorden van de heer Van den Heuvel, heb gezegd dat de N-VA op heel wat punten, ook op dit moment, de Vlaamse Regering steunt. Wij zouden wel willen dat we onze vleugels verder kunnen uitslaan om deze crisis te overwinnen.

Mijnheer Dewinter, u bent vrij selectief in het citeren. U bejubelt de drie CD&V-burgemeesters die kritiek uiten. Citeer ze dan ook volledig, mijnheer Dewinter, want zij wensen de N-VA een verkiezingssucces toe *(Applaus bij de N-VA)*

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Van den Heuvel, het is toch wel ver gekomen dat de meerderheid de oppositie verwijt dat de oppositie vaststelt dat de meerderheid haar eigen regeerakkoord niet uitgevoerd krijgt. Het staat in uw regeerakkoord, mijnheer Van den Heuvel. Daar staat in wat men in 5 jaar wilde realiseren. Ik ga het niet allemaal herhalen, want we kennen het. Maar verwijt de oppositie niet dat de oppositie de meerderheid verwijt dat ze haar eigen regeerakkoord niet kan uitvoeren en zich daarbij neerlegt.

De laatste woorden van de fractievoorzitter van CD&V waren sprekend: we zien elkaar na de verkiezingen. Dat zegt alles. Het is afgelopen voor deze legislatuur. Het communautair onderdeel van het regeerakkoord was maar een lachertje. Dat is typisch CD&V: Kom en zie na de volgende verkiezingen. Wie gelooft dat nu nog? *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De heer Koen Van den Heuvel: Mijnheer Van Hauthem, ik constateer dat 95 percent van het Vlaamse regeerakkoord is afgewerkt en uitgevoerd. Als uw zoon of dochter van school komt met een rapport waar 95 percent op prijkt, bent u een heel tevreden vader, denk ik. *(Opmerkingen bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, wij debatteren vandaag geanimeerder dan gewoonlijk over de vraag of de communautaire dialoog nu dood en begraven is, dan wel of hij on hold staat.

Mijnheer de minister-president, ik denk, na de verklaringen die er deze week aan Franstalige zijde zijn geweest, dat de communautaire Dialoog, met grote D, waarin u het voortouw hebt genomen en waarbij wij u hebben gesteund, inderdaad niet meer tot leven gewekt

kan worden. In die zin steunen wij de inspanningen die u gedaan hebt en begrijpen we ook uw eindpunt op een gegeven moment. Open Vld staat duidelijk achter de beslissing van de Vlaamse Regering op dit punt.

Maar anderzijds wensen wij op geen enkel moment de deur definitief dicht te doen. Daarmee bedoel ik dat we nog steeds achter de weg van de dialoog, maar dan met kleine d, staan, omdat er geen andere weg is.

We beleven vandaag een zeer ontgoochelend moment. Mijnheer Bourgeois, ik zal mijn best doen om wat bozer te klinken dan gewoonlijk: Ik vind het een onverantwoorde houding van een aantal Franstalige collega's om op die manier een einde aan het gesprek te maken. Wij, als partij, blijven er wel in geloven dat we alleen door gesprek, onderhandeling en dialoog finaal tot resultaten zullen komen.

De staatshervorming die we moeten nastreven en bereiken heeft immers maar één doel en dat is op drie grote punten vooruitgang boeken. Ten eerste willen we een grotere doorzichtigheid krijgen in wie waarvoor bevoegd is en welke bevoegdheden naar de deelstaten kunnen gaan. We hebben er in het verleden over gesproken dat het taboe over bevoegdheden in de andere richting ook niet onbesproken mag blijven. Ten tweede wensen wij dat er door de staatshervorming een grondiger financieringsdebat kan komen in onze staat en dat zowel onze overheid als andere overheden door onderhandelingen tot hernieuwde financiële evenwichten kunnen komen. Ten derde wensen we dat heel de toekomst van onze sociale zekerheid, en daaraan gekoppeld het probleem van de vergrijzing, via een staatshervormingsdebat kan worden verduidelijkt. De lat ligt daardoor hoog en dat is ook de reden waarom het zo moeilijk is om tot concrete stappen te komen, maar dat blijft voor ons in elk geval de inzet van het debat, zelfs na het debacle van de voorbije weken.

De resoluties die voorliggen en die een kader bieden voor het Vlaams Parlement om met de overkant van de taalgrens te gaan onderhandelen, blijven wat ons betreft overeind. We mogen nooit uit het oog verliezen dat de resoluties en verdere stappen in de staatshervorming geen doel op zich zijn: ze zijn slechts een middel om bepaalde maatschappelijke problemen in Vlaanderen beter te kunnen aanpakken. We hebben het gezien: de aarde stopt jammer genoeg niet met draaien. Met een misplaatste ironie zou ik kunnen zeggen dat we geen betere week hadden kunnen uitkiezen om dit debat te voeren: de sociaaleconomische context dwingt ons, politici, om niet uitsluitend te focussen op één agendapunt. Vandaag liggen er belangrijke economische dossiers op tafel. Straks zullen we daar een tweede actualiteitsdebat over voeren.

De heer Geert Bourgeois: Mijnheer Gatz, ik weet niet of de Franstaligen sterk zullen geïmponeerd zijn door

de kortstondige verheffing van uw stem. Als het niet op federaal vlak gebeurt, zal het weinig effect hebben.

U zegt dat de staatshervorming er moet zijn om meer bevoegdheden te hebben en een sociaaleconomisch beleid te kunnen voeren. Hier ligt een belangenconflict voor, ingediend door CD&V en sp.a en niet getekend door Open Vld. Is dat een vergetelheid of tekent u dat niet? Het gaat erover dat we zeggen: dit is een bevoegdheid die tot nu toe terecht door de Vlaamse Regering, binnen de perken van haar bevoegdheden, heel goed wordt uitgeoefend, inzake arbeidsbemiddeling, inzake begeleiding van werklozen en dergelijke meer. We zien echter dat er inzake het arbeidsmarktbeleid een nefaste maatregel wordt genomen op het federale vlak, en daar draait het in essentie om. Is dat pure vergetelheid? Het lijkt me een beetje raar dat u of een van uw fractiegenoten dat niet heeft ondertekend.

De heer Sven Gatz: Mijnheer Bourgeois, u zult straks zien wat het stemgedrag van mijn fractiegenoten is. We hebben inderdaad een moeilijke afweging gemaakt in dit dossier. De Open Vld-fractie staat enerzijds achter de draagwijdte van de tekst die het belangenconflict behelst omdat we de argumenten kunnen volgen die daarover de voorbije weken door de verschillende ministers zijn ontwikkeld. Anderzijds zijn we ervoor beducht dat wanneer het belangenconflict wordt goedgekeurd, het volledige federale herstelplan daardoor zal worden gegijzeld. Wij zullen misschien nog deze namiddag signalen van de federale regering krijgen om daar een mouw aan te passen, maar u zult straks zien wat ons stemgedrag is. Het is in de politiek niet verkeerd om bepaalde belangrijke dingen tegen elkaar af te wegen.

De heer Geert Bourgeois: We zullen zien of u straks gaat voor het belang van Vlaanderen.

De heer Sven Gatz: Het is ook in het belang van Vlaanderen dat er op federaal vlak herstelmaatregelen worden genomen, evengoed als het in het belang van Vlaanderen is dat dit belangenconflict wordt goedgekeurd.

De heer Geert Bourgeois: De energiecheque bijvoorbeeld, die ingaat tegen het beleid van de Vlaamse Regering. Vlaanderen voert een beleid om eerst de huizen van de armsten te isoleren, heel terecht. Federaal geeft men een cheque van 30 euro, terwijl deze Vlaamse Regering een beleid voert om het verbruik structureel naar beneden te halen. Zo goed is dat federale plan.

De heer Sven Gatz: Dat federale herstelplan gaat ook over de verlaging van btw, over het sneller betalen van facturen door de overheid, over verlaging van de lasten op nacht- en ploegenarbeid en over veel meer.

De heer Geert Bourgeois: Daar gaat het belangenconflict niet over.

De heer Sven Gatz: U bent een veel knapper jurist dan ik, dat is het enige wat ik u wil aangeven in onze relatie. U weet zeer goed dat een belangenconflict niet kan worden ingeroepen tegen een welbepaald artikel van een wet. Wanneer wij dit belangenconflict straks naar alle waarschijnlijkheid zullen goedkeuren met de benodigde meerderheid, dan betekent dat dat de volledige wet op het herstelplan daardoor zal lam liggen. Dat hoef ik u toch niet uit te leggen.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik weet niet of het parlementaire taal is dat de heer Gatz me een relatie met hem toedicht, maar voor de rest vind ik het toch al positief dat hij mijn juridische kwalificaties hoogacht.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Gatz, ik ken u al heel lang. (*Gelach*)

Ik heb trouwens interessante boeken van u in de boekenkast staan, maar het valt me toch op dat u afglijdt. Het gaat er niet over de beste flamingant te zijn, maar van uw Vlaamse reflex is toch veel verdwenen. Ik vind dat eigenlijk heel jammer. Als ik zie wie in dit halfroond uit de Volksunie komt, dan moet ik toch zeggen dat u veel van uw pluimpjes hebt verloren.

De heer Sven Gatz: Ik doe niet aan politiek om de beste Vlaming te zijn.

De heer Jan Peumans: Ik al evenmin.

De heer Sven Gatz: Dat hoor ik u graag zeggen. Wij doen aan politiek om oplossingen te vinden.

De heer Jan Peumans: Ik heb uw partijvoorzitter horen zeggen dat de heer Verhofstadt een groot staatsman is. Ik heb hem gevraagd over welke staat hij het in feite had, maar ik heb daar nog altijd geen antwoord op gekregen. Ik moet zeggen dat die vroegere Volksunien mannen sterk zijn afgegleden naar de Belgische kant.

De heer Sven Gatz: Er zijn misschien vroegere Volksunien mannen die in andere richtingen zijn afgegleden – wie weet.

De economische dossiers die vandaag op de tafel liggen, bewijzen dat wij ons niet enkel kunnen concentreren op het debat van de communautaire dialoog, zelfs al zouden we dat willen. Dossiers zoals Opel en DAF, om er maar twee te noemen, bewijzen de beperkte mogelijkheden van individuele staten en ook regio's om een internationale crisis te bedwingen. Eenvoudigweg stellen dat wij alleen als Vlaanderen met meer bevoegdheden deze crisis beter zouden beheersen, is misschien wat kort door de bocht. We zouden zeker bijkomende dingen kunnen doen, maar de mensen zijn slim genoeg om te zien dat dit een wereldwijde crisis

is, die enkel door een samenwerking tussen regio's, staten en de Europese instanties in goede banen kan worden geleid. In die zin vertel ik u niets nieuws. De staatshervorming waarnaar wij nog steeds streven, is een noodzakelijk middel, maar geen wondermiddel.

Mijnheer de minister-president, we roepen u dus toch nog op verdere stappen te blijven zetten. Ik neem aan dat u op communautair vlak nu niet zult achteroverleunen in uw zetel: zo zit u niet in elkaar. We hebben gezien dat 'les grandes messes', zoals de Franstaligen de communautaire dialoog met een hoofdletter noemen, spaak zijn gelopen. Het is nu tijd om op andere manieren het terrein te blijven voorbereiden, met kleinere contacten rechtstreeks met de Franstaligen, bilateraal, maar ook met uw federale collega's.

We zullen inderdaad – en dat is de frustratie die ik vandaag deel met de heer Caluwé – op het nieuwe kantelmoment van 7 juni moeten wachten om in een hogere versnelling te kunnen schakelen. We moeten dus nu, vandaag, met onze eigen bevoegdheden bewijzen dat we al met de bestaande instrumenten kunnen optreden, en antwoorden kunnen bieden op de economische crisis. Dat is op de eerste plaats onze plicht en onze verantwoordelijkheid. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren van de regering, geachte leden, sta me toe eerst te citeren. "Peeters staat met lege handen." "Kris Peeters blaast gemeenschapsdialoog op." "Peeters en CD&V met de billen bloot." "Wie gelooft deze partij nog?"

Dat zijn koppen die ik gisteren heb gelezen. Eerlijk gezegd, ik wil en hoef daar niets meer aan toe te voegen: ik vind dit pijnlijk genoeg. Net twee jaar geleden kondigde minister-president Leterme hier op dit spreekgestoelte aan dat hij het nodig vond naar het federale niveau te gaan, om daar eindelijk eens het varkentje van een nieuwe staatshervorming te wassen. Ik hoef het niet te herhalen: het resultaat tot op heden is nul.

Gisteren was ik dan toch wat verrast, toen bleek dat CD&V naar aanleiding van de komende Vlaamse verkiezingen enigszins volhardt in de boosheid. Gisteren verantwoordde de heer Vandeurzen zijn lijsttrekkerschap in Limburg door te stellen dat het belangrijk is op te komen bij de Vlaamse verkiezingen en naar het Vlaams Parlement te gaan, want de nieuwe dialoog en de staatshervorming zullen vertrekken vanuit het Vlaams Parlement.

De cirkel is rond. Men vertrok, kwam tot niets en nu komt men met de belofte dat de Vlaamse verkiezingen de resultaten zullen bepalen.

Nochtans, mijnheer de minister-president, heb ik gisteren of eergisteren een eerbiedwaardige minister van Staat gehoord: de heer Tindemans. Hij stelde duidelijk dat deze strategie van CD&V heilloos is. ik heb het gevoel dat men zich opnieuw in diezelfde strategie wil wentelen. Daarmee bedoel ik: grootse aankondigingen, op voorhand zeggen wat er allemaal gaat gebeuren, maar geen resultaat. Nul. Nul op het rekest. Anderen stelden in het verleden, mijnheer de minister-president, dat men nooit met de fanfare op kop naar de onderhandelingen moet gaan. (*Rumoer*)

Ik heb alleen nog maar de heer Tindemans geciteerd en geconstateerd dat de cirkel rond is.

De heer Filip Dewinter: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik weet niet wat we met deze Vlaamse Regering nog allemaal gaan meemaken. Nu zijn we op een paar maanden voor de verkiezingen zo ver gevorderd dat een van uw coalitiepartners de oppositie openlijk gelijk geeft omtrent onze kritiek op de geloofwaardigheid van CD&V. u hebt zelfs in uw eigen meerderheid geen medestanders meer voor uw communautaire politiek! Dat sp.a dit doet is natuurlijk laag-bij-de-gronds en getuigt van weinig collegialiteit. Maar ik vind dat CD&V ons niets meer moet komen verwijten. Uw eigen burgemeesters verwijten u ongeloofwaardigheid! En nu verwijten uw eigen regeringspartners u ongeloofwaardigheid. Wie heeft er gelijk? U of uw regeringspartners? Ik denk: uw regeringspartners. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Verfaillie heeft het woord.

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer Dewinter, wij zijn de partij met de meeste burgemeesters. Meer dan de helft van de burgemeesters zijn CD&V'ers. Ik heb hoogstens twee CD&V-burgemeesters gehoord.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Dewinter, het resultaat tot op heden is nul. De federale regering, waar het zou moeten gebeuren, blijkt niet in staat te zijn om tot resultaten te komen. Vlaanderen heeft dan de verantwoordelijkheid op zich genomen maar heeft niets bereikt. De oorzaak daarvan wordt gemakkelijk gelegd bij de Franstaligen. Dat klopt gedeeltelijk. Maar ik denk dat de oorzaak ook ligt bij het gebrek aan cohesie binnen de federale regering.

De heer Ludwig Caluwé: Mijnheer Sannen, we hebben ons regeerakkoord gemaakt in 2004. Hoeveel resultaat was er in 2007?

De heer Ludo Sannen: We hebben inderdaad een regeerakkoord gemaakt. Maar Vlaanderen kon het niet, dat hebben we vastgesteld. Minister-president Leterme kon het niet. (*Rumoer. Opmerkingen*)

Wij hebben tenminste het Lambermontakkoord onderhandeld. (*Rumoer*)

U vindt het misschien onvoldoende, maar we hebben stappen vooruit gezet. Vlaanderen krijgt nu meer middelen die we kunnen gebruiken om de sociaaleconomische crisis te bestrijden. Dankzij Lambermont beschikt Vlaanderen over mogelijkheden en middelen om beleid te voeren! (*Rumoer. Opmerkingen*)

U gaat dit toch niet afschieten? (*Rumoer*)

De heer Jan Verfaillie: Mijnheer Sannen, begin 2004 was u nog lid van een andere partij. De staatshervorming was voor u toen totaal onbelangrijk.

De heer Ludo Sannen: Ik denk dat uw vaststelling fout is. We zaten toen samen in de regering, mijnheer Verfaillie. (*Opmerkingen van de heer Jan Verfaillie*)

Collega's, ik heb niets tegen wat we in 2004 hebben afgesproken. Ik heb ook niets tegen het feit dat minister-president Leterme indertijd geprobeerd heeft om stappen vooruit te zetten, noch tegen het feit dat de huidige minister-president geprobeerd heeft om de gemeenschapsdialoog op gang te trekken. Ik heb alleen maar vastgesteld dat minister-president Leterme hier indertijd vertrokken is, in het begin van een verkiezingscampagne, met de boodschap: "We kunnen het niet vanuit Vlaanderen, ik zal het federaal wel doen" – dat wou ik zeggen. En wat stellen we vast? Dat we uiteindelijk niets bereikt hebben. (*Opmerkingen van de heren Carl Decaluwe en Jan Verfaillie*)

Het is de heer Vandeurzen die gisteren zei: "We gaan het nu via de gemeenschapsdialoog realiseren en we zullen zien na de verkiezingen." Hij begint dezelfde strategie te hanteren. Ik verwees naar de heer Tindemans die duidelijk maakte dat dergelijke aankondigingen op voorhand een heilloze strategie zijn, dat men ze beter niet doet.

De voorzitter: De heer Bossuyt heeft het woord.

De heer Gilbert Bossuyt: Mevrouw de voorzitter, ik wil ter ondersteuning van onze goede intenties alleen even aangeven dat er nog geen enkele staatshervorming heeft plaatsgevonden zonder dat wij, de socialisten, die hebben ondersteund. (*Applaus bij sp.a*)

De heer Kris Van Dijck: Ik bevestig dat de heer Bossuyt volkomen gelijk heeft, maar dat dat misschien wel meer te maken heeft met de PS dan met de sp.a. (*Rumoer*)

De heer Ludo Sannen: Tot op heden heb ik alleen maar de vaststelling gedaan en laat dit duidelijk zijn: we betrouwen ten zeerste dat de gemeenschapsdialoog geen stappen vooruit zet. We vinden immers dat de staatshervorming belangrijk is, niet omwille van de staatshervorming, maar omdat we vinden dat belangrijke bevoegdheidspakketten het best naar Vlaanderen kunnen komen om een sterk sociaaleconomisch beleid te kunnen voeren.

En dat is de ook de reden – ik kan aansluiten bij wat de heer Bossuyt zegt – dat sp.a zich altijd constructief heeft opgesteld.

Denken we maar aan een heel recent voorbeeld, aan wat nog altijd in de Senaat ligt: de eerste fase. Wij vonden het belangrijk te kunnen beschikken over de huurwetgeving omdat we het woonbeleid daarmee echt vorm kunnen geven in Vlaanderen. We steunen de eerste fase ook omdat we het belangrijk vinden dat we aan de verkeersveiligheid kunnen werken en daarvoor moet natuurlijk ook de reglementering naar Vlaanderen komen. Het zal niet aan sp.a liggen dat het eerste pakket niet goedgekeurd raakt en ook nu, collega's, willen we op dezelfde manier voortdoen.

Ik wil u een volgend voorbeeld geven. Het zijn de heer Vandembroucke en de heer Marcourt die een voorstel klaarliggen hebben om ook het werkgelegenheidsbeleid meer coherent te maken zodat we stappen vooruit kunnen zetten. (*Opmerkingen van de heer Carl Decaluwe*)

Ik heb toch niet gezegd dat het uw fout is, mijnheer Decaluwe?

Collega's, het is juist zo pijnlijk te moeten vaststellen dat we in deze economische crisis niet in staat zijn om over alle instrumenten te kunnen beschikken. Het is zo pijnlijk, vandaar het belangenconflict dat we hebben ingediend en dat hier vandaag ter stemming ligt, omdat we weten dat het nodig is om een kordaat tewerkstellingsbeleid te voeren, zeker ten aanzien van de zwakste groepen, denken we maar aan de vijftigplussers. Het belangenconflict is nodig omdat de dialoog er niet meer is. Daarom moeten we een belangenconflict indienen, en ik hoop dat we er vandaag de nodige meerderheid voor vinden.

Ik wil iedereen geruststellen dat als de federale regering morgen een nieuwe relancewet indient waarin ze de artikelen die wij aankaarten en willen blokkeren inzake het doelgroepenbeleid, schrappt, de federale regering gewoon kan voortdoen met haar relancebeleid en met haar relancewet. Het zal niet aan het Vlaams Parlement liggen of het beleid dat de federale regering wil voeren in het licht van de relance, zal worden geblokkeerd. De federale regering kan altijd voortdoen met een nieuwe wet die identiek dezelfde is, maar waar alleen de artikelen uitgelicht worden die wij nu aanklagen en willen blokkeren: de artikelen over het doelgroepenbeleid.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Sannen, ik heb hier namens mijn fractie een aantal weken geleden een voorstel ingediend voor een belangenconflict – dat gebeurde trouwens op voorstel van minister-president Peeters, maar het enthousiasme is ondertussen blijkbaar minder groot – waarin ik duidelijk vroeg om een aantal bevoegdheden die de federale overheid uitoefent

en die volgens de bijzondere wet aan de gewesten toekomen, over te hevelen, maar waarvoor ik helemaal geen steun kreeg.

Leg me nu eens uit waarom wij dit belangenconflict zouden moeten steunen, terwijl het onze niet werd gesteund. Waarom werd het onze niet gesteund? Was dat puur omdat wij dat vanuit de oppositie deden, of legt u een selectieve verontwaardiging aan de dag? Het ging overigens om een opsomming, gemaakt door de minister-president. Hij heeft dat ook in het lang en het breed in de krant gezegd. De logica was dat dit door de gewesten zou worden uitgeoefend, en niet door de federale overheid. Het ging in totaal om 1,1 miljard euro. U hebt dat gewoon weggestemd, mijnheer Sannen.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Peumans, een belangenconflict dien je in als er in de Kamer een behandeling van wet aan de orde is die onze directe belangen en het beleid dat wij vorm willen geven, dreigt te ondergraven.

Ik ben het met u eens dat we snel een einde moeten maken aan die usurperende bevoegdheden. Ik hoop dat er daarover duidelijke afspraken kunnen worden gemaakt, als er ooit opnieuw een communautaire dialoog wordt opgestart.

Collega's, als we zien hoe we op dit moment geblokkeerd raken in een communautaire dialoog die nochtans nodig is om een echt relancebeleid te voeren in Vlaanderen, kunnen wij er als fractie alleen maar op hopen dat er snel een krachtige en samenhangende regering komt die niet alleen de noodzakelijke economische bevoegdheden kan invullen op federaal vlak, maar die ook in staat is om de noodzakelijke communautaire resultaten te bereiken. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Mevrouw de voorzitter, leden van de regering, collega's, in dit debat heeft onze partij zowel in de Kamer als in het Vlaams Parlement altijd dezelfde lijn gevolgd, namelijk dat alleen praten en onderhandelen op het juiste niveau – het federale niveau – misschien tot een oplossing kan leiden. Daarom begrijpen wij niet, mijnheer de minister-president, waarom u het communautaire debat naar het Vlaamse niveau hebt gehaald. Dat was duidelijk niet de meest geniale zet uit uw politieke carrière.

Bovendien was de eerste fase van de onderhandelingen al rond. U had een vrij grote meerderheid op Vlaams niveau én op federaal niveau. En toch bent u er niet in geslaagd om die eerste fase door de dialoog te krijgen. Dan is het toch duidelijk dat deze zaak niet heeft gewerkt.

Het gevolg van het naar Vlaanderen halen van de communautaire dialoog is dat het communautaire gehakketak zich nu hier afspeelt. De tussenkomst van de heer

Sannen toont duidelijk aan dat het gehakketak dat zich op federaal niveau moet afspeelen, naar het Vlaamse niveau is verhuisd. En dat is geen goede zaak voor het Vlaamse niveau.

De sfeer tussen Vlamingen en Franstaligen is zodanig slecht geworden dat het voor iedereen, behalve voor u, duidelijk was dat er geen akkoord zat aan te komen voor 7 juni. Als je met deadlines en politieke symbolen werkt, krijg je aan de andere kant ook deadlines en politieke symbolen. En dat leidt tot niets. Leo Tindemans en andere mensen met ervaring hebben dat ook al gezegd: het leidt tot niets en blijkt nu zelfs contraproductief te zijn.

Het wederzijdse vertrouwen is er niet. Soms moet je een aantal zaken doen om dat wederzijdse vertrouwen op te bouwen. Binnen de ecologische familie wordt er wél gepraat, mijnheer de minister-president. Wij praten met Ecolo. En dat heeft er bijvoorbeeld al toe geleid dat er geen Ecolo's op de UDF-lijst in Vlaams-Brabant zullen staan. Als u morgen zou praten met cdH, Open Vld met de MR en sp.a met de PS, en men zou afspreken dat er geen geestesgenoten van Franstalige kant op de Franstalige UDF-lijst in Vlaams-Brabant gaan staan, dan is dat probleem alvast opgelost.

Wij doen dat binnen de ecologische familie. We zijn erin geslaagd door een gesprek en in wederzijds vertrouwen deze symbolische daad te stellen. U slaagt er niet in om dit binnen uw familie tot een goed einde te brengen.

De heer Jan Peumans: Mijnheer Stassen, kunt u mij eens zeggen hoeveel keer uw Franstalige geestesgenoten al belangenconflicten ingeroepen hebben? Ik zie de heren Cheron en Javaux en mevrouw Durant opduiken bij elk belangenconflict tegen de Vlamingen. Wij komen als meerderheid gewoon op voor onze rechten. Ik heb ze nog nooit een signaal zien geven om op te houden met de belangenconflicten en om een meerderheid van dit volk te geven waar die recht op heeft.

Het Waalse Gewest heeft opnieuw een belangenconflict ingeroepen in het kader van dat interpretatief decreet. Wat doet Ecolo? Ecolo stapt gewoon mee met de rest van de Franstaligen.

De heer Jos Stassen: Als u eerlijk bent, dan weet u ook dat er regelmatig Ecolo's zijn die zich onthouden als symbolische daad, omdat we moeten blijven praten.

Dat is de boodschap die we brengen binnen onze familie: je moet blijven praten. Uiteraard hebben zij andere standpunten dan wij. Maar toch slagen we erin een kleine symbolische daad te stellen, net als in 2004: er komen in 2009 geen Ecolo's op de UDF-lijst. En dat is een goede zaak. Als u, Open Vld, sp.a en CD&V, in uw familie dit zou kunnen doen, zou er een belangrijke daad zijn gesteld tot wederzijds vertrouwen.

Er is geen wederzijds vertrouwen. Dat komt voor een groot deel door debatten zoals we er vandaag een gevoerd hebben. Het debat vandaag is voor driekwart: wie is de beste Vlaming aan de rechterzijde? En dan gaat het over: wij zijn toch beter dan de rest van de wereld. Dat dragen wij uit.

Iedere partij voert campagne zoals ze wil. Maar als de N-VA zegt dat de uitweg uit de crisis betekent meer Vlaanderen, is dat een leugen. Straks voeren we een debat over de autoassemblage. Iedereen weet dat meer internationale akkoorden en meer Europa de aanpak vormen voor dit probleem. Meer Vlaanderen is maar een deeltje van de oplossing. Uiteindelijk zal de oplossing voor de economische crisis niet alleen in Vlaanderen liggen, maar vooral in onderhandelingen op Europees en wereldniveau.

Mijnheer de minister-president, als Vlaanderen en de Vlaamse politieke verantwoordelijken echt een staats-hervorming willen, zullen ze moeten praten. Ze zullen moeten onderhandelen. Als er conflicten zijn in de wereld, zeggen wij altijd: "Praat met elkaar." Wij vinden het normaal dat Palestijnen en Israëliërs met elkaar praten, ook al staan ze elkaar naar het leven. We vinden het normaal dat er in Oost-Congo gepraat wordt. Maar hier? We weten allemaal dat een conflict pas opgelost wordt aan de onderhandelingstafel.

Nu zeggen de Vlaamse politieke verantwoordelijken dat we niet meer praten. Of het zal lukken, weet ik niet. Maar alleen praten zal misschien tot een oplossing leiden. Doordat u de zaak opgeblazen hebt, kan ik enkel vaststellen dat de staats-hervorming geen doel voor u was, maar een electorale strategie. (*Applaus bij Groen!*)

De voorzitter: De heer de Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock: Mevrouw de voorzitter, iedereen hier is overtuigd van meer Vlaanderen en meer Europa. Gisteren stond te lezen in de krant: "Minister-president Peeters trekt de stekker uit de gemeenschapsdialoog." Die gemeenschapsdialoog was nochtans het enige overgebleven instrument om met elkaar te praten na het debacle van de federale regeringsonderhandelingen en de niet alleen op het communautaire gebied voorthakkelende federale regering. Minister-president Peeters wou eerste minister Leterme depanneren, en hij haalde de hete aardappel uit de federale schotel.

Nu we, tot onze spijt, met u constateren dat de Franstalige onwil blijft voortduren en dat de garanties die ze u boden, niets anders zijn dan loze beloften, blijft de vraag: wat nu te doen?

In elk geval moet die hete aardappel terug naar het federale niveau, want dat is het enige niveau waarop er druk kan worden uitgeoefend op de Franstaligen. U maakt samen met Open Vld deel uit van de twee niveaus. Hoor

je mij zeggen dat in deze tijden van crisis de federale regering moet vallen? Wanneer Waalse excellenties zeggen dat ze niet willen bijspringen bij bijvoorbeeld Opel, dan lijkt de meerwaarde van een federale regering toch wel heel ver weg.

De oorzaak van alle heibel is natuurlijk de verkiezingsbelofte van het toenmalige CD&V-N-VA-kartel. Toen in 2005 bij de vorige ronde BHV, die ook niet tot een goed einde werd gebracht, de heer Geert Lambert de stekker uittrok, werden alle activiteiten in dit Vlaams Parlement en de commissies voor meer dan één week 'on hold' gehouden, om tijd te hebben om vertrouwenwekkende maatregelen te kunnen uitwerken.

Mijnheer de minister-president, uw partij nam daar toen het voortouw in. Ik neem aan dat het plan B, waarover u tot nog toe angstvallig zweeg, de vertrouwenwekkende maatregelen zijn die nodig zijn om de Vlaamse Regering te kunnen laten voortwerken.

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, collega's, het hing al een tijdje in de lucht dat er niets zou uitkomen en dat er een zondebok werd gezocht voor de mislukking: aan wie zal ik nu eens de schuld geven, aan wie zal ik de zwartepiet doorgeven?

Ik wil iets zeggen over de tussenkomst van de heer Bourgeois. Hij heeft gezegd dat we niet altijd alle schuld op de Franstaligen moeten schuiven. De uitspraak van Didier Reynders was voor u, mijnheer de minister-president, de gedroomde uitweg. U hebt die kans met beide handen gegrepen om de stekker eruit te trekken.

In de krant van dinsdag staat duidelijk te lezen wat minister Reynders precies heeft gezegd. Ik citeer uit *Le Soir*: "Que dit-il? Nous sommes convaincus qu'on ne pourra retrouver de véritable équilibre institutionnel sans une vraie réforme de l'Etat." Hij zegt dus niet dat er geen staats-hervorming moet komen. "Mais nous sommes aussi demandeurs de solutions en région bruxelloise, qui peuvent passer par un élargissement et certains droits." Dat zijn Franstalige eisen.

Donc, nous sommes prêts à reprendre le dialogue mais il n'y aura d'avancées concrètes que lorsqu'on pourra voter des textes complets, donc après les élections." Hij zegt dus duidelijk dat er geen onwil is om verder te dialogeren, maar dat de akkoorden er niet zullen komen of dat er niet over de teksten zal worden gestemd voor de verkiezingen.

De onderhandelingen zouden worden stopgezet op het moment dat de verkiezingsperiode begint, over een paar weken dus. Op zo'n korte termijn zou toch geen akkoord

gevonden worden. Zowel langs Vlaamse als langs Frans-talige kant zou degene die een toegeving doet om tot een akkoord te komen, dat contant moeten betalen bij de verkiezingen. In dergelijke omstandigheden is het moeilijk langs beide kanten van de taalgrens om een toegeving te doen. Toegevingen over kleine zaken zijn mogelijk, maar ik heb nooit geloofd dat er een grote staatshervorming zou komen voor de verkiezingen.

De onderhandelingen liggen nu al stil sinds 14 november.

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mijnheer Van Eyken, na de regionale verkiezingen van 2009 zijn er opnieuw verkiezingen op federaal niveau in 2011. Zo kunt u blijven doorgaan. Die onderhandelingen moeten er komen voor juni 2009.

De heer Christian Van Eyken: Mijnheer De Craemer, zeggen dat er binnen de veertien dagen een akkoord moet komen, lijkt me onlogisch en onhaalbaar.

De onderhandelingen liggen sinds 14 november stil. Er zijn vijf vergaderingen geweest. U hebt een synthese-nota met zeven punten bezorgd aan de onderhandelaars. U vroeg hun akkoord over die zeven punten. Maar als ik het goed heb begrepen, is er over sommige punten nooit onderhandeld. De heer Bourgeois heeft er daarnet nog naar verwezen en het staat ook in La Libre Belgique dat sommige punten zelfs nooit ter sprake zijn gekomen.

Er zijn zeven grote thema's die moeten worden besproken. Mijnheer de minister-president, u vraagt om onmiddellijk een akkoord te sluiten over een nota van zestig bladzijden, terwijl er zelfs nog geen akkoord is over de inhoudstafel. Daar ligt het probleem. U hebt geprobeerd om een uitweg te vinden, zonder resultaat.

Aan Franstalige kant is er een wil om een dialoog te voeren maar niet in een drukke periode, niet in allerijl.

De voorzitter: De heer De Reuse heeft het woord.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer Van Eyken, ik wil u een vraag stellen. De minister-president heeft altijd gezegd dat hij waarborgen had. Ofwel is dat een sprookje, ofwel zegt u ons wat die waarborgen waren. De twee partijen zijn hier nu gezamenlijk aanwezig in dit debat. Ik zou graag van u vernemen of er effectief waarborgen waren. U hebt de minister-president hier meermaals horen zeggen dat er waarborgen waren. Ik heb u daar niet horen op reageren. Wat waren die waarborgen? Ik dacht nogal eens dat die waarborgen niet meer waren dan schermen met woorden. Geef ons nu eens precies aan wat dat in uw optiek betekende.

De heer Christian Van Eyken: Ik zat niet aan de onderhandelingsstafel. Wat ik gehoord heb, is dat er bij de

Franstaligen begrip is voor de Vlaamse eisen, dat er een wil is om tot een vergelijk te komen, dat er via een dialoog een staatshervorming moet worden doorgevoerd. Er was inderdaad een periode dat de Franstaligen geen enkele staatshervorming wensten. De Frans-taligen zeggen vandaag nog altijd dat ze geen vragende partij zijn. Van een systematische blokkering is er echter geen sprake. Om verder te gaan in dit land moet er een dialoog zijn, moet er een hervorming komen, moet er een vergelijk worden gevonden, waarbij rekening wordt gehouden met de Vlaamse eisen, maar de Vlaamse partijen moeten ook begrijpen dat er geen taboes mogen bestaan ten aanzien van de Franstalige eisen. Een communautaire dialoog is mogelijk als er aan beide zijden een akkoord bestaat over de punten waarover men onderhandelt, punten die naar voor zijn gebracht door beide partijen.

Ten slotte, collega's, wil ik zeggen dat we niet moeten focussen op de communautaire dialoog. Vandaag zijn er al voldoende uitdagingen die we met de huidige bevoegdheidsverdeling kunnen aanpakken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil beginnen met te onderstrepen dat deze Vlaamse Regering, die, net zoals het parlement, nog een goede 130 dagen te gaan heeft voor de verkiezingen, het regeerakkoord en de engagementen die daarin opgenomen zijn voor meer dan 95 percent heeft uitgevoerd. We maken niet alleen tot de laatste dag werk van de uitvoering van het regeerakkoord en de afspraken die daarin zijn opgenomen, we nemen ook maatregelen om het probleem van de financiële en economische crisis aan te pakken. We hebben ook een maatschappelijk gedragen visie op de langere termijn ontwikkeld.

Er is echter één hoofdstuk in het Vlaamse regeerakkoord dat we nog niet hebben gerealiseerd. Ik zal daar heel duidelijk in zijn. Ik heb het over het hoofdstuk 'Meer Vlaanderen'. Ik kan u echter wel zeggen dat de Vlaamse Regering, met de steun van het Vlaams Parlement, er alles aan heeft gedaan om ook dit hoofdstuk – 'Meer Vlaanderen', de staatshervorming – te realiseren. Voor een akkoord over de staatshervorming moet men echter met twee zijn: It takes two to tango.

Het is belangrijk te onderstrepen dat een staatshervorming nodig is en blijft. Een staatshervorming is geen doel op zich, maar een middel om nog krachtiger te besturen in Vlaanderen, om datgene dat we allemaal hebben ondertekend – van Vlaanderen een topregio maken in 2020 – ook te bereiken. Ze is ook nodig om economische crisissen, waar we nu mee te kampen hebben, adequater, krachtadiger aan te pakken. Ik wil daarover geen enkele twijfel laten bestaan. Dat is de

mening van deze Vlaamse Regering. Dat is waar we dag en nacht aan hebben gewerkt.

Het is belangrijk te onderstrepen dat het de eerste keer in de geschiedenis is dat we die staatshervorming zelf in handen hebben genomen. Het was vroeger nogal gemakkelijk om te vragen hoe het met de staatshervorming zat. Telkens weer moesten we zeggen dat de vraag aan de overkant moest worden gesteld, omdat de onderhandelingen op het federale niveau werden gevoerd. De Vlaamse Regering heeft gezegd dat we zelf aan tafel gaan zitten, zelf onderhandelen, met alle risico's van dien. We hebben gezegd dat we de zaak niet overlaten aan anderen om in onze plaats te onderhandelen. Dan hadden we kunnen zeggen dat ons niets te verwijten viel omdat we er niet bij betrokken waren.

Ik hoop dat dit een historisch moment is geweest. Wij hebben dat zelf in handen genomen, en wij zullen dat niet uit handen geven. Alleen Vlaanderen moet onderhandelen over de staatshervorming, en niet andere partijen op andere niveaus.

Sterker nog, er is in de dialoog een voorstel gedaan om artikel 195 van de Grondwet te wijzigen, om ervoor te zorgen dat bij een toekomstige Grondwetwijziging evident ook het parlement van Vlaanderen betrokken is. Er is een heel concreet voorstel geformuleerd om te komen tot een Grondwettelijke Kamer, bestaande uit parlementsleden van alle parlementen van dit land. Als wij de Grondwet wijzigen, moeten niet alleen de Kamer of de Senaat, maar ook dit parlement daar mee over discussiëren en stemmen. Dit is de toestand in heel wat federale staten, en het is van evident belang dat het ook hier wordt doorgevoerd. Ik ben ervan overtuigd dat staatshervormingen alleen maar kunnen wanneer ook, onder meer, het Vlaams Parlement aanwezig is.

Ik hoop, collega's, dat iedereen inziet hoe belangrijk het is dat wij die staatshervorming vanuit de Vlaamse Regering hebben aangevat. Met de copernicaanse omwenteling moet het zwaartepunt liggen waar het moet liggen: bij de deelstaten, bij Vlaanderen.

Sommigen zeggen dat ik naïef ben geweest, dat ik met open ogen in de val ben getrapt. Wij hebben hier in dit Vlaams Parlement onder meer de heer Van Dijck kunnen aanhoren. Ik herinner het mij goed, het debat werd hier beneden in de Schelp gevoerd, want de Koepelzaal werd gerenoveerd. Wij hebben daar heel uitdrukkelijk gesteld, zowel de meerderheid als de oppositie, dat wij de gemeenschapsdialoog moesten opstarten. Wij geloofden dat het een concept is dat kan werken. Wij hebben een kamerbreed mandaat gekregen van dit parlement. Wij zijn met zeer veel expertise en werkracht gestart. Wij hebben het niet alleen gehad over de contentieux. Sommigen zeiden dat het alleen ging over de plantentuin

van Meise. Dat is heel belangrijk, mijnheer Demesmaeker. Maar het ging niet alleen daarover.

De heer Jos Stassen: Mijnheer de minister-president, als u toch zo goed gewerkt hebt, hoe komt het dan dat een akkoord dat er was, op enkele opmerkingen van de Raad van State na over punten die nog waren onderhandeld onder de ploeg-Verhofstadt, niet is afgerond? Leg mij dat eens uit. Hoe komt het dat een akkoord dat klaar was, die eerste fase, niet werd ondertekend? Had u geen balpennen misschien?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal daar direct op antwoorden.

De plantentuin van Meise was een onderdeel van die contentieux. Wij hebben het er gisteren in de commissie nog over gehad. Het is schandalig dat dit dossier nog altijd niet is opgelost, ook al is er een akkoord over alle teksten. Maar een akkoord kun je maar lanceren als er een handtekening onder staat. Mijn handtekening staat er zonder enig probleem onder, maar er moeten nog andere handtekeningen onder staan.

Daarnaast hebben wij ook over het eerste pakket gesproken. Daarvan zeiden sommigen dat het borrelnootjes waren en dat als we met dat eerste pakket zouden afkomen, dat die gemeenschapsdialoog eigenlijk zonder voorwerp zou zijn geweest. Over dat eerste pakket is ook uitvoerig gesproken. Alle knelpunten die de Raad van State heeft opgesomd, hebben wij in die gemeenschapsdialoog ter sprake gebracht.

Ook het arbeidsmarktbeleid is heel belangrijk. Mijnheer Sannen, uw minister en mijn collega Frank Vandenbroucke heeft verschrikkelijk hard gewerkt en schitterend werk geleverd, ook in de gemeenschapsdialoog, om te komen tot een heel duidelijke, met fiches en wetteksten uitgeschreven aanpak van de arbeidsmarkt.

Er zijn nog andere zaken. Ik denk aan de aftrek in de personenbelasting waar minister Van Mechelen en nog anderen voor hebben gepleit. Er zijn ook nog het grootstedenbeleid, justitie en welzijn.

Er is tijdens die maanden in alle stilte hard gewerkt. Aangezien hier niet veel over werd vernomen, waren sommigen van mening dat we niets deden. Daar is duidelijk aan concrete wetteksten gewerkt. Er is daar net al verwezen naar de 60 tot 70 pagina's die we toen hebben voorbereid. Hard werken en veel teksten schrijven, volstaat echter niet. Ik weet dat het erop aankomt akkoorden te sluiten. In de zakenwereld heeft men het over 'closing deals' en over 'deliveries'.

Er is hier trouwens al naar de zakenwereld verwezen. We bevinden ons in een economische crisis. We hebben bijkomende instrumenten nodig om die crisis in de

toekomst accurater en met meer panache aan te pakken. We hebben voorstellen over het arbeidsmarktbeleid, over de loonlastvermindering voor specifieke doelgroepen, over de herstructurering van de arbeidsbemiddeling en over de versterking van het arbeidsbeleid gedaan. We hebben die instrumenten nodig om in het kader van de economische crisis de juiste antwoorden te formuleren.

Ik heb, samen met de andere leden van de Vlaamse Regering, aangetoond dat we zaken kunnen aanpakken. Het KBC-dossier is een duidelijk voorbeeld. Op een nacht tijd hebben we een belangrijk probleem opgelost. Het belang van dit dossier slaat niet enkel op het effect op de Vlaamse economie. Het gaat hier ook om een budgettaire volume van 2 miljard euro.

Het is duidelijk dat we de dotatiepolitiek niet verder kunnen doortrekken. Er is een groot probleem met de federale begroting. Er is ook een probleem met het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest en met de andere regio's. De mensen die geen akkoord wensten af te sluiten, zullen op een bepaald ogenblik terugkomen en vragen de Financieringswet opnieuw te bespreken.

Vicepremier Reynders heeft begin januari 2009 verklaard dat, omwille van de beperkte ruimte binnen zijn eigen federale begroting, een nieuw begrotingsakkoord met de gewesten noodzakelijk is. Recent heeft hij verklaard dat hij de dialoog opnieuw wil bekijken. Er kan worden gesproken, maar er kunnen eigenlijk geen conclusies worden getrokken. De heer Maingain heeft het nog sterker uitgedrukt. Volgens hem moet ook over de drie burgemeesters en over BHV worden gesproken.

Ik krijg hier de vraag welke engagementen zijn aangegaan en welke garanties ik heb gekregen.

De heer Herman De Reuse: Ik heb de heer Van Eyken daarnet naar die waarborgen gevraagd. Hij heeft verklaard dat hij hier niet onmiddellijk bij betrokken was, maar dat hij had vernomen dat het enkel om een principiële bereidheid ging. De Franstaligen waren bereid te praten, op voorwaarde dat er geen taboes zijn en dat over alles kon worden gepraat. Dat is wat de heer Van Eyken heeft gezegd. Ik heb zijn woorden niet verdraaid.

Aangezien de minister-president op dit vlak altijd enigszins vaag is gebleven, zou ik hem nu kunnen vragen wat die waarborgen precies inhielden. Indien iemand niet tot een overeenkomst wenst te komen, kan een waarborg iets opleveren. De minister-president heeft verklaard dat ze het over een aantal teksten eens waren. Enkel de handtekeningen ontbraken nog. Dat is natuurlijk fout. Enkel wanneer ze is ondertekend, is er een overeenkomst. Dat weet de minister-president natuurlijk ook. Het is mogelijk dat overeenkomsten die misschien in de hoofden der betrokkenen bestaan, niet worden gehonoreerd. Op dergelijke ogenblikken kunnen waarborgen

worden aangesproken. Het gaat dan in feite om een dwang- of een vervangingsmiddel. De minister-president kon niet over dergelijke waarborgen beschikken. Ik zou in elk geval graag horen wat die waarborgen precies inhielden. De minister-president heeft er zich steeds op beroepen. Hij heeft zich sterk gemaakt dat het allemaal in orde zou komen. We hebben toen al gezegd dat hij vrij naïef was. Hij heeft zelf aan zijn naïviteit getwijfeld.

Minister-president Kris Peeters: Ik twijfel daar niet aan.

De heer Herman De Reuse: Mijnheer de minister-president, ik twijfel er niet aan dat u op dit vlak naïef bent geweest. Het ergste is echter dat u uit deze zaak niet de juiste conclusies trekt. U vindt dat we opnieuw zullen moeten onderhandelen. Ik hoor ook anderen dat verklaren. U moet echter beseffen dat langs Franstalige zijde een aantal beloften kunnen worden gedaan die tot het voortduren van de huidige toestand leiden. Die toestand houdt in dat de Franstaligen in dit land, vooral op financieel vlak, veel beter af zijn. Omwille van de transfers zijn ze de profiteurs in dit land.

Er zijn altijd wel mensen die willen zeggen dat deze situatie kan blijven duren en in het kader daarvan een aantal beloften zullen maken die ze dan op een of andere manier niet nakomen. Ook daarvoor wordt altijd wel iemand gevonden. In dit geval is blijkbaar Reynders de spreekbuis geworden. Een andere keer zal het misschien van een andere kant komen.

U blijft zo naïef om te geloven dat er met de Franstaligen kan worden gesproken zonder dat we dreigen. Het wordt tijd dat ook wij onze argumenten op tafel leggen. U zegt dat wij extremisten zijn. Maar een van de argumenten – zelfs als u er niet persoonlijk in gelooft, dan zou dit een argument moeten zijn – is het opgeven van de Belgische staat en het dreigen van het stopzetten van al die transfers. Dan gaat Wallonië wellicht financieel kapot. U zou dit argument moeten aanwenden, maar dat doet u niet. U laat de argumenten waarover Vlaanderen beschikt, in uw binnenzak zitten. U gebruikt ze niet.

Als u in diezelfde naïviteit voortgaat, dan zitten we eindeloos vast. Dan blijft het wachten op Godot en komt er nooit een oplossing. U gelooft het misschien niet, maar dit is de overtuiging van – geloof me vrij – steeds meer Vlamingen in dit land. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

Minister-president Kris Peeters: Ik heb daarstraks verwezen naar een dossier dat een heel belangrijke impact heeft gehad in de manier waarop men naar een aantal zaken kijkt. Het is het dossier KBC. We hebben dat opgelost. We hebben getoond dat de Vlaamse Regering, wanneer het federale niveau niet werkt, zo'n dossier kan aanpakken. Als vandaag mevrouw Milquet

zegt dat de federale overheid geen kapitaal in Opel zal steken en dat ze zich er niet mee kan bezighouden, dan tonen wij aan in de feiten dat Vlaanderen een aantal dossiers aankan, waarvan men tot nog toe dacht dat alleen het federale niveau dat kon. (*Opmerkingen van de heer Herman De Reuse*)

Toen ik, samen met de collega's, gestart ben met de dialoog, had ik de garantie of het engagement van de Franstalige partijvoorzitters dat men voor de regionale verkiezingen deelakkoorden zou afsluiten. Ik had die garanties van alle Franstalige partijvoorzitters om tot deelakkoorden te komen. Natuurlijk is dat geen zakelijke garantie, het is een persoonlijke garantie. Ik heb toen gezegd: "Als jullie bereid zijn om deelakkoorden af te sluiten over onderwerpen die toen reeds aan bod waren gekomen, dan zal ik, samen met mijn collega's, het risico nemen om dit debat aan te gaan".

Het enige wat men mij kan verwijten is dat ik vertrouwen heb gehad in wat partijvoorzitters hebben gezegd, namelijk dat ze deelakkoorden wilden voor de regionale verkiezingen. De heer Caluwé heeft verwezen naar het feit dat het nog eens is herhaald in het federale regeerakkoord. Dat vertrouwen is met een aantal uitspraken geschonden.

De heer Herman De Reuse: Wat is de les die u daaruit trekt?

De voorzitter: De heer De Craemer vraagt al een hele tijd het woord, maar hij moet even wachten tot u op de heer De Reuse hebt geantwoord.

Minister-president Kris Peeters: Ik heb de heer De Reuse geantwoord.

De heer Herman De Reuse: Nee, ik heb gevraagd welke les u daaruit trekt. U bent dus belogen en bedrogen door de verschillende partijvoorzitters uit Franstalig België.

Zij hebben u garanties gegeven, woordelijk. U hebt hen geloofd. Dat kan u tot eer strekken, maar u bent fundamenteel bedrogen.

Welke conclusies trekt u daaruit? Zult u ze de volgende keer weer geloven om weer bedrogen te worden? Bent u kritischer geworden? Hoe zult u zich in de toekomst gedragen? U kunt toch niet eeuwig met uw voeten laten spelen en eeuwig geen resultaten bereiken?

Al tien jaar lang keuren wij hier bepaalde dingen goed die in het regeerakkoord worden opgenomen, maar die nooit worden gerealiseerd.

Minister-president Kris Peeters: Ik ben nog niet klaar met mijn antwoord.

Jullie hebben op een bepaald moment gevraagd wanneer ik er de stekker zou uittrekken. *Ca casse ou ça passe*.

Ik heb op een bepaald moment gezegd dat, als men geen deelakkoorden wenst af te sluiten en alleen wil praten, we ermee stoppen. U hebt ook gevraagd wanneer duidelijke taal zou worden gesproken en hoelang ik nog met mijn voeten zou laten spelen.

De heer Herman De Reuse: Zeg nu eens wat uw besluiten zijn.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, intussen is mijn vraag opgelost, maar plan B heb ik inderdaad nog niet gehoord.

Minister-president Kris Peeters: Dat vertrouwen is doorslaggevend geweest om te starten. Dat vertrouwen was, wat mij betreft, ook gerechtvaardigd om met die dialoog te starten. Er waren engagementen om te komen tot deelakkoorden en Brussel-Halle-Vilvoorde komt niet op de agenda van de gemeenschapsdialoog. Dat waren, collega's, de engagementen die zijn gegeven. Dat zijn natuurlijk menselijke zekerheden, geen zakelijke zekerheden, maar die zijn dus niet in realiteit omgezet. Dat betreurt ik, want we hebben alles gedaan. Ik heb vorige week nog alle teksten doorgestuurd, met de vraag wanneer die deelakkoorden afgesloten gaan worden.

Ik lees ook de Franstalige kranten. Het is een fabeltje dat we over een en ander niet hebben gesproken. Ik kan u zeggen dat we over al die thema's gesproken hebben, natuurlijk over het ene al wat gedetailleerder dan over het andere. Over al die thema's is gesproken en bepaalde thema's zijn zelfs aangehaald door Franstalige leden van de gemeenschapsdialoog, ik denk bijvoorbeeld aan justitie en welzijn.

Als men zegt dat het mogelijk is om te praten, maar dat geen enkele tekst kan worden afgerond, laat staan goedgekeurd en men er Brussel-Halle-Vilvoorde en de drie burgemeesters aan toevoegt, is de geloofwaardigheid van die dialoog tot nul gereduceerd en is er maar één conclusie te trekken.

Wij zitten in een economische crisis en in een crisis van de instellingen. Ik ben ervan overtuigd dat men, met de financiële problemen die we allemaal kennen, maar zeker met de financiële problemen waar verschillende overheden mee geconfronteerd worden, opnieuw zal vragen om aan tafel te zitten. Maar dan zal het zijn met andere elementen en op een andere manier dan we tot nu toe hebben gedaan. Het zal niet zo zijn dat we onverkort opnieuw aan tafel gaan zitten om even te kijken wat nog mogelijk is. Ik zeg u, in alle duidelijkheid, dat dit land niet alleen in een economische crisis verkeert, maar ook in een crisis van de instellingen. Degenen die de gemeenschapsdialoog hebben opgeblazen, hebben een verschrikkelijk zware verantwoordelijkheid genomen. Wij hebben alles gedaan om het

hoofdstuk van het regeerakkoord uit te voeren en we zullen dat blijven doen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik denk dat het een vrij verhelderend debat is geweest, met de nodige animo, maar jammer genoeg ook met een aantal onheuse aanvallen vanuit het Vlaams Belang op de N-VA.

Mijnheer Dewinter, wij kunnen onze kiezers recht in de ogen kijken. Deze Vlaamse Regering heeft, zolang de N-VA erbij was, binnen de Vlaamse bevoegdheden een zeer sterk Vlaams beleid gevoerd, ook in de Rand, ook met betrekking tot faciliteitenonderwijs, ook in buitenlandse aangelegenheden. We zullen zien wie als geloofwaardig beoordeeld wordt.

Collega's, CD&V heeft niet toegegeven, werd hier gezegd door de CD&V-fractie. De eerste toegeving was in de federale regering te gaan zonder een akkoord. Dat was toch het mantra: Wij stappen niet in de regering zonder een akkoord over de staatshervorming. (*Opmerkingen*)

De heer Carl Decaluwe: Mijnheer Bourgeois, u hebt ons gesteund.

De heer Geert Bourgeois: Wij zijn niet in die regering gestapt, mijnheer Decaluwe.

Tweede toegeving: er zou niet onderhandeld worden over Brussel-Halle-Vilvoorde. Momenteel lopen de onderhandelingen over Brussel-Halle-Vilvoorde in de federale werkgroep.

Derde toegeving: CD&V heeft aan de Franstaligen gevraagd om het belangenconflict in te roepen, als toppunt van Vlaamsgezindheid. Laatste toegeving, voor zover nog nodig: CD&V keurt op federaal niveau een relanceplan goed, terwijl iedereen hier de mond vol heeft over de crisis en de bedreigingen voor onze economie, waartegen straks hopelijk een belangenconflict wordt ingeroepen, een relanceplan dat anti-Vlaamse maatregelen bevat.

Mijnheer de minister-president, de vraag was: wat wordt plan B? U hebt in vrij lyrische bewoordingen gesproken over een historisch moment. Het was misschien een historisch moment dat de gemeenschappen hebben gepoogd om tot een onderhandeling te komen. Alleen zal de les zijn dat dat op zo'n moment niet kan, en dat, als het niet is gekoppeld aan een federale regeringsvorming, het niet lukt.

Maar goed, er is een poging geweest. U hebt dat nog eens beklemtoond. U hebt nog eens beklemtoond hoe belangrijk het wel is dat we die bevoegdheden binnenhalen. U hebt terecht verwezen naar wat Vlaanderen doet inzake KBC en naar de verantwoordelijkheid die Vlaanderen wenst op te nemen met betrekking tot de automobielsector. Wel, dat sterkt ons allemaal alleen

maar in onze overtuiging dat we meer bevoegdheden nodig hebben, dat we meer middelen nodig hebben en dat we de hefboomen in handen moeten hebben.

U krijgt ze niet. U zegt: ik had garanties. 36 seconden nadat u die woorden hebt uitgesproken in september, heeft minister Reynders u al tegengesproken met betrekking tot Brussel-Halle-Vilvoorde. Hij heeft het nooit over zijn lippen gekregen om te zeggen: wij onderhandelen er niet over. Van meet af aan is aan Frans-talige kant als voorwaarde gesteld dat over Brussel-Halle-Vilvoorde zou worden onderhandeld. Wat moest worden bewezen, is vandaag bewezen.

Mijnheer Van den Heuvel, wat is het plan B? Vechten voor onze bevoegdheden? Goed, laten we alle bevoegdheden die de federale overheid usurpeert, ons toe-eigenen. Gaat u mee met ons? Gaan we binnen dit Vlaams Parlement zeggen: we gaan het een halt toeroepen, we gaan die bevoegdheden nemen, we gaan ze hier goedkeuren? De uitdaging zal bij u terecht komen. Gaan we straks zeggen dat we het voorstel van decreet van de heer Kris Van Dijck met betrekking tot het faciliteitenonderwijs toch goedkeuren, ondanks de usurpatie van de belangenconflicten? Laat ze maar naar het Grondwettelijk Hof stappen. Laat het Grondwettelijk Hof zich maar eens uitspreken over de usurpatie van de belangenconflicten door de francofonen. Keer op keer, tot drie, vier keer toe over eenzelfde decreet een belangenconflict inroepen, is antigrondwettig. Laat ons eens tonen wat wij kunnen, wat wij durven. Ik kaats de bal terug: laat het ons straks goedkeuren!

Tot slot, mijnheer de minister-president, u hebt geen plan B. Ik wil waarschuwen voor de verwachtingen die u wekt dat men zou moeten komen onderhandelen omwille van de druk die er ontstaat op de federale publieke financiën met betrekking tot de financieringswet. U weet heel goed dat de financieringswet, het Lambermontakkoord, maar 14 percent uitmaakte van wat de paarse regeringen aan meer middelen uitgegeven of verspeeld hebben, naargelang van de appreciatie die we eraan geven. U weet heel goed dat de middelen van de gewesten en de gemeenschappen gekoppeld zijn aan het bnp, met nog een negatieve correctiefactor.

U weet heel goed dat op dit ogenblik het bnp jammer genoeg een zware krimp vertoont. U weet beter dan ik wat dit betekent voor de financiën van de Vlaamse overheid. U weet nu al wat wij aan minderontvangsten minimaal zullen hebben in 2009. Dan de verwachting wekken dat we toch zwemmen in het geld, terwijl de overschotten die Vlaanderen heeft, gerealiseerd zijn door de opeenvolgende Vlaamse regeringen, door de Vlaamse regeringen en door niemand anders? Niet door overfinanciering, want nu zijn de inkomsten gekoppeld aan de evolutie van het bnp. Als er overschotten zijn, is dat een verdienste van de opeenvolgende

Vlaamse regeringen en heeft dat niets te maken met overfinanciering! Wij hebben geen middelen over. Misschien zullen we marginale bevoegdheden kunnen overnemen die niet veel geld kosten, maar we moeten niet de illusie wekken dat ze zullen moeten komen praten. In de eerste plaats hebben ze aan Franstalige kant die overschotten niet geboekt. Wek dus zeker niet de illusie dat ze erin mee zullen gaan om grote bevoegdheden over te dragen zonder dat er middelen tegenover staan. Ook de illusie wekken dat wij dat aankunnen, is verkeerd.

Ik zeg u: er is maar één plan B, en dat is dat u de moed hebt om de stekker uit de federale regering te trekken, die toch blokkeert, die toch niet bestuurt, en als ze iets doet, tegen Vlaanderen bestuurt. (*Applaus bij de N-VA*)

De heer Filip Dewinter: Mijnheer de minister-president, uit dit debat kunnen we een aantal conclusies trekken. Het experiment van de dialoog is mislukt, bij gebrek aan een efficiënte strategie. Wij waren op zich geen tegenstanders van die dialoog bij het opstarten ervan. Dat heb ik altijd gezegd en ik blijf dat tot op heden zeggen. Het moest echter een dialoog zijn op basis van de juiste strategie, en die was er niet. Het moest een strategie zijn waarbij niet zou worden uitgegaan van het Belgische status quo, maar waarbij men zou durven kiezen voor dat plan B van de Vlaamse onafhankelijkheid.

Dat brengt me bij mijn volgende conclusie. U hebt geen alternatief voor de dialoog. U weet niet hoe het nu verder moet, wel integendeel. Niet langer dan een week geleden, op 11 februari, hebt u hier naar aanleiding van vragen van de heer Van Houthem het volgende gezegd: “Ik ga ervan uit dat we niet over een plan B moeten spreken zolang het plan A nog in uitvoering is of nog een kans op slagen heeft. Pas wanneer het plan A – deelakkoorden afsluiten binnen de gemeenschapsdialoog – niet lukt, zullen we het over een plan B hebben, niet eerder.”

Wel, het is nu zo ver. Plan A is mislukt. Er zijn geen deelakkoorden en er is evenmin nog een dialoog. Ik heb echter niets gehoord over uw plan B, over wat er nu komt. Het enige dat er nu komt, is dat wordt overgegaan tot de orde van de dag en dat wordt geprobeerd te redden wat er nog te redden valt. Dat is helaas niet zo ontzettend veel.

Verder is het opvallend dat de ratten het zinkende schip verlaten. De oppositie tegenover u wordt steeds feller, ook van binnenuit. Het is me enorm opgevallen hoe sp.a openlijk schiet op u en op CD&V, u afvalt en het mes in uw rug steekt – dat belooft voor de komende maanden. Het toont aan dat deze regering nog nauwelijks in staat is om te regeren en wankelt. Dat is een bijzonder pijnlijke aangelegenheid, zeker op het moment dat Vlaanderen voor belangrijke economische uitdagingen staat.

Minister Frank Vandenbroucke: Het zal u ongetwijfeld toch opgevallen zijn dat alle Vlaamse socialisten hebben

geapplaudisseerd na de conclusies van de minister-president. Los daarvan zijn we het in de regering volstrekt eens geweest over het manoeuvre. Naderhand kunt u allemaal de analyse maken van wat hier fout is gelopen.

Die analyse is interessant. Wat mij interesseert, is wat we nu doen. U weet wat we nu doen: we gebruiken de mogelijkheden die we hebben. Een van de mogelijkheden die we hebben om onze mening te geven, is de volgende: als we het echt nodig vinden, kunnen we aan onze federale collega's zeggen dat ze eens even moeten wachten met hun initiatieven, omdat die niet goed in elkaar zitten en asociale effecten hebben op het beleid dat we willen voeren.

Als het nodig is, dienen we een belangenconflict in. Ik ga ervan uit dat het hele parlement ons daarin steunt. De regering is ter zake volstrekt eensgezind op dit ogenblik. We zijn eensgezind begonnen aan die dialoog. Ik ga ervan uit dat u ons steunt in wat ons nu te doen staat.

De heer Filip Dewinter: We zullen u daarin steunen. We hebben er geen probleem mee om dat belangenconflict mee te ondersteunen, maar als dat nu het enige antwoord is op het afspringen van de dialoog, als dat nu het grote antwoord is van de Vlaamse Regering op het feit dat u wandelen wordt gestuurd door de Walen, dan vrees ik dat er aan de andere kant van de taalgrens een grote schaterlach zal opstijgen, maar ook niet veel meer dan dat.

Minister Frank Vandenbroucke: Maar mijnheer Dewinter, ik heb al meer dan een jaar geleden eens uitvoerig in De Standaard geschreven over wat ik fout vond in de strategie. Ondanks een zeer moeilijke context heeft de Vlaamse Regering geprobeerd toch openingen te vinden. Dat is ook niet gelukt.

De volgende vraag is wat we gaan doen. Ik wil ook wel de politicoloog spelen en daar nu met u allerlei beschouwingen over ontwikkelen. We zullen het daar vermoedelijk grondig over oneens zijn. Maar ik zit nu eerlijk gezegd wel met enig ongeduld te wachten op het debat over de automobielsector. Mag ik u dat bekennen?

De heer Filip Dewinter: Het enige probleem is, mijnheer de minister, dat beide debatten onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Dat hebben de socialisten niet begrepen! Dat willen ze blijkbaar ook niet begrijpen! Telkens nemen ze die vlucht vooruit, telkens proberen ze het communautaire als onbelangrijk voor te stellen, en beweren ze dat het over serieuze zaken moet gaan. Dat gaat dan over de automobielsector of over de economie en de werkloosheid.

Hoe graag u ook zou willen, de Vlaamse Regering kan de economische problemen in Vlaanderen niet oplossen, want ze heeft de hefbomen niet. Ze heeft niets te

vertellen over loonpolitiek, over fiscaliteit en sociale zekerheid. Daar zitten de arbeiders, uw kiezers, bij General Motors, bij Opel, bij DAF Trucks en bij Ford en bij zoveel andere bedrijven, op te wachten: een Vlaamse slagkrachtige regering die in staat is om een Vlaamse loonpolitiek te voeren, om de belastingen hier naar beneden te halen, om Vlaams geld in Vlaamse handen te houden, dat betekent 2000 euro per Vlaming per jaar extra, om ervoor te zorgen dat we in Vlaanderen heel de vennootschapsbelasting kunnen afschaffen. Dan zullen we misschien concurrentieel zijn. Dan zullen we misschien die Vlaamse jobs in Vlaanderen kunnen houden en aan Vlaamse arbeiders kunnen geven. Dat hebben de socialisten tot op vandaag nog altijd niet begrepen!

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Dewinter, nogmaals, dat wij hier zitten, dat Vlaanderen bevoegdheden heeft, dat Vlaanderen KBC en Ethias heeft kunnen redden, dat we de automotive en heel de Vlaamse economie kunnen ondersteunen, dat vloeit voort uit de voorbije staats-hervormingen. Die hebben we allemaal gesteund en helpen realiseren. Jullie hebben dat niet gedaan. Wij hebben dat samen met onze collega's gedaan. Daarom kunnen we nu een beleid voeren.

Maar ik ben het met u eens, we zouden op bepaalde terreinen graag nog meer en betere bevoegdheden hebben. Hier ligt een belangenconflict voor omdat we vinden dat we het doelgroepenbeleid in het kader van tewerkstelling beter kunnen sturen als we daartoe zelf de bevoegdheden hebben. Wat we zeker niet willen, is dat het federale niveau dit ondergraaft door de huidige relancewet.

Ik kan nog andere voorbeelden aanhalen, maar dat wil niet zeggen dat we nu niets moeten doen. Dat wil niet zeggen dat we niet over onze bevoegdheden moeten debatteren en hoe we die het best aanwenden om de mensen nu te helpen en niet als er ooit nog eens een staats-hervorming wordt gerealiseerd.

De heer Jan Penris: Ik had het voor het tweede debat willen bewaren, maar de minister van Werk daagt me uit. Hij laat uitschijnen dat dit debat geen consequenties heeft voor het debat dat we straks zullen voeren. (*Opmerkingen van minister Frank Vandenbroucke*)

Ik wil een citaat uit Le Soir van vandaag meegeven dat van uw minister-president komt. "Si la Flandre avait bénéficié de compétence plus forte, elle aurait pu réagir plus rapidement à la crise. Le fait de ne pas disposer de paquets homogènes de compétences freine la décision contrainst à une multiplication de contacts avec une série de niveaux de pouvoirs. Cette crise souligne plus que jamais l'importance de discuter au plus vite d'une réforme de l'Etat."

Minister Frank Vandenbroucke: Mijnheer Penris, hoe is dat nu toch mogelijk! Toen ik ongeveer vijf jaar geleden

als een van de eerste Vlaamse politici zei dat het werkgelegenheidsbeleid het speerpunt moest vormen van nieuwe stappen in de staats-hervorming, viel iedereen achterover. (*Opmerkingen*)

Jawel, komaan! Ook bij anderen!

Zowel aan Franstalige als aan Vlaamse kant zag men dat als een nieuwe prioriteit. Ondertussen is iedereen daarvan overtuigd! U moet mij op dat vlak geen lessen leren! Dat is hier tijdverlies! Hoe dikwijls heb ik al niet gezegd dat een staats-hervorming nodig is om het federale sociale systeem overeind te houden? Ik weet dat allemaal. Ik zeg u: we verliezen onze tijd met dat hier aan elkaar te herhalen. Ik wil in het debat over de automobielsector graag zeggen hoe ik onze instrumenten gebruik in het belang van de werknemers en van de sector. Ik wil zelfs straks nog zeggen waarom het belangrijk is dat ten aanzien van doelgroepen op de arbeidsmarkt beleid wordt gevoerd.

Want als een werknemer van Opel op de leeftijd van 47 wordt afgedankt, dan wil ik kunnen zeggen dat ik mogelijkheden voor hem zie, ook wanneer hij ouder wordt. Daarvoor moeten we dat beleid kunnen voeren, daarom zijn we niet akkoord met dat ene kleine onderdeel van de federale relancewet, daarom zeggen we aan de federale collega's dat we de tijd willen nemen om daarover te discussiëren. Dus, het hangt samen, maar sta me toe om te zeggen dat we het debat dat daarstraks werd gevoerd, een beetje beknopter hadden kunnen houden en dat we aan de hand van het automobielsegegeven misschien duidelijker hadden kunnen maken aan de mensen waarover het gaat.

De heer Filip Dewinter: Dat debat kunt u zo dadelijk voeren, mijnheer de minister, we zullen met aandacht luisteren.

Mijnheer de minister-president, mijn laatste conclusie betreft de stoere taal die door CD&V werd gesproken: het is de schuld van de Walen, wij zijn niet verantwoordelijk voor het falen van de dialoog. U gaat toch wel wat kort door de bocht met die stelling, ik ben de mening toegedaan dat u niet alleen hier iets kunt zeggen als CD&V, maar dat u ook aan de overkant van de straat, in het federale parlement en in de federale regering, ter zake een verantwoordelijkheid te dragen hebt.

Ik lees voor uit het federale regeerakkoord: "In dit kader is het enerzijds van belang dat de gemeenschapsdialoog snel wordt heropgestart en vóór de regionale verkiezingen tot resultaten leidt. Deelakkoorden moeten vóór de verkiezingen van de gemeenschappen worden gesloten op die domeinen als bijvoorbeeld arbeidsmarkt, grootstedenbeleid, justitie, waar reeds grote vooruitgang werd geboekt, naast wat reeds eerder

op het jaar was overeengekomen en waar nu de problemen ter zake al zijn opgelost.”

Vandaag kunt u hier misschien geen onmiddellijke repliek geven op het Waalse “njet” en op de Waalse chantage, maar u kunt dat als CD&V wel doen in de federale regering. Hoe kunt u nog blijven samenwerken? Hoe kunt u vertrouwen blijven hebben in MR, in cdH en in anderen die deel uitmaken van de federale regering en die het eigen federale regeerakkoord van premier Van Rompuy niet willen uitvoeren, in degenen die het federale regeerakkoord nu al, nadat de inkt amper droog is, twee maanden nadat het werd neergeschreven, op een grove, flagrante en degoutante manier met de voeten treden?

Als u geloofwaardig wilt zijn, als u wilt tegemoetkomen aan de oproep van uw eigen CD&V-burgemeesters, trekt u de stekker er dan uit: niet alleen uit de dialoog, maar – als het van mij zou afhangen – ook uit het federale België en zeker uit de federale regering. Trek de stekker eruit, heb de moed van uw overtuiging. Wees geloofwaardig en ga naar de Vlaamse kiezer, niet alleen voor Vlaamse verkiezingen, maar ook voor federale verkiezingen. Zo niet zullen de mensen terecht opmerken: “Wie gelooft deze mensen nog?” (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer De Craemer heeft het woord.

De heer Gino De Craemer: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, ik heb hier een reeks nieuwe verkiezingsbeloften gehoord en ik heb ook naar een goednieuwsshow geluisterd – dat is terecht, mijnheer de minister-president, want de goede zaken die u hebt gerealiseerd, mogen ook gezegd worden, die 95 procent is u gegund. Eén hoofdstuk bleef echter onopgelost, dat over ‘meer Vlaanderen’. Weerom hebt u op de noodzaak ervan gewezen. We hebben de hefboomen nodig om Vlaanderen economisch en sociaal welvarend te maken. Van dat nut bent u ondertussen dus overtuigd, maar de manier waarop u de oplossing moet bereiken, hebt u inderdaad nog niet gevonden.

U stelt dat men met twee moet zijn om een akkoord te sluiten. Dat is juist, mijnheer de minister-president, maar tot vorige week beweerde u dat u met twee was, want u had garanties op deelakkoorden. Maar goed, telkenmale was het hetzelfde liedje: u was de vergaderzaal nog niet uit of de Franstaligen vertelden al het omgekeerde van wat u zei. Dat waren de garanties die u bezat, niets anders.

Wat hebt u geleerd? Dat het niet gelukt is. De Franstaligen hebben van meet af aan, in 2007 direct na de verkiezingen al, gezegd dat er nooit concrete resultaten geboekt zouden worden inzake de staatshervorming.

Juni 2009 zou overschreden worden. Wel, mijnheer de minister-president, juni 2009 zal overschreden worden.

Het is inderdaad al te gemakkelijk om de schuld enkel bij de Franstaligen te leggen. Ook de houding van de Vlaamse regeringspartijen in deze kwestie is heel belangrijk en zal in de toekomst heel belangrijk blijven.

Collega's, voor LDD is er maar één oplossing. De Vlaamse regeringspartijen die tevens deel uitmaken van de federale regering, moeten eindelijk opstaan en hun verantwoordelijkheid nemen. Ik hoop dat dat in hun woordenboek staat. Het moet voor eens en voor altijd duidelijk zijn dat het ons, Vlamingen, menens is en dat de staatshervorming er moet komen. CD&V en Open Vld, neem die verantwoordelijkheid!

Ik vraag me trouwens af of er tegenwoordig twee verschillende CD&V's en twee verschillende Open Vld's zijn: één in het Vlaams Parlement en één in het federaal parlement. Ik hoop voor u en voor ons, Vlamingen, van niet. Want de Franstaligen lachen u vierkant uit met een dergelijke houding, mijnheer de minister-president.

Eis van de Franstaligen en van uw collega's in het federale parlement dat ze hun conclusies trekken. Eis dat de Vlaamse regeringspartijen uit die federale regering stappen. Dat is de enige optie die nog rest.

Maar mijnheer de minister-president, uw plan B is: wachten op een voorzitter. Ik vrees dat u nog lang zult mogen wachten.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer de minister-president, u hebt gezegd dat u die onderhandelingen altijd gevoerd hebt namens het Vlaams Parlement en dat u documenten hebt overgegeven. Toen u aan de dialoog begon, hebt u ook gezegd dat u het Vlaams Parlement altijd zou informeren en erbij betrekken. U hebt ook gezegd dat u verschillende documenten – uitgewerkte wetsontwerpen, als ik ze zo mag noemen – hebt voorgelegd. Kunnen wij als Vlaams Parlement over die documenten beschikken?

Minister-president Kris Peeters: Ik zal ze overmaken.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

Het debat is gesloten.

ACTUALITEITSDEBAT over de crisis in de automobielsector

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Mevrouw de voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, het is al de derde keer in een tijdsperiode van enkele weken dat we hier

naar aanleiding van het verhaal rond Opel en General Motors een debat voeren. We hebben dat gedaan op 28 januari van dit jaar, toen een toelichting werd gegeven bij het noodkrediet dat General Motors en Chrysler in de Verenigde Staten vroegen. Intussen is nog altijd niet duidelijk welke consequenties het herstructureringsplan van General Motors heeft, tenzij de regering op dit moment al over andere informatie beschikt.

Tijdens dat eerste actualiteitsdebat heeft de N-VA bij monde van de heer Bourgeois een aantal elementen aangebracht over de oorzaak van de crisis, het belang van de sector in België enzovoort. Wij hebben toen ook enkele vragen gesteld over de rol die de Europese Commissie in dit verhaal zou spelen. We hebben gevraagd hoe het zat met de loonkostproblematiek en de vennootschapsproblematiek, en of die opnieuw op het Overlegcomité zouden worden aangekaart. We hadden het ook over de problematiek van de belasting op drijfkracht, die voor een aantal bedrijven een forse rekening betekent. We vroegen ook hoe er naar de inspanningen van de omringende regio's wordt gekeken. Dat heeft immers een aantal consequenties. De regering zegt dan ook dat ze in toenemende mate naar een Europese oplossing uitkijkt.

Mevrouw Ceysens heeft toen een aantal maatregelen toegelicht en minister Van Mechelen heeft aangevuld.

Naar aanleiding van een actuele vraag van de heer Voorhamme hebben we het gesprek opnieuw gevoerd in dit halfroond. Toen werd kenbaar gemaakt dat de Franse regering, of de heer Sarkozy, een aantal maatregelen ging nemen voor Peugeot, Citroën en Renault. De autofabrikanten kunnen aan een lagere rente lenen dan bij de banken. Dat is een vorm van subsidiëring. Dat wordt uiteraard gekoppeld aan het behoud van een aantal assemblagefabrieken en de werkgelegenheid. Er is eventueel zelfs een verplichte aankoop bij Franse toeleveringsbedrijven.

Er is toen ook gewezen op de rol van de Europese Commissie. Er is gezegd dat de verantwoordelijkheid in de eerste plaats bij de sector zelf ligt, dat overheidssteun gekoppeld wordt aan de transformatie naar een innovatief, milieuvriendelijk wagenpark en dat de overheidssteun gecoördineerd moet verlopen. Mevrouw Ceysens heeft toen weer een aantal dingen aangekondigd. Ze zou contact opnemen met haar liberale geestesgenoot Louis Michel, Europees Commissaris. Ze ging een brief sturen naar Neelie Kroes. Ze verwijst naar maatregelen over het opleidingsconvenant en naar de waarborgregeling.

Wij hebben op de plenaire vergadering van 11 februari duidelijk gevraagd om een offensiever beleid te voeren ten aanzien van Europa. 98 procent van de voertuigen die wij hier assembleren wordt uitgevoerd. De maatregelen die andere landen nemen hebben dus nogal wat consequenties. Er is toen gezegd dat het aan bod zou komen in de zogenaamde Flanders' Drive.

We hadden gehoopt deze nacht duidelijkheid te krijgen. In de Belgaberichten kunnen we de situatie volgen. General Motors ging nu een herstructureringsplan goedkeuren. Dat herstructureringsplan zou consequenties hebben voor Opel.

Wat gebeurt er met de rest van de sector? Gisteren was er een optimistisch bericht naar aanleiding van de schrooftermie in Duitsland. Die leidde tot een opleving voor de fabriek in Vorst. Mijnheer de minister-president, u hebt die schooftermie in 2007 aangekondigd. U was vorige week een beetje gepikeerd dat uw federale collega's die ook aankondigden. Ik lees vandaag in de krant dat die aankondiging bij een aankondiging blijft en dat men niet tot een akkoord komt. Dat is geen goede zaak voor de rechtstreekse verkoop van auto's in Vlaanderen.

Wat is de stand van zaken? Ik hoop dat wij van de regering een iets duidelijker antwoord krijgen. Op Radio 1 zei de minister-president deze ochtend: "Er is na het herstelplan van vannacht nog veel onduidelijkheid. Er zijn verschillende scenario's die de ronde doen. In eerste instantie moet er nu meer concrete informatie komen." De minister-president wil zich nu dan ook niet vastpinnen op uitspraken over een eventuele kapitaalsinjectie van de Vlaamse Regering en hoe groot die zou zijn.

Minister Van Mechelen pleit voor een Europese aanpak. Dat lijkt me terecht. Hij zegt: "Het is heel belangrijk dat we Opel een toekomst kunnen geven. Als dat met geld moet gebeuren, zullen we daar binnen de Vlaamse Regering over spreken. Concrete beloftes kunnen we niet doen. We willen mensen geen valse hoop geven."

Minister Ceysens herhaalt dat de Vlaamse Regering bereid is om te helpen, maar waarschuwt voor de bodemloze putten. Dat was een kritische opmerking.

Mijnheer de minister-president, we hebben in het verleden nationale sectoren gehad en daar hebben we heel veel geld in gestopt. Of de bodemloze putten nu gevuld zijn? Indertijd is de federale overheid fors financieel tussengekomen. De vraag is of dat een goede keuze was. Achteraf is dat uiteraard gemakkelijk gezegd. De opmerking van mevrouw Ceysens is terecht. We hebben de banksector al gehad. Vandaag is het de automobielsector. Overmorgen zullen er nog andere sectoren komen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Mijnheer de minister-president, u was vorige week ook al zo kribbig over ons verkeersbord. Nu begint u weer. Ik heb alleen gezegd dat minister Ceysens een kritische opmerking heeft gemaakt. U moet niet zo kregeliger reageren. Ik kan begrijpen dat u licht overspannen bent nu de dialoog niet meer plaatsvindt, maar daarvoor moet u tegen mij niet zo doen. *(Opmerkingen van minister-president Kris Peeters)*

Minister Milquet heeft dat in een zeer uitgebreide persmededeling allemaal weerlegd. Nu gaat het over welke aanpak er op korte termijn te verwachten valt van deze Vlaamse Regering. Mijnheer de minister-president, ik geef u een waarschuwing en ik hoop dat u die ter harte neemt. Toen u minister van Openbare Werken werd, dook u met enthousiasme in sommige dossiers, maar achteraf kwam er niets van terecht. Dat is verleden tijd. Waar het nu over gaat, is welke sectoren hier nog allemaal zullen komen aankloppen. Hoever kan de regering gaan in dit verhaal? Wat zal de Europese aanpak inhouden? Ik hoop dat de regering daar vandaag uitsluitsel over geeft.

U zegt dat het geen kwestie is van niet willen, dat u zult doen wat u kunt. Minister Van Mechelen zegt dat hij een Europese aanpak wil. Ik denk dus dat wat u wilt doen, wordt opgenomen in een Europese aanpak. Zal ook de federale overheid hier een rol in spelen? Mijnheer de minister-president, de GM-dochter Opel draait heel goed. We maken ons daar allemaal ongerust over, maar we moeten geen spelletjes spelen voor de façade. We moeten niet zeggen dat we allerlei dingen proberen als we toch weten dat het niet tot een oplossing komt.

De bekommernis van onze fractie is om tot een oplossing te komen. Gaat dat in de richting van wat Duitse bronnen zeggen: “De enige oplossing ligt volgens de bonden in een verzelfstandiging met een minderheidsbelang van General Motors, waarbij het verse kapitaal zou moeten worden ingebracht door regeringen en deelregeringen in Europa”? Voor Duitsland zijn dat de regeringen van de deelstaten.

Duitse bronnen zeggen echter dat achter de schermen wordt onderhandeld over een verzelfstandiging waarin GM nog 30 tot 40 percent zou behouden. Opel Europa zou dan zonder de zusters Saab en Chevrolet naar de beurs trekken om kapitaal te zoeken, terwijl de nationale regering en de Duitse Landesregierungen tijdelijk zouden bijspringen met leningen onder staatswaarborg. *(Applaus bij de N-VA)*

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, dames en heren ministers, collega's, we staan hier weer om nog eens, voor de vierde keer in amper twee maanden, ten gronde te debatteren over een zo belangrijk onderwerp als de automobielsector. Ik sta hier vandaag niet met veel enthousiasme, ik sta hier met een gevoel van onmacht. Zoals een collega van een andere partij daarstraks zei: “We kunnen veel wikken, maar het zijn andere instanties die in dossiers als deze beschikken.” Wat wij doen, is misschien niet meer dan praten voor de vaak.

Dat gevoel van onmacht hebben zeker de werknemers van DAF en General Motors vandaag. Als u gisteren op

tv de reacties van mensen aan de fabriekspoort hebt gezien, dan weet u dat het meer dan onmacht is. Zij zitten ook met vertwijfeling, terechte vertwijfeling, want ze weten niet meer hoe het er met hun toekomst en die van hun bedrijf voor staat. De situatie verandert van uur tot uur. We worden bestookt met persberichten. Het is niet eenvoudig om als buitenstaander in deze twee dossiers, DAF-Westerlo en General Motors, klaarheid te krijgen en te houden.

Vandaag zijn het twee dossiers in de automobielsector. De heer Peumans wees er al op: vandaag of morgen kan het ook in andere sectoren gebeuren. Ik heb het de vorige keer al gezegd: hoed u voor wat er zou kunnen gebeuren met de chemie en de petrochemie, hoed u voor wat er zou kunnen gebeuren met de textielsector, hoed u voor wat er aan het gebeuren is met de diamantsector, mijnheer de minister-president. Ook die sectoren en die werknemers zijn vandaag niet alleen onmachtig maar ook vertwijfeld, en terecht.

De berichten over DAF Westerlo zijn de afgelopen uren iets positiever geworden, voor zover dat kan wanneer men moet aankondigen dat honderden werknemers hun baan dreigen te verliezen. Het positieve is dat de regering schijnbaar alert heeft geanticipeerd op wat er kan gebeuren. Vandaag is er al overleg geweest met de directie. Ik heb begrepen dat u over dat overleg om confidentiële redenen geen mededelingen kunt doen aan dit parlement. Ik betreur dat maar ik neem er akte van. U hebt wel aan de werknemers een aantal garanties kunnen bieden die er eergisteren nog niet waren. Dat betekent dat wat de vakbonden aanvankelijk vreesden, niet zal gebeuren. U zult wel degelijk de tijdelijke werkloosheidsmaatregelen zo ruim mogelijk nemen en ook massaal inzetten op herscholing en opleiding. Ik hoop dat u wat dat betreft woord zult houden en ons dat minstens vandaag hier kunt bevestigen.

Mijnheer de minister, het gaat over Opel en niet over Opél. Ik zou een mopje willen vertellen, maar dan bestaat de kans dat dat wordt opgenomen voor een andere zender. Ik weet dat uw partij daar gevoelig voor is, maar ik ga het toch doen. Er was ooit een schepen van Openbare Werken in Antwerpen die de Craeybeckx-tunnel mee had ontworpen. Op een zeker moment moest die schepen een toespraak houden. Hij vroeg aan de burgemeester of hij nu ‘tunnel’ of ‘tunél’ moest zeggen. De burgemeester antwoordde: “Wat denkt u, schepen, is het ‘pummel’ of ‘pumél’?”

Het verhaal van GM is ingewikkelder dan dat van DAF. De afgelopen uren zijn verschillende scenario's de revue gepasseerd, gaande van een sluiting van het hoofdhuus in de Verenigde Staten met alle gevolgen van dien voor Europa, over het mogelijk open houden van een Europese poot, tot een sluiting van GM in Antwerpen. We hebben daar nog geen uitsluitsel over

hoewel de berichten van de afgelopen uren misschien iets optimistischer zijn.

Veel hulp hebben we van buitenaf niet te verwachten. De vorige weken heeft onder andere de heer Voorhamme, die hier op dit moment niet is – ik hoop dat hij als schepen van Economie in Antwerpen aan het onderhandelen is met de mensen van GM – een warm pleidooi gehouden om Europa mee in te schakelen. Vandaag zien we dat Europa nog niet te veel signalen heeft uitgestuurd, tot grote en terechte ergernis overigens van de werknemersorganisaties.

Ook de federale overheid schijnt niet veel te willen doen. Minister Milquet heeft de in haar mond gelegde woorden intussen uitvoerig weerlegd. Ik stel vast dat er op federaal vlak weinig of geen concrete engagementen zijn.

We zitten in een bijzonder moeilijke situatie waarin het ieder voor zich is. De Fransen hebben aangekondigd dat ze staatssteun zullen geven wanneer er in Frankrijk wordt gebouwd met Franse toeleveranciers. De Britse unionists lopen rond met bordjes waarop staat: British jobs for British workers. Ik denk dat wij dat ook maar eens moeten doen: Vlaamse jobs voor Vlaamse werknemers. We moeten dan zelf maar de handen uitsteken en het initiatief nemen.

Initiatief nemen is niet altijd gemakkelijk. Ik heb u daarnet geciteerd in *Le Soir*. U zegt dat we niet beschikken over de middelen of over alle middelen die we vandaag nodig hadden om consequent en zeer snel te anticiperen in een zo moeilijk dossier als dit.

En wat is er dan nog mogelijk? Een laatste strohalm voor General Motors wordt nu aangereikt vanuit het moederhuis. Het is eventueel bereid om de Europese afdelingen af te stoten, om die op de markt te zetten als er kandidaat-overnemers zijn. En de Duitse overheden hebben al laten weten dat ze kandidaat zijn. Ze zouden 2 miljard euro ter beschikking hebben om in dat verhaal mee te stappen. De vakbonden bij General Motors vragen van u om eenzelfde, gelijkaardige geste te doen, zij het van een iets geringere orde van grootte. Het zou moeten gaan om 200 à 300 miljoen euro. Kloppen die gegevens en bent u bereid om mee het initiatief te nemen om General Motors alsnog te redden? Het zou een mooi gebaar en een mooie geste zijn. Dat kan echter alleen maar als we de garantie hebben dat General Motors Antwerpen, dat Opel leefbaar blijft.

Mevrouw de voorzitter, wat de automobielsector in Vlaanderen betreft, moeten we offensiever durven denken. Toen ik hierover twee weken geleden een ballonnetje opliet, repliceerde mijn goede collega Voorhamme dat we toch geen Vlaamse wagens gingen bouwen. Ik heb gepleit voor het mobiliseren van Vlaamse centen om Vlaamse projecten, zeker in de automobielsector, mogelijk te

maken en mee te organiseren. Ik werd toen weggelachen. Ik kende zogenaamd niets van het dossier. Ik stel nu vast dat vele specialisten met mij hetzelfde verhaal in Vlaanderen beginnen te verkopen. De hoofdredacteur van Trends heeft het daarover. De heer Leyman van Volvo – een CD&V'er – zegt hetzelfde. En ook specialist Vic Heylen sluit zich daarbij aan. Hij zegt dat we geen eigen Minerva's moeten bouwen, maar dat we misschien wel een eigen assemblagelijijn kunnen opstarten, zoals dat met NedCar in Nederland en Pininfarina in Italië gebeurt. En als dat niet lukt, moeten we misschien inzetten op wat de heer Dumarey suggereert, namelijk hybride wagens bouwen en misschien ook inzetten op waterstofbussen.

De hoofdredacteur van Trends zegt dat we in het verleden met IMEC en met Telenet hebben bewezen dat we, als we er echt in geloven, sommige deelsectoren in handen kunnen nemen en er heel performante dingen van kunnen maken. We moeten die ambitie misschien ook hebben voor de automobielsector. Dan wordt onze onmacht misschien nog een klein beetje macht. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Malderen heeft het woord.

De heer Bart Van Malderen: Mevrouw de voorzitter, dames en heren van de regering, collega's, bij de voorbereiding van dit debat was het een beetje zoeken om zo precies mogelijk de huidige toestand van onze economie, van onze arbeidsmarkt en van de automobielsector te beschrijven. 'Een zwarte week', 'dramatische evoluties', 'sociaal bloedbad', dat zijn uitspraken die al te vaak zijn gebruikt. Ook die woorden zijn aan inflatie onderhevig. Wat we de afgelopen weken en dagen hebben zien gebeuren, is voor onze generatie eigenlijk ongezien.

Onze economie heeft altijd al schokken gekend. Als ik even het lijstje overloop, kom ik bij de Boelwerf, Renault Vilvoorde, herstructureringen bij Ford, bij Volkswagen, maar ook in andere sectoren, bij Interbrew, Agfa-Gevaert enzovoort. Ze vormen vandaag littekens in onze sociale geschiedenis, en zijn een duidelijke herinnering aan pijnlijke ingrepen, die telkens gepaard gingen met banenverlies. En elk jobverlies is in se een klein drama.

We hebben daaruit lessen getrokken. De wet-Renault werd ingevoerd, tewerkstellingscellen opgericht, er kwamen sociale-interventieadviseurs, outplacement werd doorgevoerd. Het zijn evenveel antwoorden om te trachten de pijnlijke gevolgen van bruuske herstructureringen te lenigen. We hebben er ook uit geleerd dat een job voor het leven niet altijd kan worden gegarandeerd en dat we vooral moeten investeren in zo snel mogelijke overgangen naar ander werk, dat we moeten investeren in werkzekerheid waar het kan en in inkomenszekerheid waar het moet. We hebben er ook uit

geleerd dat één fabriek geen eiland is, dat ontslagen op één plaats aanleiding geven tot een golf van ontslagen in toeleveringsbedrijven. Men heeft haarfijn berekend dat een eventueel ontslag van 2700 mensen bij Opel Antwerpen tot 12.000 arbeidsplaatsen bij de toeleveranciers zou hypothekeren.

Ter verduidelijking: in een andere sector legden, na een herstructurering bij ArcelorMittal, drie kmo's in de Gentse Kanaalzone spontaan de boeken neer. Men kan met andere woorden niet ongestraft lappen uit ons industriële weefsel laten snijden.

Hier is uit tussenkomsten tijdens de twee vorige debatten al gebleken dat de automobiellindustrie in dat Industriële weefsel een cruciale rol speelt. Het is dan ook des te zorgwekkender dat we uit deze sector alle berichten krijgen die we de afgelopen weken en maanden te verwerken hebben gekregen. Kranten staan volgeschreven met aankondigingen van afvloeiingen, herstructureringen en tijdelijke werkloosheid, met geruchten over sluiting, en ik kan zo nog even doorgaan. Ik wil proberen om in die stroom van berichten een aantal vaststellingen te doen, een aantal grote lijnen te trekken.

Een eerste vaststelling is dat winstgevende, goed draaiende, productieve bedrijven met hart werkende en flexibele werknemers, zoals Opel, het gelag dreigen te betalen voor het wanbeleid van de GM-groep. Het bedrijf maakte vorig jaar 20 miljard dollar verlies. GM en Chrysler kregen al 17,4 miljard dollar toegeschoven. GM vraagt nu 9 miljard dollar erbij, en dat zou mogelijk kunnen oplopen tot 31 miljard dollar binnen enkele jaren. En dit alleen maar om het faillissement tegen te gaan. Het is duidelijk dat de Europese winst van Opel in dit zwarte gat verdwijnt. In een geglobaliseerde, neoliberale economie wordt hard werken dus niet altijd beloond. De overheid mag nadien de scherven proberen op te ruimen.

Een tweede vaststelling is dat elk bedrijf naar eigen pistes zoekt. Bij Ford Genk voert men tijdelijke werkloosheid in en stempelt men zeven dagen per maand. Volvo Trucks voert drie dagen tijdelijke werkloosheid per week in. Bij Opel circuleren, voor zover ik weet, niet minder dan vijf scenario's, gaande van afslanking tot zelfs sluiting over overname door privé-investeerders, nationaliseren, al dan niet binnen een aparte Europese groep zoals de vakbonden voorstellen en, als doemscenario, het faillissement van de hele groep – hoewel dat weer mogelijkheden zou bieden voor het vorige scenario. Een bijzondere positie hierin neemt DAF in, waar men na vier uur, wanneer iedereen weg is, 874 ontslagen aankondigt, blijkbaar zonder de piste van tijdelijke werkloosheid te hebben overwogen. Het is geen cadeau om tijdelijk werkloos te worden, maar alles is beter dan een volledig ontslag.

Derde vaststelling. Overheidsmaatregelen kunnen wel degelijk effect hebben, voor wie er zou aan twijfelen.

Audi Brussel moet vandaag alle hens aan dek roepen als gevolg van de gestegen vraag op de Duitse markt. Een groter contrast met de rest van de bedrijven in Vlaanderen is ondenkbaar. Iedereen zegt dat dit een gevolg is van de Duitse schrootpremie. Ik hoop dan ook dat de Belgische federale regering dit Duitse voorbeeld zo snel mogelijk volgt.

Vierde vaststelling. Alle overheden proberen zonder veel coördinatie eigen voorstellen te formuleren. Experts waarschuwen ondertussen voor nefaste onderlinge concurrentie. De bodem van de Europese kassen is in zicht. Er is met andere woorden nood aan een Europese coördinatie, aan een Europees antwoord. Dat is wat het Europees vakverbond bepleit. Ik wil erop wijzen dat Europa hier niet als excuus moet worden ingeroepen om zelf geen verantwoordelijkheid op te nemen. Wij doen dat vaak. Wij verwijzen naar het Europese niveau en zeggen dat het 'Europees geëncommissioneerd' is. Vlaanderen moet zijn verantwoordelijkheid opnemen. Ik weet niet of mevrouw Milquet al dan niet zin heeft om in te gaan op voorstellen die zijn geformuleerd, maar met een begrotingstekort van meer dan 3 percent is het duidelijk dat de federale regering vooral geen geld zal hebben om grote inspanningen te leveren. De performantie van de federale regering in ondertussen ook spreekwoordelijk te noemen.

Vijfde vaststelling. De fundamentele uitdagingen van onze arbeidsmarkt komen ook in deze crisis tot uiting. Wij hebben nog steeds knelpuntvacatures. De werkloosheid bij jongeren en alloctonen stijgt sneller dan gemiddeld. Ik wil hier vooral aandacht vragen voor de oudere werknemers. Een doorsnede van het personeel in onze industrie leert ons dat bij vorige herstructureringen zowat alle oudere werknemers het bedrijf al hebben verlaten, dat veel jongeren zijn afgevloeid door het niet verlengen van interim- en tijdelijke contracten en dat we overblijven met heel veel veertigers en vijftigers die vandaag door de huidige crisis dreigen getroffen te worden en wier kansen op tewerkstelling door ronduit dom federaal beleid extra worden bedreigd.

Tot slot kan ik me niet van de indruk ontdoen dat sommige bedrijven en vooral sommige grote aandeelhouders van deze crisis gebruik maken om te proberen strategische beslissingen zonder veel tegenstand door te voeren. Bij DAF Trucks zijn de ontslagen na 16 uur aangekondigd. De tijdelijke werkloosheid is niet onderzocht. Ik vraag me af in hoeverre het bedrijf op de crisis inspeelt of een strategisch geplande delokalisering doorvoert.

Ook buiten de automobielsector zijn hiervan voorbeelden te vinden. Een Brits investeringsfonds heeft Pack2Pack, een klein winstgevend bedrijf uit mijn eigen regio, op twee maanden tijd zonder sociaal plan, zonder industrieel plan voor de andere vestigingen en vooral

zonder veel persaandacht gesloten. Hoe zit het trouwens met de engagementen inzake innovatie en opleiding?

We zijn een land van harde werkers. De mensen zijn terecht fier op de prestaties die ze dagelijks leveren. Ze verdienen beter dan de behandeling die ze nu krijgen. We stellen vast dat ze vandaag gelaten en murw geslagen door de stroom geruchten en berichten reageren. Dit maakt hen echter niet minder verontwaardigd of minder boos.

We moeten er alles aan doen om Opel, Volvo, Daf Trucks en de volledige automobielsector in Vlaanderen te houden en een duidelijke, algemene toekomst te bieden. We moeten in algemene zin alles op het behoud van tewerkstelling inzetten. Ik roep dan ook op om alle middelen in te zetten en om alle denksporen te onderzoeken. We moeten een Europees antwoord geven. Het nationalisme zou de grootste rem op het reddingsplan van General Motors kunnen zijn. De heer Voorhamme heeft deze vraag vorige week of de week voordien al gesteld.

Wat DAF Trucks betreft, vraag ik uitdrukkelijk alle andere denksporen te onderzoeken. Ik herhaal de vraag die we tijdens een vorig debat hebben gesteld. We moeten komen tot een duidelijk kader. Door middel van opleiding en innovatie, vooral op het vlak van de energiezuinigheid, moeten we nu en op lange termijn garanties kunnen bieden inzake de tewerkstelling.

Ondanks alle inspanningen zullen nog werknemers hun job verliezen. Ik roep dan ook op om alle bevoegdheden in te zetten om de mensen zo snel mogelijk terug aan de slag te krijgen. Dit zal door middel van toeleiding en van opleiding moet gebeuren. Dit zal gevolgen hebben voor het meerbanenplan van de Vlaamse Regering, voor de capaciteit van de sociale interventieadviseurs en voor de tewerkstellingscellen. Ik wil hier nogmaals de precaire situatie van de oudere werknemers benadrukken.

We moeten er echter ook voor zorgen dat we zelf geen vastgoedcrisis krijgen. We moeten ervoor zorgen dat mensen die vandaag hun job verliezen morgen hun woning niet verliezen. Ik herhaal dan ook het pleidooi van mijn fractie om zo snel mogelijk tot een verzekering gewaarborgd wonen te komen.

We moeten het actieve relancebeleid vorm geven. We moeten het vertrouwen herstellen, en we moeten innovatie en investeringen stimuleren. We moeten ervoor zorgen dat de instrumenten effectief worden ingezet. Deze week heeft minister Ceysens verklaard dat amper 65 procent van de waarborgen effectief wordt aangesproken. Op dit vlak zijn nog verbeteringen mogelijk.

Er moet een algemene mobilisatie komen van middelen, mensen en bevoegdheden. Die mobilisatie moet door overleg en door constructieve samenwerking en niet

door protectionisme en door eng nationalisme worden gekenmerkt. (*Applaus bij sp.a*)

De voorzitter: Mevrouw Helsen heeft het woord.

Mevrouw Kathleen Helsen: Mevrouw de voorzitter, de voorbije weken is de omvang van de wereldwijde crisis in de automobielsector door een stroom aan binnen- en buitenlandse berichten over herstructureringen en sluitingen steeds pijnlijker geïllustreerd. Ook Vlaanderen ontsnapt hier niet aan. De voorbije weken hebben we in het Vlaams Parlement verschillende discussies over dit onderwerp gevoerd. Vorige week stonden de problemen bij Opel op de agenda. De voorbije dagen zijn we met de problemen bij Daf Trucks in Westerlo geconfronteerd.

De directie van DAF Trucks heeft eergisteren, conform de regels van de zogenaamde wet-Renault, de procedure voor het collectief ontslag opgestart. In oktober 2008 is nochtans aangekondigd dat de contracten van 700 tijdelijke werknemers en uitzendkrachten niet zouden worden verlengd. De productie van vrachtwagencabines is in oktober 2008 immers gereduceerd. De crisis heeft de vraag naar trucks doen instorten. Tijdens de zomerperiode heeft de directie de werknemers gevraagd zo veel mogelijk overuren te presteren om de gevraagde productie van vrachtwagens te kunnen bijhouden.

Een jaar geleden werden er in Westerlo nog dagelijks 245 trucks gemaakt, nu nog slechts 100 waarvan er maar 40 procent verkocht geraakt.

De vakbonden waren erg verontwaardigd over de manier waarop het bedrijf de aankondiging van de herstructurering heeft gedaan. Dit helpt zeker niet om in een goed klimaat van start te gaan met dergelijke herstructureringen. Hoewel er immers vragen kunnen worden gesteld bij de manier waarop het bedrijf, op zijn minst, ongelukkig heeft gecommuniceerd met zijn werknemers, blijft de realiteit dat het bedrijf overweegt om over te gaan tot het schrappen van meer dan de helft van het aantal betrekkingen, waaronder ongeveer 800 jobs voor arbeiders en 73 voor bedienden. Ook in de vestiging van Eindhoven in Nederland zouden er in juni meer dan 400 banen sneuvelen.

Voor de crisis begon, telde DAF Trucks meer dan 2300 werknemers in ons land. Daarvan zouden er nu nog zowat 900 overblijven. Ook bij Opel Antwerpen loopt de spanning en onzekerheid over de toekomst de laatste weken en dagen zeer hoog op. Hoewel het nieuws dat ons vannacht en vanmorgen uit de Verenigde Staten bereikte, voorlopig nog geen beslissingen bevat die de toekomst van de fabriek definitief in gevaar zouden brengen, is het duidelijk dat uiterste waakzaamheid geboden blijft en dat er best vanuit een gezamenlijke Europese strategie kan worden gevochten om zo veel

mogelijk jobs veilig te stellen en de toekomst van Opel te verzekeren. De contacten die de Vlaamse Regering daarover in de afgelopen weken proactief heeft gelegd en blijft leggen, zijn absoluut noodzakelijk in deze context.

De Vlaamse Regering heeft verschillende maatregelen genomen en heeft tot nu toe verschillende inspanningen gedaan om de crisis zo goed mogelijk op te vangen. De afgelopen weken werd er contact genomen met GM om na te gaan wat er kon worden gedaan voor Opel Antwerpen. Deze contacten worden voortgezet en gelukkig is er ook een initiatief genomen om op Europees vlak overleg te plegen en na te gaan volgens welke strategie er kan worden gewerkt aan oplossingen. Het is interessant om daarover een stand van zaken te krijgen en om de verdere intenties van de Vlaamse Regering te kennen. Deze voormiddag heeft de Vlaamse Regering ook overleg gehad met de bedrijfsleiding van DAF Trucks. Daarna is er ook nog overleg geweest met de vertegenwoordigers van de vakbonden. Het zou goed zijn dat de Vlaamse Regering ook overlegt met de Nederlandse regering om samen te bekijken hoe een gezamenlijk optreden de toekomst van het bedrijf zo goed mogelijk kan verzekeren.

De werknemers hebben nog wel vertrouwen in de toekomst van het bedrijf, enerzijds omwille van de moderne technologie, anderzijds ook omwille van de motivatie en de goede vorm van de werknemers, een motivatie die ook in deze moeilijke tijden nog aanwezig is. Het zou goed zijn dat de Vlaamse overheid het overleg met de directie van het bedrijf blijft voortzetten in de toekomst om verdere problemen en mogelijke ontslagen te voorkomen. Het is belangrijk dat wij vanuit de Vlaamse overheid alle mogelijke inspanningen doen om na te gaan met welke maatregelen we de strijd voor elke job kunnen aangaan. Het is goed dat we nagaan of tijdelijke werkloosheid kan worden verruimd zodat mensen aan de slag kunnen blijven. Ook de mogelijkheid van arbeidstijdverkorting, in combinatie met het volgen van een opleiding, kan leiden tot blijvende tewerkstelling van mensen die anders worden ontslagen. Het is ook belangrijk dat het bedrijf en de directie voldoende ondersteuning van de Vlaamse overheid ervaren zodat ze ook vertrouwen uitstralen naar de werknemers.

Daarom is de CD&V-fractie vragende partij dat de Vlaamse overheid alle inspanningen blijft doen om, in overleg met de federale overheid maar ook met verschillende Europese lidstaten, te zoeken naar alle mogelijke initiatieven die kunnen worden genomen om te vechten voor elke arbeidsplaats en om de Vlaamse knowhow te verankeren. *(Applaus bij CD&V)*

De voorzitter: Mevrouw Van Weert heeft het woord.

Mevrouw Els Van Weert: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, er is al heel wat gezegd en geschetst in dit debat. De analyses die door de

meeste collega's worden gemaakt, zijn terecht. Mijnheer de minister-president, er is ook gezegd dat we af en toe het gevoel hebben machteloos te zijn en dat u het gevoel hebt weer brandweer te moeten spelen en hard werkt om brandjes te blussen, in de hoop dat het geen uitslaande brand wordt.

Er wordt terecht heel wat gedaan, maar we moeten natuurlijk ook opletten – en dan herhaal ik de woorden van minister Ceysens – dat er geen geld in bodemloze putten dreigt te verdwijnen. Begrijp me niet verkeerd, onze zorg gaat sterk uit naar de leefbaarheid van onze economie en de toekomst van al die gezinnen die vandaag werken bij Opel, DAF, Philips en al die andere bedrijven die in moeilijkheden zitten of dreigen te komen. Precies omwille van die bezorgdheid en de zorg voor de toekomstige generaties, vragen wij de Vlaamse Regering om zeer zorgvuldig de acties en investeringen af te wegen. SLP vraagt ook om duidelijke keuzes te maken, om te investeren in toekomstgerichte ontwikkelingen, want na bankier kunnen we misschien ook nog autoconstructeur worden, maar morgen zullen er ongetwijfeld nog andere sectoren in moeilijkheden komen. De vraag is dan of we niet achter de feiten aan dreigen te hollen.

Ik herhaal de vraag die mijn collega Dirk De Cock ook al stelde in het debat. Wat is de visie van de Vlaamse Regering over de steunmaatregelen aan bedrijven in nood? Welke criteria worden gehanteerd om al dan niet te hulp te schieten? Wat is het kader en hoe zorgt de Vlaamse Regering ervoor dat niet alleen geblust kan worden, maar dat er ook incentives gegeven worden aan toekomstgerichte ontwikkelingen?

U zult het me niet kwalijk nemen dat ik als inwoner van een stad aan de poort van de Kempen ook nog even wil ingaan op de situatie van DAF en de donkere wolken die over de Kempense regio hangen ten gevolge van deze nieuwe klap. U weet dat er een tijdje geleden een resolutie is goedgekeurd door dit parlement, waarbij een aantal maatregelen voor die Kempense regio naar voren zijn geschoven, maar die regio blijft al bij al toch nog kwetsbaar. Mijnheer de minister-president, u hebt al toelichting gegeven bij de stand van zaken enige tijd geleden en u doet echt wel inspanningen, maar er zijn nog een aantal vragen die blijven en die, gezien de actualiteit van vandaag, toch heel belangrijk zijn.

Hoe staat het met het actieplan van de VDAB voor de Kempen? In welke mate is dat al geïmplementeerd? Wat zijn de resultaten ervan?

Hoe staat het met het voornemen om het Europees fonds voor aanpassingen aan de globalisering aan te spreken?

Er is een streekpact Kempen van het RESOC. Welke inspanningen zal Vlaanderen doen om dit pact mee uit

te voeren? We lezen vandaag in de krant dat RESOC gevraagd heeft aan uw regering om versneld samen te zitten, maar snel betekent blijkbaar dat het ten vroegste op 30 maart kan. Dat lijkt me toch wat zorgwekkend. Ik wil erop aandringen om snel met deze partners rond de tafel te zitten, om de problematiek die dreigt voor deze regio heel adequaat en snel aan te pakken.

Het overleg van de Vlaamse Regering met DAF is door andere collega's al uitvoerig besproken. Ik had wat dat betreft ook vragen over de plannen en resultaten voor de toekomst.

Hoever staat het met het plan om de Kempen om te vormen tot een milieutechnologievallei? Het is al ten overvloede gevraagd, en ook door de Vlaamse Regering aangekondigd, dat men heel zwaar zal inzetten op innovatie, ook op milieutechnologie. Ik denk dat er in de Kempen heel veel troeven en spelers aanwezig zijn die daartoe kunnen bijdragen. Hoever staat het daarmee? Kunnen we daar ook versneld inspanningen doen? Het is bestudeerd en in buurlanden bewezen dat deze sector ook echt jobs kan creëren en niet alleen voor hogeschoolden, maar ook heel veel jobs voor mensen die minder geschoold zijn.

Daar wil ik mee eindigen. Ik hoop dat dit een perspectief kan bieden aan de arbeider van wie ik vandaag een citaat las in De Morgen: "De Kempen hebben keiharde werkers, misschien wel de hardste werkers van het land. Maar wat zijn we ermee als er nergens nog werk te vinden is."

Dames en heren ministers, ik hoop dat u dat perspectief aan hen zult kunnen bieden, uiteraard in de mate van het mogelijke. Ik weet ook dat de overheid een aantal hefboomen kan creëren, mee kan ondersteunen en faciliteren, maar ik weet ook dat wij niet alles in de hand hebben.

De voorzitter: De heer Brill heeft het woord.

De heer Louis Brill: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, GM Opel is een zoveelste mokerslag voor onze economie. Eerst was er de financiële crisis, die nog niet ten einde is, verre van. Laten we ons daar goed van bewust zijn en daar geen struisvogelpolitiek in voeren. Nu komt de reële economie onder vuur te liggen. Duizenden jobs zijn de laatste maanden verloren gegaan. Het aantal faillissementen in Vlaanderen is nog nooit zo hoog geweest als de laatste twee maanden: er is een stijging van 25 percent volgens de laatste cijfers. De laatste dagen zijn er DAF en Opel.

We moeten daar eerlijkheidshalve aan toevoegen dat het niet allemaal kommer en kwel is en dat er nog bedrijven zijn die uitbreiden en investeren. Er zijn ook nog heel wat vacatures. Maar als we het globale beeld bekijken, is de balans negatief.

Die negatieve opsomming is een open deur instampen. De hamvragen zijn: wat doen we eraan? Waar zitten de

oorzaken? Wat hebben we eventueel verkeerd ingeschat? Waar hebben we niet op tijd gereageerd? Waar zijn we misschien te laks in geweest?

Collega's, laten we verder kijken dan onze neus lang is. Opel, DAF en andere zijn maar het topje van de ijsberg. Andere bedrijven en sectoren zullen volgen. Ik denk bijvoorbeeld aan de dienstensector en de transportsector. Ik weet wel dat we de directe oorzaken en de aanleiding moeten gaan zoeken in de Verenigde Staten, namelijk bij de rommelkredieten, met die catastrofale financiële crisis als gevolg. Nu wordt de reële economie in volle hevigheid meegesleurd.

We kunnen ons de vraag stellen hoe het zo snel is kunnen gaan. Hadden we die negatieve berichten een half jaar vroeger gehoord, dan zouden we dat niet voor mogelijk hebben gehouden. Was onze Westerse en ook onze Vlaamse en Belgische economie dan een reus op lemen voeten? Het antwoord is kort en krachtig: ja. Onze economie was reeds duidelijk in crisis voor de zomervakantie van vorig jaar. Ik zou durven zeggen dat de sociale partners en bepaalde politici zeker te traag hebben gereageerd. Immers, en dat is een constatering waar we niet buiten kunnen, we hebben een verouderd businessmodel. Ons marktaandeel in de Europese economie is gedaald met 20 percent. Idem voor onze handelsbalans. Dat zijn cijfers die voor zich spreken. Dat is het gevolg van bedrijven die steeds minder competitief zijn.

We moeten dringend innovatiever worden. Minister Ceysens heeft overschot van gelijk als ze daar steeds meer en steeds weer op hamert.

Dan is er de sociale zekerheid. Ik weet wel dat dit federale materie is, maar het heeft implicaties voor Vlaanderen. Onze huidige sociale zekerheid dateert van voor de vergrijzing, met diverse financiële problemen als gevolg. De kosten van de gezondheidszorg ontploffen. Er is het probleem van de pensioenleeftijd en dat van de werkzaamheidsgraad.

Dan is er het probleem van de politiek-institutionele crisis. Daarover hebben we daarnet nog gedebatteerd. Er is sprake van twee landen in één land en we kunnen ons vragen stellen over de efficiëntie en de kostprijs voor de overheid.

Wat doet men eraan? Alleszins niets op federaal niveau. Niets, niets en nog eens niets, zeker niet op communautair vlak. Er is sprake geweest van twee jaar complete inertie. Gelukkig hebben de Open Vld-ministers, samen met hun collega's in de Vlaamse Regering, zich maximaal ingespannen voor diverse lastenverlagingen op sociaaleconomisch vlak. Ere wie ere toekomt. Dat mag ook worden gezegd. Mijnheer de minister-president, ondertussen vrat en vreet een niet te

stuiten kanker echter onze economie voort aan. Vandaag stellen we de naakte realiteit vast: laten we er eindelijk de conclusies uit trekken. Nu is er DAF en Opel en straks zovele anderen. We moeten inderdaad Opel redden, dat is duidelijk, net als de toeleveranciers. Daar zijn ongeveer 10.000 arbeidsplaatsen bedreigd. De economische boot maakt slagzij, maar hij mag niet zinken. We moeten hozen, hozen en nog eens hozen tot de storm bedaart of toch minstens in kracht afneemt.

We kunnen ons de vraag stellen wat de redding van Opel de Vlaamse Regering, dus de belastingbetaler, mag kosten. Er worden bedragen genoemd van 250 à 300 miljoen euro. Geachte leden, laten we alstublieft geen geld in open putten gooien. We hebben dat meegemaakt in de jaren zeventig, met een catastrofale overheids-schuld als gevolg. Er moet een haalbaar businessplan zijn, in het kader van een Europese operatie. We moeten immers durven toegeven dat de middelen van de Vlaamse Regering zeker niet onbeperkt zijn. Als andere sectoren en andere bedrijven komen aankloppen, zullen we dan nog de portemonnee kunnen openen? Ik geloof niet dat dit mogelijk is voor alle sectoren.

Als Open Vld vinden we het volgende. Wanneer Opel – hopelijk – wordt gered en de hemel opklaart, moeten we waakzaam blijven. We moeten de omgeving creëren zodat bedrijven leefbaar blijven en kunnen concurreren met het buitenland. Vlaanderen wil de Europese top bereiken, de vijfde plaats binnen de Europese regio's. Daarvoor moeten we ijveren. Het roer zal dan ook drastisch moeten worden omgegooid, anders kapseizen nog heel wat bedrijven. Andere zullen drastisch afslanken en nog andere zullen hun productie overbrengen naar lage-loonlanden. Laten we niet vergeten dat steeds meer bedrijven in handen van buitenlandse bedrijven zijn gevallen, zodat de beslissingsbevoegdheid niet meer in Vlaanderen of België ligt.

Ik vind dat de Vlaamse Regering de zaken goed aanpakt, maar ze moet nog sneller zorgen voor meer rendabele en competitieve bedrijven. Deze ochtend hebben de ministers Ceysens en Van Mechelen, uiteraard samen met de voltallige Vlaamse Regering, nog maatregelen aangekondigd waardoor diverse lastenverlagingen voort worden ingevoerd. We moeten de federale ontploffing van de sociale zekerheid onder controle houden, rekening houden met de voortschrijdende vergrijzing, en het communautaire gekibbel stoppen.

Waar moeten we beginnen? Dames en heren van de regering, uw verantwoordelijkheid is groot. Neem die verantwoordelijkheid. We zullen u maximaal steunen. Responsabiliseer ook vooral en in hoge mate de sociale partners, meer bepaald de werkgevers, die ook fouten hebben begaan, en de werkgevers, vertegenwoordigd door de vakbonden. Nu is laksheid uit den boze. Als dat niet gebeurt, dan zullen we nog vele debatten voeren

zoals dat van vandaag. Die debatten zullen geen zin hebben. Als we het roer kunnen omgooien, zullen we positieve debatten kunnen voeren, dus niet zoals dat over het communautaire en dat van vandaag over Opel. (*Applaus bij Open Vld*)

De voorzitter: De heer Tavernier heeft het woord.

De heer Jef Tavernier: Mevrouw de voorzitter, dames en heren ministers, mijnheer de minister-president, dames en heren, dit is al het derde debat over Opel en de automobielsector in korte tijd. Enkele weken geleden liet ik me wat kritisch uit over de aankondigingen van de Vlaamse Regering aan het adres van Opel Antwerpen. Sommigen reageerden daar nogal boos op. Vandaag merk ik dat mijn kritische bedenkingen en de voorwaarden die ik durfde formuleren, nu zowat algemeen onderschreven worden. Ook de toon van de Vlaamse Regering is wat gemilderd. Dat is terecht. De minister-president wil geen valse beloften doen. Dat getuigt van enige bescheidenheid: we willen en zullen doen wat we kunnen, maar we zijn niet zeker van het resultaat, we weten niet of het voldoende zal zijn om die fabriek open te houden. Dat klopt.

Andere leden heb hier een hele analyse gemaakt. De meeste elementen daarvan zijn correct. Ik heb de indruk dat we geconfronteerd worden met een moeilijk grijpbare vijand. We moeten een antwoord bieden op een crisis in een bepaalde sector, in een bepaald bedrijf. Naast de structurele zijn er natuurlijk ook conjuncturele problemen. De sluiting van de fabriek komt daardoor in zicht.

Mijnheer de minister-president, ik benijd u in dit dossier niet. Zomaar een antwoord formuleren, zou getuigen van voortvarendheid en hoogmoed. We zitten met een moeilijke situatie. De sector kent een overcapaciteit en conjuncturele problemen. Het gaat om een multinationale onderneming die in zeer slechte papieren zit ten gevolge van verkeerde beleidskeuzes en slechte businessplannen. Ze gaat vestigingen en regeringen tegen elkaar uitspelen. Daar moet de Vlaamse overheid iets aan doen, wetende dat we maar een klein onderdeel vormen tegenover de machtige Verenigde Staten en de machtige GM-groep. Ook op Europees niveau bekeken is de vestiging in Antwerpen slechts een van de vele.

De voorzitter: De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren: Ik apprecieer ten eerste dat u er vanuit de oppositie op wijst dat de verantwoordelijkheid van de hele regering groot is en dat beslissingen zich opdringen. Ik onderschrijf dat volledig. Ik heb een vraag voor u. Bent u het er dan ook mee eens dat de politiek van de afgelopen jaren van lastenvermindering voor de bedrijven de juiste keuze was? Ik

veronderstel van wel. (*Opmerkingen van de heer Jef Tavernier*)

Ik hoor dat u niemand benijdt. Onderschrijft u de politiek van de ministers van Economie en van Financiën? De lastenverminderingen allerhande moesten dienen om impulsen te geven zonder het geld in bodemloze putten te storten. Is dat volgens u de goede politiek?

De heer Jef Tavernier: Het is zo, mijnheer Vermeiren, dat wij akkoord gaan met de vaststelling dat de globale belastingdruk in België vrij hoog is en meer specifiek dat de lastendruk op de inkomsten uit arbeid te hoog is en we die, zeker in een internationale context, moeten verlagen. Daarnaast kunnen we kijken naar de bedrijfs-specifieke maatregelen voor ondernemingen en er is vooral vraag naar waarborgen inzake kapitaal en eventueel naar kapitaaldeelnames. We moeten ons afvragen waar we in stappen en wat de noden zijn.

De heer Francis Vermeiren: Ik noteer dus dat u akkoord gaat. Ik apprecieer uw advies dubbel en dik, goed wetende dat u heel onderlegd bent in de economie. Ik stel dus vast dat u de regering in dezen steunt en ik ben u daar dankbaar voor.

De heer Jef Tavernier: U maakt het over, de regering zit erbij.

Als het gaat over specifieke ondernemingen, moeten we ons afvragen hoe ver we kunnen gaan en welke vragen leven op het terrein. Natuurlijk worden we nu geconfronteerd met het specifieke probleem van Opel. We moeten de discussie aangaan, we moeten bekijken wat we kunnen doen, maar op het moment dat beslissingen moeten worden genomen, moeten we het globale plaatje bekijken in plaats van de bodemloze putten en de zaken die weinig toekomst hebben. We moeten werken op basis van wat sommige ministers ‘het businessplan’ noemen, waarin innovatie, en wat ons betreft ecologische innovatie, absolute voorrang moet krijgen. Zo niet, stoppen we inderdaad geld in bodemloze putten en is er alleen maar uitstel van executie. De vragen zijn dus welke modellen we op de markt zullen brengen, wat we zullen ondersteunen en welke garanties er op lange termijn zijn voor een stabiele tewerkstelling. Doen we dat niet, dan gebeurt om de twee à drie jaar hetzelfde, dan moet er weer een nieuw model komen en spelen we opnieuw de regeringen en de verschillende vestigingen tegen elkaar uit. Dit is enorm belangrijk en we moeten ons ervoor hoeden om mee te spelen in het spel van de multinationale ondernemingen, want zij beheersen dat spel heel sterk.

Mijnheer de minister-president, het is daarnaast ook belangrijk om te kijken waar welke nood aan kapitaal er globaal bestaat. Ik verwijs naar een ander dossier dat de laatste tijd enige aandacht kreeg: dat van de windmolenparken op

zee en de kapitaalsbehoefte. Ook daar stelt zich de vraag wat een overheid kan doen als we geconfronteerd worden met een toekomstgericht project dat kapitaal nodig heeft. Wat kan de Vlaamse overheid dan eventueel doen? Ik kan me goed voorstellen dat er nog andere projecten en sectoren zijn waarvoor men bij u zult komen aankloppen, vandaar mijn vraag naar het globale plaatje.

De voorzitter: Minister Van Mechelen heeft het woord.

Minister Dirk Van Mechelen: Mijnheer Tavernier, ik wil er toch op wijzen dat we in december hebben beslist om een XL-fonds op te richten, samen met de GIMV. Dat fonds is op dit ogenblik operationeel. De dossiers komen binnen en worden onderzocht. Onder meer voor een dossier inzake windenergie werd al formeel toegezegd.

Natuurlijk, laat dat ook heel duidelijk zijn – en u hebt een mondelinge vraag ingediend die weer ingetrokken werd, maar ik heb het dossier onmiddellijk laten nakijken – het moet gaan om performante dossiers die ook zonder een kredietcrisis gefinancierd zouden worden. Daar twijfel ik in dit concrete geval aan, maar ik zal nu niet in detail treden.

Met andere woorden, we hebben in Vlaanderen geanticipeerd met het XL-fonds, waarin al 500 miljoen euro kapitaal steekt om te participeren, en we gaan naar 600 miljoen euro, maar de dossiers moeten oké zijn vooraleer we er geld voor lossen.

De heer Jef Tavernier: Ik ga u niet tegenspreken, mijnheer de minister, maar ik denk dat dit voorbeeld net zo goed kan worden gebruikt om erop te wijzen dat we moeten opletten met toezeggingen van kapitaal en waarborgen. Er zijn veel noden. We zullen selectief, toekomstgericht en ecologisch moeten zijn. Onder die voorwaarden kan het in een aantal gevallen ook voor ons. Zo niet vullen we bodemloze putten. Als we een toekomstgericht project hebben, ook in de automobielsector, kan dat onze steun krijgen. We zullen dat zeer kritisch benaderen, maar niet noodzakelijk negatief. Integendeel. (*Applaus bij CD&V, sp.a, Open Vld, de N-VA en Groen!*)

De voorzitter: De heer Verstrepen heeft het woord.

De heer Jurgen Verstrepen: Mevrouw de voorzitter, mijnheer de minister-president, leden van de regering, Opel is niet alleen maar een fabriek in Antwerpen. Het heeft ook te maken met de symboliek rond Antwerpen. In mijn jonge jaren werd geregeld gezegd: “Als je niet netjes naar school gaat, kun je nog altijd terecht bij Opel Antwerpen.” Dat was niet negatief bedoeld. Dat ging over een vorm van werkzekerheid. Dat was de symboliek, die je vandaag trouwens nog altijd hebt in

Groot-Antwerpen, van wat GM en Opel daar betekenen.

Waarom haal ik dat aan? Het gaat hier niet alleen over de 2700 werknemers bij Opel Antwerpen, maar indirect ook over de mensen bij de toeleveringsbedrijven, en dus over tienduizenden werknemers. Mijnheer de minister-president, de vraag is dus niet óf we iets moeten doen, maar hóé we het moeten doen. Ik ben zeer nieuwsgierig om straks te horen hoe u dit ziet en hoe u het gaat doen.

Het verlenen van naakte subsidies is volgens Lijst De-decker niet de te volgen strategie. Ik vermoed dat u dat al wist. Men zegt nu dat men die subsidies moet herbe-kijken. Dat lijkt mij een uitdaging. Tot nu toe hoor ik immers wat te veel negatief nieuws. Oudere vormen van financiering en steun in vraag stellen, is niet per se nega-tief. Dat heet veranderen. Als je de discussie over subsi-dies wilt opentrekken, zie je bijvoorbeeld dat de bedrij-ven in 2006 aan de ene kant 5,35 miljard euro federale subsidies kregen en aan de andere kant 12,6 miljoen belastingen moesten betalen. Dat moet mijns inziens herbekeken worden. Is dit het systeem waarmee we verder moeten werken?

Mijnheer de minister-president, via een mogelijke parti-cipatie van de overheid a rato van 300 miljoen euro zou een verzelfstandiging van General Motors Europa kun-nen ontstaan. Daardoor kan voor General Motors Europa de mogelijkheid ontstaan om nieuwe markten te verken-nen en uit te kijken naar nieuwe partners en investeer-ders. Ik vind dat we die kans met beide handen moeten grijpen, temeer omdat we vervolgens op termijn in de mogelijkheid komen om als Vlaamse overheid investering-ten te faciliteren en innovatie te bewerkstelligen.

Maar daarnaast is er ook een oprechte bekommernis. Eerst had je de banksector, dan de automobielsector. De vraag luidt dan: what's next? Als ik vandaag de bericht-geving zie, probeer ik bepaalde zaken te matchen. Het gaat over minder dotatie voor Vlaanderen en een aan-passing van de begroting, zeker na het bezegelen van de bankencrisis. Dat moet dan worden bijgestuurd.

Er is ook de kritiek van de SERV en van het Rekenhof. Dan stel ik mij de pertinente vraag: gaat dat wel de goe-de kant uit? Hypothekeren we de volgende generatie en de volgende regering niet? Je moet nu snel optreden. Maar wat is de impact op korte en lange termijn? We moeten oog hebben voor de economische situatie zonder de toekomstige generaties te hypothekeren.

Wij pleiten voor onmiddellijke actie, voor een globaal economisch plan en een globale strategie. De feiten tonen helaas keer op keer aan dat snel ingrijpen nodig is. Maar dat geeft ook de perceptie dat het gaat om brandjes blussen. We moeten het volledige brandweerteam op een of andere manier opnieuw naar buiten brengen. Dat is uw taak.

Ik citeer een professor economie, want professoren weten het naar het schijnt altijd beter: "Onze politici zouden zich beter bezinnen waar onze schaarse euro's het best besteed worden om iets aan de crisis te doen." Ik vond dat een belangrijke en opmerkelijke zin. Profes-sor Van Biesebroeck van de K.U.Leuven heeft dat in een opiniestuk geschreven.

In deze tijden denken mensen misschien wat te veel negatief. Elke crisis kan de start zijn van een vorm van nieuwe creativiteit. Er wordt nagedacht over mogelijke oplossingen waaraan daarvoor niet werd gedacht om-dat je niet onder druk stond en je niet snel moest han-delen. Deze crisis is een uitdaging. Ik reken erop dat ik zo dadelijk zal horen dat u dat ook als een uitdaging bekijkt en dat u een duidelijk plan op tafel gooit.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Het is voor iedereen duidelijk dat de economische en financiële crisis waar-mee we nu geconfronteerd worden, nog niet is voorge-komen sinds de jaren dertig. We staan voor heel be-langrijke uitdagingen.

We zijn tussengekomen in de financiële sector: Dexia, Ethias, KBC. Laat ons hopen dat de financiële sector met al deze tussenkomsten nu onder controle is. Maar niemand kan zeggen waar we binnen een week, veer-tien dagen of een maand zullen staan.

De tweede sector waar de Vlaamse Regering nu zeer intensief mee bezig is, is de automobielsector. Er zijn veel bedrijven in Vlaanderen actief in die sector, niet alleen de grote assemblagefabrieken, maar ook veel toeleveringsbedrijven. Zij worden met de crisis gecon-fronteerd. De uitdaging is: welke toekomst heeft de automobielsector nog in Vlaanderen?

Ik onderstreep dat niet alleen Vlaanderen in deze situa-tie zit. Ook heel wat Europese landen zoals Frankrijk en Duitsland en ook de Verenigde Staten worden met de vraag geconfronteerd: hoe kunnen we de automo-bielsector veiligstellen? Die sector is toekomstgericht als het gaat over green cars en dergelijke.

We worden ook geconfronteerd met de initiatieven van andere lidstaten. Wanneer Duitsland 3 miljard euro op tafel legt om GM te redden, is de vraag wat Vlaanderen doet voor de fabriek in Antwerpen. Wanneer ook de Zweedse en de Franse overheid initiatieven nemen, is elke keer de vraag: wat doet Vlaanderen? Wij zijn in de automobielsector heel alert geweest. We hebben als een van de eersten in het kader van Opel-GM een brief geschreven en contact genomen om te zeggen dat wij als Vlaamse Regering willen kijken naar oplossingen.

We hebben heel snel, daarstraks nog, contact opgeno-men met DAF, ook met Volvo en andere bedrijven. We

hebben gekeken hoe de situatie eruitziet, welke de oplossingen zijn en of er een toekomst is voor die bedrijven onder bepaalde voorwaarden. Het heeft geen enkele betekenis en zin om bodemloze putten te vullen, maar dat is niet de uitdaging waar we voor staan. De uitdaging is wel om de verandering die noodzakelijk is om uit deze economische crisis te komen, te realiseren.

Ik overloop even waar we nu staan. Inzake GM en Opel hebben we vannacht de discussie en de beslissing vanuit Detroit ontvangen. Het is heel belangrijk dat men zei dat er moet worden gesaneerd, zowel inzake personeel als inzake kosten, en dat men, godzijdank, niet uitdrukkelijk heeft gezegd dat er een aantal Europese vestigingen moet sluiten. Dat geeft ons de mogelijkheid om samen met de Duitsers na te gaan of we het voorstel dat nu op tafel ligt om te komen tot een Europese entiteit, GM Europe, verzelfstandigd, los van de Verenigde Staten, kunnen uitwerken.

Als dat de oplossing is, hoeveel kapitaal gaan we daar dan in stoppen? Op dit moment is dat nog niet de vraag. De vraag is of een Europese entiteit, verzelfstandigd, los van de Verenigde Staten, mogelijk is. Is iedereen daarvan overtuigd, niet alleen alle andere Europese landen waar er vestigingen zijn van GM, maar ook Detroit? Als dat verder kan worden uitgewerkt, welke is dan de bijdrage die Vlaanderen kan leveren? Dit zijn we nu intensief aan het uitwerken.

Ook de vakbonden doen heel belangrijk en schitterend werk op de Europese ondernemingsraad, om ervoor te zorgen dat het geen 'cutthroat competition' wordt tussen de verschillende lidstaten. Ze kijken met een toekomstvisie, hoe ze het bedrijf GM op Europees niveau verder kunnen uitbouwen.

We hebben vandaag ook de mensen van DAF ontvangen. Minister Vandenbroucke zal dadelijk de tijdelijke werkloosheid toelichten. Wanneer we worden geconfronteerd, ook via de krant, met het feit dat men daar 874 mensen gaat ontslaan, dan is het heel belangrijk dat we hebben benadrukt dat de Vlaamse Regering in het verleden 1 miljard Belgische frank heeft geïnvesteerd om DAF te redden en een nieuwe start te geven. Door die heropstart hebben we nu een heel rendabel bedrijf met een toekomst. Nu worden we geconfronteerd met zo'n collectief ontslag.

De voorzitter: De heer Van den Brande heeft het woord.

De heer Luc Van den Brande: Ik deel de mening van de minister-president dat we worden geconfronteerd met een wereldwijde crisis en dat we daar alles tegen moeten doen. Indertijd hebben we de beslissing genomen om in het moederbedrijf te participeren. De aandelen die we toen hebben verworven, lieten ons toe om 2 miljard Belgische frank terug te krijgen, het dubbele dus van

wat we erin hadden gestopt. De situatie toen was niet vergelijkbaar met nu. Er was een terugval, er waren 25 percent minder orders.

We moeten inderdaad heel creatief zijn. Daarin ondersteun ik de regering helemaal. Op het moment dat Opel in een moeilijk parket zat, was het de vraag of de persafdeling in Antwerpen of in twee andere plaatsen kon komen. We zijn dan naar Detroit gegaan om met de grote baas van General Motors te onderhandelen. Er kwam een tijdelijke oplossing uit de bus die ook een structureel belang had: de opleidingssteun. Nadien was daarover nog discussie.

Mijnheer de minister-president, alle baten helpen, ik ondersteun u en de Vlaamse Regering bij elk initiatief dat u onderneemt. U mag nooit defaitist zijn, we moeten de realiteit onder ogen zien, maar we hebben het potentieel in huis. We hebben het beste vakmanschap. Renault is niet gesloten omwille van de kwaliteit van de mensen, maar omdat er 25 percent invoerheffing in de Mercosur-landen werd geheven. Inzake tijdelijke werkloosheid en andere hefbomen moeten we handelen. Daarin geef ik u alle steun.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Ik heb met belangstelling geluisterd naar de heer Van den Brande. Ik onderschrijf wat hij zegt. We hebben vorige week al gezegd dat wij achter elke poging staan om Opel in Antwerpen te redden. Er zijn momenteel diverse sporen. Er is sprake van een samenwerking met BMW. Verder is er de Vlaamse NedCaroperatie. We hebben het daar ook vorige week al over gehad. Er is ter zake het voorstel-Heylen en het voorstel van andere specialisten, met werknaam Flanders Car Assembly. Er is echter in de eerste plaats Opel Europa. Ik hoor met belangstelling dat de regering-Van den Brande destijds naar Detroit is gegaan. Mijnheer de minister-president, u zegt dat u een brief hebt geschreven naar Detroit. Hebt u daarnaast ook al andere contacten gelegd? Hebt u contact opgenomen met uw collega, minister-president Jürgen Rüttgers van Noord-Rijnland-Westfalen, met wie wij een heel goede relatie hebben en die zelf ook naar Detroit is geweest? Er moet niet alleen een creatief maar ook een heel activistisch beleid worden gevoerd. We moeten niet alleen per brief contacten leggen met Detroit maar ook met de Länder, met Noord-Rijnland-Westfalen, dat blijkbaar het voortouw neemt om te komen tot een interstatelijke Europese oplossing.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Bourgeois, wij hebben contacten met alle ministers-presidenten en hun kabinetten. Wij volgen van nabij wat er in Duitsland gebeurt. Indien men tot zo'n Europese entiteit komt, dan is de vraag wat de plaats van Opel Antwerpen daarin is. Alle contacten worden heel intensief

bewerkt zodat we niet alleen goed geïnformeerd zijn maar ook de nodige lobbykracht kunnen ontwikkelen.

Ik heb het al gehad over GM en DAF maar minister Vandembroucke zal daar meer tekst en uitleg bij geven.

Wat DAF betreft, hebben we een aantal afspraken gemaakt over tijdelijke werkloosheid en opleiding. We hebben ook met Volvo gesproken. Ook dat dossier wordt van zeer nabij gevolgd. We worden geconfronteerd met een situatie die Europa sinds de jaren dertig niet meer heeft meegemaakt. We moeten heel voorzichtig omspringen met de middelen waarover we beschikken. We stellen vast dat andere landen heel wat inspanningen doen om de fabrieken in eigen land open te houden. Nu vraagt men ook aan ons wat wij zullen doen.

Er is een waarborgkader voor kmo's en voor grote ondernemingen. Er is niet alleen een wettelijke basis. We weten wat de mogelijke budgetten zijn. Minister Van Mechelen heeft daarstraks verwezen naar de GIMV en het XL-fonds. Wij hebben een kader waarin we kunnen proberen tegemoet te komen aan de noden. Zo moeten we een overbrugging toekennen aan rendabele bedrijven die dat nodig hebben om de werkgelegenheid te behouden.

De voorzitter: Minister Ceysens heeft het woord.

Minister Patricia Ceysens: Mevrouw de voorzitter, collega's, ik wil eerst toch nog iets zeggen over het dossier Opel. Vervolgens zal ik een meer algemene beschouwing geven. Naast de casuïstiek van de dossiers die hier niet voor de laatste maal worden besproken, moeten we er ook natuurlijk op toezien dat we zo veel mogelijk soelaas bieden aan de vele bedrijven die getroffen worden, zoals de toeleveranciers.

We weten sinds deze nacht toch iets meer over het herstructureringsplan dat Amerika heeft uitgewerkt. Collega's, ik wil daar wel onmiddellijk aan toevoegen dat we moeten opletten. Er wordt vaak gesproken over het scenario-Europa. Dat staat ook voor een deel in het herstructureringsplan. Er wordt gesproken over een entiteit 'Europa'. We moeten er ons wel voor hoeden te laten uitschijnen dat het verschuiven van het aandeelhouderschap van Amerika naar Europa het fundament van het probleem opeens zou oplossen of dat het probleem zou smelten als sneeuw voor de zon. Want wat is het fundamenteel probleem? Als we kijken naar de situatie in Europa, zien we dat er ook daar een overcapaciteit is, dat GM in Europa verlieslatend is en dat in het herstelplan stond dat er alleen voor Europa wordt uitgekeken naar 1,2 miljard dollar. In Europa is er dit jaar een overcapaciteit van 700.000 wagens.

Als we dan kijken naar de situatie in Europa, dan gaat het grosso modo om tien assemblagefabrieken. Detroit heeft zelf aangegeven dat het Eisenach in Duitsland wil

verkopen, dat het de Saabfabriek in Trollhättan in Zweden wil verkopen. De fabriek werd via een soort voorverkoop aangeboden aan de Zweedse regering.

Collega's, ik wil alle elementen inbrengen in het debat. Ik wil dan ook wijzen op de houding van de Zweedse minister van Industrie. Vaak wordt hier verwezen naar wat andere landen doen. De Zweedse minister van Industrie heeft het bod van GM om Saab te kopen radicaal afgewezen. Hij heeft gezegd dat de Zweedse belastingbetaler hem niet heeft verkozen om auto's te maken. Ook dit soort reacties zijn er dus.

Als we die twee fabrieken van het lijstje schrappen, dan blijven er nog acht assemblagefabrieken in Europa over. We moeten elkaar dan ook niets wijsmaken. Ik heb aangegeven dat er dit jaar een overcapaciteit is van 700.000 wagens. Binnen het consortium van de acht overblijvende fabrieken zal er dan ook een verdeling moeten gebeuren.

We weten dat de verzelfstandiging van Europa om en bij de 3 miljard euro kost, dat GM aangeeft dat het zelf meer tijd neemt. Nu wordt 31 maart vooropgesteld. Duitsland heeft gezegd dat het kijkt naar waarborgen ter waarde van 1,8 miljard euro.

Nadat we gekeken hebben naar een Europese afsplitsing, zal de vraag zijn of de inspanning 'gesolidaariseerd' kan worden, of men bereid is tot een soort 'share the pain' of dat men eerder opteert voor een concentratie. De Vlaamse Regering heeft op een vroeg moment aangeboden dat ze wil kijken naar waarborgen. Op elk moment heb ik gezegd wat nodig is voor de verzelfstandiging, wat er moet gebeuren inzake de overcapaciteit, wat het herstructureringsplan van Amerika duidelijk maakt, in welke middelen moet worden gesnoeid, en dat we altijd moeten kijken naar een economisch haalbaar businessplan. Tot daar wat de waarborgen betreft.

Wij hebben vorige week in dit parlement, gelukkig met de steun van iedereen, kunnen werken aan het kader voor die waarborgen. Minister Van Mechelen heeft aangegeven dat deze regering instrumenten voor participaties heeft gecreëerd. Ik denk aan het XL-fonds.

Wij kunnen er geen misverstanden over laten bestaan dat het op elk moment zal gaan om een businessplan dat aantoonst dat er een economisch geloofwaardig plan voorligt en dat we inderdaad geen geld in bodemloze putten storten.

Ik voel dat de neiging opkomt om te zeggen welke protectionistische maatregelen de anderen treffen. Ik heb u geschetst dat er in Europa ook andere reacties bestaan. Wat doet men aan dat protectionisme? De neiging bestaat, mijnheer Penris, om te zeggen dat wij dan ook maar met Vlaams geld Vlaamse jobs moeten creëren. Collega's, dit zou het einde zijn van onze economie. Wij

zijn het eerste slachtoffer van protectionisme. Laat ons niet vergeten dat de bedrijven waarover wij het vandaag hebben, DAF, Opel, GM, ooit als buitenlandse investeerders het protectionisme hebben overstegen en hier, bij ons, zijn komen investeren. Wij hebben daarmee de hele geschiedenis van DAF gekregen. Dat ging terug tot de jaren zestig, toen zij hier bij ons buitenlandse investeringen zijn komen doen. 40 percent van de jobs die wij vandaag in Vlaanderen in een aantal industriële sectoren hebben, zijn afhankelijk van buitenlandse investeringen. Indien wij ons zouden overgeven aan protectionisme, zijn wij daarvan de eerste slachtoffers.

De voorzitter: De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris: Mevrouw de minister, om te vermijden dat er een misverstand zou ontstaan: ik heb mij niet uitgesproken voor een protectionistische politiek. Laat dat duidelijk zijn. Ik zeg “Vlaams geld voor Vlaamse jobs” en daarmee wil ik alleen maar het Vlaamse kapitaal mobiliseren dat er is maar dat nu te verspreid zit over allerlei kleine en misschien onduidelijke beleggingsfondsjes, die niet de eigen Vlaamse economie steunen maar ergens een wereldeconomie mee helpen in gang houden. Dat is ook de bedoeling van mensen als de heren Leyman en Heylen en Muelenaer van Trends. Ik wil dat dat geld in de eerste plaats in de Vlaamse economie wordt geïnvesteerd. Zo zullen wij minder afhankelijk van het buitenland worden. Ik heb mij niet voor het buitenland afgesloten. Integendeel, ik ben een maritimist: ik weet dat wij in een open economie leven en dat wij er alle belang bij hebben om die open economie in stand te houden. Maar het kan geen kwaad om in momenten van crisis het kapitaal dat je hebt te mobiliseren om die crisis te bestrijden.

Minister Patricia Ceysens: Het Europese spoor wordt bekeken. Een businessplan is van fundamenteel belang. Ook het Vlaamse spoor is er. Wij moeten kijken wat er in Vlaanderen is. Wij hebben gelukkig Flanders’ DRIVE, dat ondertussen heel wat ervaring heeft en heel wat capaciteit heeft opgebouwd. Als we het echt hebben over innovatie in de automobielsector, wordt dat bij Flanders DRIVE op dit moment ernstig bekeken. Ook hier zal de voorwaarde een geloofwaardig businessplan zijn, een economisch haalbare realiteit. Wij kunnen elkaar van alles wijsmaken, maar dat zal de toetssteen zijn.

Mevrouw Kroes heeft, toen ze de Franse regering op de vingers tikte, zeer terecht gezegd dat leiderschap niet het omkopen is van multinationals en het stelen van jobs in buurlanden, maar het creëren van echte jobs met een echte toekomst. Dat moet ook ons leidmotief zijn.

Collega’s, los van de vele casuïstische voorvallen die we nu hebben – en ik beken dat we veel tijd vrijmaken om in de casuïstiek met veel bedrijven te kijken wat er op dit moment economisch gebeurt – mogen we niet

vergeten dat we generiek iets moeten doen om de problemen van vele bedrijven op te lossen, problemen die wellicht niet eens tot bij ons geraken. Het is de frustratie van heel wat van de kmo’s die vandaag problemen hebben dat er veel aandacht gaat naar grote bedrijven. Ook zij ondervinden natuurlijk aan den lijve welke de gevolgen van de economische crisis zijn voor hun bedrijfsvoering.

Om die reden denken we dat er nood is aan een bijkomende generieke maatregel. Die maatregel moet alle bedrijven in Vlaanderen ademruimte geven. We hebben de mogelijkheid opnieuw een lastenverlaging door te voeren. Ik heb dat met minister Van Mechelen bekeken.

Ik ben absoluut een voorstander van ingrepen in de fiscaliteit. We weten dat we niet over alle bevoegdheden beschikken. Met betrekking tot een aantal lasten kunnen we echter wel zelf sturend werken. Daarom stellen we voor op het vlak van de lastenverlaging voor alle bedrijven een tandje bij te steken.

We zullen het provinciale gedeelte van de opcentiemen op de onroerende voorheffing op materieel en outillage wegnemen. Het gewestelijk gedeelte is al in 2004 opgeheven. Enkel het provinciale gedeelte en het gemeentelijke gedeelte blijven over. Het is haalbaar dit provinciale gedeelte binnen de begroting voor Economie te dragen. Het lijkt me bij het aanpakken van deze crisis dan ook onze plicht een generieke maatregel te nemen die alle bedrijven ten goede komt. Het provinciale gedeelte van de onroerende voorheffing op materieel en outillage zal voor 2009 worden weggenomen. Voor het gemeentelijke gedeelte zal een uitstel tot het einde van het jaar kunnen worden verleend.

Ik heb een overzicht van de casuïstiek en van onze generieke mogelijkheden inzake lastenverlaging gegeven. Iedereen die het jaarverslag van de Nationale Bank heeft bekeken, heeft moeten vaststellen dat de lastendruk op onze bedrijven ons parten speelt. Dat is een van de grote conclusies van het jaarverslag. Dit geldt intern en op onze exportmarkten. Daarom stellen we voor hier snel op in te spelen. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Mevrouw de voorzitter, gezien het gevorderde uur en het feit dat al veel is gezegd, zal ik mijn punten in telegramstijl brengen. Ik zal die punten trouwens in omgekeerde volgorde brengen. Voorkomen is beter dan genezen. We moeten al het mogelijke doen om onze bedrijven gezond te houden. Ze moeten kunnen concurreren. Er moet economische vernieuwing zijn. We moeten al het mogelijke doen om afdankingen te vermijden. Ik begin echter met de vraag wat we moeten doen als mensen zijn afgedankt en werkloos zijn geworden.

De heer Van Malderen heeft me gevraagd welke algemene richting het beleid uitgaat. Volgens mij moeten we er meer dan ooit voor zorgen dat mensen die werkloos zijn geworden, individueel en op maat van hun mogelijkheden worden geholpen. We moeten hen op het spoor naar nieuwe jobs en naar de nog bestaande vacatures zetten.

Voor de VDAB houdt dit een heel zware bijkomende taak in. Het aantal werklozen dat op deze manier moet worden geholpen en begeleid, is immers sterk aan het stijgen. Bovendien hebben we de VDAB verzocht in het bijzonder aandacht te schenken aan de mensen die op het vlak van contracten en werkzekerheid zeer zwak staan. We zullen de tijdelijke arbeiders helpen op dezelfde manier als dat we de afgedankte arbeiders met een vast contract helpen.

Wanneer we vaststellen dat op een maand tijd tien mensen met een contract van bepaalde duur in alle stilte uit een bedrijf verdwijnen, zullen we ingrijpen. De VDAB zal deze mensen dezelfde dienstverlening als bij collectieve afdankingen aanbieden.

Om dezelfde reden hebben we kort geleden beslist het Herplaatsingsfonds binnen de VDAB in te schakelen. Dit houdt in dat het fonds op 1 maart 2009 administratief naar de VDAB wordt overgeheveld. Het Herplaatsingsfonds zorgt ervoor dat de mensen die het slachtoffer van een faillissement zijn geworden, worden opgevangen. Het fonds zorgt voor geld voor goede outplacement en voor goede begeleidingen. In feite valt dit onder de plichten van het bedrijf. In sommige gevallen, zoals een faillissement of grote financiële moeilijkheden, is het bedrijf echter niet meer in staat die verplichtingen na te komen. De integratie van het Herplaatsingsfonds in de VDAB stelt ons in staat voor een onmiddellijke aanpak te zorgen. We zullen voorzien in een goede overgang van de opvang tijdens de eerste ontreding bij een faillissement naar de opvang door de VDAB.

Om dezelfde reden hebben we inderdaad ook ingezet op nog een sterker beleid met betrekking tot oudere mensen die werkloos zijn. Ik wil u toch een cijfer geven dat bewijst dat je vandaag ook nog zekere successen kan boeken. Laat dit misschien een klein teken van hoop zijn in een voor het overige zeer moeilijke situatie.

U weet dat wij de tewerkstellingspremie voor 50-plussers hebben versterkt sinds 1 januari. Als je kijkt naar het aantal aanvragen voor deze premie, dan waren er dat in januari 391. Vorig jaar in januari waren er dat maar 256. Dat wil zeggen dat we, ondanks een forse achteruitgang van de conjunctuur, blijkbaar een veel grotere interesse krijgen voor dit instrument waarmee we de aanwerving van 50-plussers die werkloos zijn, willen ondersteunen. Op die manier tonen we aan dat we, zelfs tegen de wind in, nog succes kunnen boeken

om mensen die het moeilijk hebben op de arbeidsmarkt, toch aan werk te helpen.

Een beetje tegen de wind in, investeren we vandaag ook extra in opleiding. We hebben 10 miljoen euro op tafel gelegd, zeggende aan sectoren dat als ze initiatieven hebben inzake opleiding, met name in het licht van herstructureringen, ze daarvoor geld kunnen krijgen. Ik kan u zeggen dat er 26 economische sectoren uit Vlaanderen zijn die hun interesse hebben laten blijken.

Om dezelfde reden zal ik het ook mogelijk maken dat arbeiders die tijdelijk werkloos zijn, zoals mensen die volledig werkzoekend zijn, een beroep kunnen doen op de opleidingscapaciteit van de VDAB. Gratis zelfs voor individuele werkzoekenden of mits bepaalde financiële regelingen wanneer het gaat over groeps-gewijze opleidingen voor tijdelijke arbeiders. Ik ga ervan uit dat mensen die getroffen zijn door tijdelijke werkloosheid, buiten hun wil om, graag gebruik willen maken van de opleidingscapaciteit van de VDAB.

De vraag is natuurlijk hoe we kunnen optreden in het licht van zware herstructureringen die zich aandienen zoals bij DAF. Ik kan alleen maar herhalen wat de minister-president heeft gezegd. Wij zijn bijzonder geschrokken van de nogal drieste mededeling van de leiding van DAF dat men op zeer grote schaal mensen zou ontslagen, in de wetenschap dat we in het verleden al veel hebben gedaan voor dat bedrijf en bovendien in de wetenschap dat er ook alternatieven zijn. Het is niet zo dat ik vandaag alle bedrijven wil oproepen om zeer zwaar gebruik te gaan maken van tijdelijke werkloosheid. Dat is niet mijn oproep. Men moet dat doen wanneer het nodig is. Maar het is merkwaardig dat men bij DAF zegt dat men honderden mensen gaat afdanken, maar blijkbaar niet eens de mogelijkheden ziet die er zijn qua flexibiliteit om zo'n moeilijke periode te overbruggen via tijdelijke werkloosheid.

Ik zal vanwege het gevorderde uur niet in detail gaan. Het volstaat eigenlijk om officiële websites te bekijken, zoals de website van de RVA en van de FOD Werkgelegenheid en Sociaal Overleg. Als u daar een beetje zoekt, dan vindt u zeer gemakkelijk de toch wel grote mogelijkheden die onze reglementering inzake werkloosheid biedt, om mensen op tijdelijke werkloosheid te zetten. U zult ook vaststellen dat het mogelijk is om beurtregelingen te organiseren met afwisselend werken, afwisselend tijdelijke werkloosheid, gedurende lange periodes, wat toelaat om mensen in een bedrijf te houden. Mensen die geschoold zijn, ervaring hebben, waarvan het menselijk kapitaal belangrijk is om ze in het bedrijf te houden tijdens een moeilijke periode waarin er minder productie is. Dat is mogelijk.

We hebben dat vanmorgen ook gezegd aan de leiding van DAF. Ik heb afgesproken met minister Milquet, de

federale minister van Werk, dat we samen, vandaag nog, zullen proberen een brief te sturen naar het bedrijf om te wijzen op die mogelijkheden. Ik vind het belangrijk om dat samen te doen met minister Milquet omdat zij natuurlijk de bevoegde minister is wanneer het gaat over werkloosheidsuitkeringen. Ik vind het belangrijk om dat samen te doen omdat het aan DAF toont dat de overheden in dit land, in zo'n crisissituatie, ook samen paraat kunnen staan, ondanks het feit dat we vandaag andere debatten hebben waarin we misschien van mening verschillen.

Ik denk dat we inzake Opel vandaag, zoals mijn collega's al hebben gezegd, al het mogelijke moeten doen en alles uit de kast halen om dit productieve bedrijf met hardwerkende mensen in Vlaanderen overeind te houden. Het is duidelijk dat de geesten in die richting rijpen. De enige mogelijke oplossing zal liggen in een minstens Europees gecoördineerde benadering rond Opel. Vandaag kunnen we daar nog niet zo veel over zeggen. Ik ben ook een voorzichtig man. Ik denk dat vandaag zeer veel mensen zeer ongerust zijn. We mogen niet lichtzinnig praten en vooral niet te veel zeggen. We moeten actie ondernemen en proberen het bedrijf in Vlaanderen te houden zoals het is, namelijk een goed draaiend bedrijf voor mensen die daar ook de handen uit de mouwen willen steken.

We zullen daarvoor al het mogelijke doen. Voorkomen is beter dan genezen. Als het gaat over Opel, is de inzet vandaag vermijden dat het komt tot een grote herstructurering, vermijden dat het komt tot een sluiting en proberen het bedrijf daar te houden.

Als men herstructurerings aankondigt, zoals bij DAF, gaat het erom alternatieven te zoeken die menselijk beter, sociaal beter en uiteindelijk ook economisch beter zijn. Daarvoor hebben we instrumenten. We zullen vandaag nog aan het bedrijf laten weten wat die instrumenten zijn. *(Applaus bij de meerderheid)*

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik dank de minister-president en de ministers die toelichting hebben gegeven. Ik denk dat we kunnen concluderen dat er al heel wat gebeurt en een creatief en proactief beleid wordt gevoerd.

Het arbeidsmarktbeleid kan inderdaad heel veel soelaas brengen. Vandaag las ik daar nog een vrije tribune over van een van de VDAB-adviseurs die daar in eigen naam over schreef. Maar ik denk ook dat bedrijven daar veel meer op in moeten spelen.

U zegt terecht dat een heel actief beleid gevoerd moet worden. Ik heb ook beklemtoond, mijnheer de minister-president, dat nog een tandje bij kan worden gestoken. We hebben heel goede contacten met Noord-Rijnland-Westfalen en ook in het kader van de Benelux. Ik denk

dat met de heer Rüttgers kan en moet worden gepraat, en ook rechtstreeks met Detroit.

Ik weet niet in hoeverre de regering bezig is met het interessante denkspoor – los van, naast of complementair aan de andere denksporen – dat de heer Heylen en de heer Leyman lanceren, om een Flanders Car Assembly te maken, zeg maar een Vlaamse NedCar. Er is heel wat knowhow, er is Flanders' DRIVE en blijkbaar is er daar ook privé-interesse voor. We hebben knowhow, we hebben designers, we hebben hybride motoren enzovoort. Ik zou toch vragen dat daarvoor een task force aan het werk zou gaan. Ik weet niet of die mogelijkheid realistisch is, maar ze duikt op. Of is het voldoende dat Flanders' DRIVE zich daarmee bezighoudt?

Ik heb daaromtrent nog geen antwoord gekregen. Het lijkt met toch een spoor dat onderzocht moet worden en waar een zeer activistisch beleid rond gevoerd zou moeten worden, al was het maar om in kaart te brengen of dit realistisch is en een spoor is dat verder bewandeld moet worden.

De heer Jan Penris: Mevrouw de voorzitter, ik ben met drie bekommernissen naar dit debat gekomen. Wat met DAF? Wat met General Motors? Wat met de toekomst van de automobielsector in het geheel?

Ik heb op die bekommernissen een antwoord gekregen dat mij voorlopig bevredigt, maar dat ik toch nog bevestigd wil zien. Ik wil dan ook een actualiteitsmotie aankondigen.

Wat DAF betreft, heb ik goed onthouden dat hier alle middelen uit de kast gehaald zullen worden waarover deze Vlaamse Regering binnen haar bevoegdheden beschikt en dat vooral de begeleidingsinstrumenten van tijdelijke werkloosheid, maar ook opleidingen, aangevend gaan worden.

Wat General Motors betreft, volg ik de voorzichtige lijn van minister Ceysens, die zegt dat zij de Europese piste minstens wil openhouden en daarvoor de nodige kredieten ter beschikking zal stellen als dat gevraagd zou worden – als we natuurlijk de garantie krijgen dat we daarmee de leefbaarheid van die plant gegarandeerd hebben.

Wat de sector in het algemeen betreft, denk ik, zoals de heer Bourgeois ook al heeft gezegd, dat we ambitieus moeten durven denken. De piste die nu door een aantal mensen gespecialiseerd in dit vakgebied – de heer Leyman, de heer Heylen, maar ook de heer Muelenaer – naar voren wordt geschoven, moeten we blijven volgen. Het idee van dat Vlaams autootje, mijnheer Voorhamme, mogen we niet zomaar afschieten.

Minister Patricia Ceysens: Mijnheer Bourgeois, Flanders' DRIVE is een competentiepool met én de

overheid én de private sector, en met heel wat knowhow. Het is goed dat we niet op honderdeneen terreinen beginnen te kijken wat kan. Voor ons is het cruciaal dat dat via die competentiepool wordt bekeken.

Mijnheer Penris, voorzichtigheid is altijd geboden, en laten we eerlijk zijn, ook omdat het enthousiasme binnen Europa niet altijd even groot is. We weten dat de Duitsers niet altijd even enthousiast zijn.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (Neen)

Het debat is gesloten.

Actualiteitsmotie

De voorzitter: Door de heren Penris, Dewinter en Huybrechts werd tot besluit van dit actualiteitsdebat een actualiteitsmotie ingediend. Ze zal worden gedrukt en rondgedeeld.

Het parlement zal zich daar straks over uitspreken.

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19-A (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Kennes, verslaggever, heeft het woord.

De heer Ward Kennes: Mevrouw de voorzitter, collega's, er is vandaag in dit halfrond reeds herhaaldelijk verwezen naar de daadkracht en de slagkracht die de Vlaamse Regering aan de dag heeft gelegd met de kernkapitaalsoperatie voor de KBC-groep. Het gaat om grote bedragen en in de huidige communautaire context heeft dit dossier ook een grote symboolwaarde gekregen. Ik wil er mij dan ook niet vanaf maken door te verwijzen naar het schriftelijk verslag.

De voorliggende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting voor 2009 is zoals gezegd het gevolg van de beslissing van de regering om het kernkapitaal van de KBC-groep te versterken. Technisch gezien gaat het om de regularisatie van de deliberatie in uitvoering van artikel 44 van de gecoördineerde wetten op de rijkscomptabiliteit. Deze stap was erg belangrijk om de Vlaamse economie te behoeden voor de ernstige gevolgen

die zouden optreden bij een gebeurlijke ineenstorting van de KBC-holding.

Vlaanderen voorziet enerzijds in een onmiddellijke verhoging van het kernkapitaal voor een bedrag van 2 miljard euro en creëert anderzijds via een bijkomende tranche een soort trekkingsrecht van 1,5 miljard euro. Hierdoor heeft de Vlaamse Regering een krachtig signaal gegeven aan de markt om speculatie op een verdere daling van het aandeel te voorkomen. Dit kan niet worden gerealiseerd binnen de normale kasverrichtingen. Daarom wordt een apart financieringsprogramma opgezet. Minister Van Mechelen verklaarde in de commissie dat de mogelijke rente op de leningen ten belope van maximum 85 miljoen euro ook in de begrotingsaanpassing voorzien is.

Het Rekenhof formuleerde geen fundamentele opmerkingen maar merkte toch op dat de uitgaven verhoogd worden met niet minder dan 15 percent.

De heer Van Rompuy stelde een vraag over de uitgifte van de OLO's en de kortlopende effecten. De heer Sannen zei dat alles snel kan veranderen, zoals de noodzaak voor de Vlaamse overheid om leningen aan te gaan om het beleid te kunnen voeren. Hij had ook vragen over de gevolgen voor onze rating. De heer Gabriëls meende dat het goed is dat Vlaanderen schuldenvrij werd gemaakt zodat het nu deze stappen kan zetten.

Minister Van Mechelen heeft met de commissie de drie mogelijkheden overlopen om de 2 miljard euro te mobiliseren tegen eind maart. De eerste optie is een volledig publieke lening, de tweede optie is de methode van 'funding' of de bancaire leningen, en de derde is de techniek van de uitgifte van bonds, obligaties of commercial papers gericht op institutionele beleggers. Na afweging van de voor- en nadelen is voor de derde piste gekozen. 200 miljoen zal worden opgehaald via de retail, gericht op private equity, 500 tot 700 miljoen via commercial papers en het restbedrag via Euro Medium Term Notes.

Tijdens de commissiezitting werd ook een amendement ingediend om de minister bevoegd voor Financiën en Begroting te machtigen om het plafond te verdubbelen van de waarborg die het Vlaamse Gewest kan hechten aan de leningen die de Gemeentelijke Holding aangaat in het kader van de herkapitalisatie van Dexia. Dat ligt nu op 400 miljoen euro in plaats van 200 miljoen euro. Uw commissie heeft zowel de aanpassing van de tabel als het amendement eenparig aangenomen. (*Applaus*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Onze fractie steunt uiteraard deze aanpassing van de algemene uitgavenbegroting, maar ik wil verwijzen naar de belofte die de minister-president

heeft gedaan tijdens onze gedachtewisseling over kernkapitaalsoperatie van de Vlaamse Regering ten gunste van de KBC-groep. Op mijn vraag, namens mijn fractie, heeft de minister-president het volgende toegezegd, dat te lezen staat op bladzijde 19 van het verslag. Hij stelde dat hij ons alle informatie zou bezorgen over alles wat momenteel is toegezegd aan waarborgen, kapitaalsparticipaties en weet ik wat allemaal.

Gisteren heeft de grote baas van KBC, de heer Bergen, naar aanleiding van de vraag van het federale parlement om de banken te horen, gesteld dat de Vlaamse Regering er beter aan zou doen om haar twee bestuurders bij KBC te benoemen. Ik geef een voorbeeld. Dexia heeft een buitengewone algemene vergadering gehad. Mevrouw de voorzitter, we lezen allerlei dingen in de krant, maar er is de rapportering aan dit parlement. U kunt natuurlijk zeggen dat we daar de nodige vragen over kunnen stellen en interpellaties over kunnen houden, maar ik houd me aan de toezegging van de minister-president. Hij heeft destijds ook gesteld dat er een rapporteringssysteem moest worden opgesteld over de dialoog, maar ik heb dat systeem nooit gezien. Ik veronderstel dat, als de minister-president die toezegging doet, hij dat ook uitvoert.

Wat die Gemeentelijke Holding betreft, er wordt nu een bijkomende waarborg van alweer 200 miljoen euro gegeven. Ik zou wel eens willen weten hoe het staat met die Gemeentelijke Holding. Wij hebben daar informatievergaderingen over gehad in de provincies. Het spijt me dat te moeten zeggen, maar dat waren folkloristische bijeenkomsten, die geen enkele meerwaarde hadden. Toch heeft dit nogal wat gevolgen voor de gemeenten.

Mijnheer de minister-president, vandaag stond in De Tijd een artikel dat met deze begroting te maken heeft. Heeft er vandaag een vergadering van het Overlegcomité plaatsgevonden? Zo ja, wat is nu de juiste stand van zaken van de begroting 2009? Die vraag geldt ook voor de begroting 2008. Dan gaat het over de Financieringswet en de bijdragen die we zouden moeten terugbetalen. Het artikel stelt immers dat er 1,65 miljard euro minder zou zijn voor de deelstaten. Voor Vlaanderen zou het gaan over een bedrag van ongeveer 1 miljard euro, namelijk 100 miljoen voor 2008 en 900 miljoen voor 2009. Ik zou graag duidelijk te horen krijgen wat dat nu in feite betekent.

Nogmaals, mevrouw de voorzitter, de minister-president heeft beloofd dat we een overzicht zouden krijgen. We zitten met zowel KBC als met Dexia, Ethias en de Gemeentelijke Holding. We geven waarborgen aan allerlei investeringsprojecten. Ik zou graag eens een totaaloverzicht willen hebben, en een stand van zaken.

De voorzitter: Minister-president Peeters heeft het woord.

Minister-president Kris Peeters: Mevrouw de voorzitter, geachte leden, mijnheer Peumans, deze voormiddag

is het Overlegcomité inderdaad bijeengekomen. Daarna is er een bijeenkomst van het interministerieel comité met de ministers van Financiën en Begroting geweest. Zelf was ik daar niet bij aanwezig, maar minister Van Mechelen wel. Ik heb er geen enkel probleem mee daarover te communiceren. Met de verschillende vergaderingen die in de loop van de dag hebben plaatsgevonden, onder meer over DAF, heb ik echter niet de gelegenheid gehad om me even te laten informeren over wat daar zoal is meegedeeld. De bevoegde minister of ikzelf zullen u die informatie geven. Daar heb ik geen enkel probleem mee.

Wat de Gemeentelijke Holding betreft, klopt het dat het bedrag is opgetrokken. Als u het over folkloristische bijeenkomsten hebt, verwijst u dan naar de aandeelhoudersvergadering?

De heer Jan Peumans: Ik verwijs naar de informatievergadering.

Minister-president Kris Peeters: Ik was daar niet aanwezig. Het is wel belangrijk dat dit parlement de nodige informatie krijgt. Dat geldt ook voor KBC en Dexia. Naar aanleiding van het debat over KBC heb ik samen met minister Van Mechelen onderstreept dat de informatie kan worden gegeven in die mate dat we die kunnen vrijgeven. Er is immers sprake van juridische vertrouwelijkheidsclausules, maar waar die niet aanwezig zijn, krijgt u alle informatie waarover we beschikken. We zijn nu volop het uitwerken van de contracten aan het afronden, zoals ook afgesproken. Ik stel voor dat we in een commissie, of bij een andere gelegenheid, maar wat mij betreft vrij snel, daarover de nodige informatie en duiding kunnen geven aan het parlement, en de vraag beantwoorden waar we staan met Dexia, KBC, de Gemeentelijke Holding en Ethias. Ik heb dat toegezegd en dat blijft zo. We moeten alleen bekijken wanneer en in welke commissie die informatie kan worden gegeven.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet.

De door de commissie aangenomen tekst wordt als basis voor de bespreking genomen. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 19-A/3*)

– *De artikelen 1 en 2 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden

– 1853 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Verstreken, verslaggever, heeft het woord.

De heer Johan Verstreken: Het ontwerp van decreet over de toeristische samenwerkingsverbanden werd in de commissie goed besproken. De minister-president heeft er in zijn uiteenzetting op gewezen dat toerisme een heel dynamische groeisector is waarvan de structuur sinds de jaren tachtig ook ingrijpend is veranderd. Terwijl vroeger bijna eenzijdig gefocust werd op informatieverstrekking en promotie, gaat er vandaag bijzonder veel aandacht naar onder andere infrastructurele uitbouw, aanbodontwikkeling en alle aspecten van toeristische marketing, gaande van marktonderzoek en productontwikkeling tot commercialisering.

De oorzaak hiervan is dat de markt voortdurend in beweging is en dat de druk van de concurrentie steeds groter wordt. Die bijzonder concurrentiële omgeving vergt dan ook een geschikte organisatorische omkadering en een efficiënte samenwerking tussen de betrokken actoren in het toeristische werkveld. Aangezien de verhoogde dynamiek op het vlak van toerisme zich voordoet op de verschillende beleidsniveaus, is een efficiënte en gestructureerde manier van communicatie en overleg noodzakelijk.

Het spreekt voor zich dat een marktconform toeristisch product niet noodzakelijk overeenstemt met de administratieve grenzen van een gemeente, arrondissement of provincie of zelfs een landgrens. Een toeristisch werkingsgebied moet daarenboven ook een zekere minimumschaal hebben om op het vlak van toeristische beeldvorming en marketing een rol te kunnen spelen. Om die reden werken de provincies en gemeenten, met ondersteuning van het Vlaams niveau, al enige jaren aan een nieuwe oriëntatie op basis van de principes van gebiedsgerichte werking, subsidiariteit en een integraal beleid.

Het gevolg van deze nieuwe oriëntatie is tweevoudig. Er moet een duidelijke afbakening komen van elke toeristische regio, conform de perceptie van de toerist. Deze regio's dienen vanuit toeristisch oogpunt ten volle ontwikkeld en gepromoot te worden.

De toeristische samenwerkingsverbanden hebben als voordeel een verdere professionalisering van de sector en een verruiming van de visie op gemeentelijk vlak tot een regionale visie. Hierdoor worden meer overheidsmiddelen gegenereerd voor toerisme, en er is nu ook binnen een dergelijk ruim regionaal kader samenwerking mogelijk met de privésector en aanverwante instellingen.

Sinds de inwerkingtreding van het decreet van 6 juli 2001 houdende de intergemeentelijke samenwerking (IGS) wordt het bestaan van dergelijke toeristische samenwerkingsverbanden bedreigd. Zo stelde de Vlaamse Raad voor Toerisme al in een spoedadvies van 24 juni 2002 met betrekking tot de impact van het decreet IGS op de toeristische structuur in Vlaanderen vast dat het decreet de bestaande en toekomstige toeristische gebiedswerking verhindert en problematische bepalingen bevat voor wat betreft het financiële luik, het bestuurlijke luik en de participatie van de privésector in toeristische samenwerkingsverbanden.

Elk samenwerkingsverband waarin twee of meer gemeenten participeren, moet een organisatievorm hebben aangenomen zoals bepaald in het decreet IGS of moet een geëigende uitdrukkelijke rechtsgrond hebben om hiervan af te wijken. Dat eerste is echter niet gebeurd, aangezien de huidige toeristische samenwerkingsverbanden activiteiten uitoefenen die niet in te passen zijn in de rechtsvormen waarin het decreet IGS voorziet.

Het ontwerp van decreet beoogt drie doelstellingen. Het wil rechtszekerheid creëren voor kwalitatieve toeristische samenwerkingsverbanden. Het wil een vlotte samenwerking mogelijk maken tussen gemeenten, provincies en de privésector in toeristische samenwerkingsverbanden, zonder daarbij de algemene bestuurlijke en democratische kwaliteit van het decreet IGS uit het oog te verliezen. Het streeft naar de ondersteuning van kwalitatieve samenwerkingsverbanden door de Vlaamse overheid.

Zowel meerderheid als oppositie spraken zich in de commissie positief uit over dit ontwerp van decreet. Het werd unaniem aangenomen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: Dit ontwerp van decreet is tot stand gekomen dankzij minister Bourgeois. Het was al klaar van september vorig jaar. Ik vraag me af waarom het tot februari 2009 moest blijven liggen. (*Opmerkingen*)

Het is volledig afgewerkt door de afgezette minister Bourgeois.

Mevrouw de voorzitter, ik vind dit geen stijl van de minister-president. Ik heb het stuk nagekeken, en ik heb vastgesteld dat het al in september van vorig jaar

werd goedgekeurd door de regering. We zijn nu februari 2009, de kwestie was hoogdringend, maar is gewoon vijf maanden blijven liggen.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Peumans, dat is niet juist.

De heer Jan Peumans: Mijnheer de minister-president, dat is wel juist.

Minister-president Kris Peeters: Mijnheer Peumans, dat het gewoon is blijven liggen, is niet juist, maar ik treed hierover niet in debat. Ik dank de verslaggever en de unanimitieit in de commissie. Ik betreur een beetje uw opmerking, maar goed, ieder zijn verantwoordelijkheid.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Nee)*

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet. *(Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1853/1)*

– *De artikelen 1 tot en met 12 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Elke Roex en Anissa Tamsamani, de heer Sven Gatz, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Paul Delva en mevrouw Kathleen Helsen houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1962 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de algemene bespreking is geopend.

De heer Voorhamme, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Mevrouw Roex heeft het woord.

Mevrouw Elke Roex: Mevrouw de voorzitter, met dit voorstel van decreet brengen we twee wijzigingen aan het GOK-decreet aan. Ten eerste zorgen we ervoor dat

alle kinderen uit taalgemengde gezinnen, ongeacht de taal die gesproken wordt door de kinderen, indien een van beide ouders Nederlands spreekt, voorrang krijgen bij de inschrijving in de school.

Ten tweede veranderen we een essentieel onderdeel van het GOK-decreet. Het eerste criterium om als GOK-leerling erkend te worden, was vroeger dat men moest leven van een vervangingsinkomen. Het feit dat men een schooltoelage krijgt, maakt nu dat men als GOK-leerling wordt erkend en ook voorrang krijgt bij de inschrijvingen. Dat is een administratieve vereenvoudiging. De gegevens die we bezitten op de Vlaamse administratie, gaan over de schooltoelage. Die gegevens kunnen best gebruikt worden om op een heel eenvoudige manier voorrang te geven aan de kinderen binnen de GOK-regelingen en om in extra omkadering te voorzien. *(Applaus bij sp.a)*

De voorzitter: De heer Pieters heeft het woord.

De heer Leo Pieters: Mevrouw de voorzitter, ik wil kort even in herinnering brengen dat het Vlaams Belang van bij het begin heeft gezegd dat het GOK-decreet, en vooral de inschrijvingsvoorwaarde, niet zou werken. We hebben al in 2002 gezegd dat de doelstelling van het decreet niet gehaald zou worden. En inderdaad, zeven jaar later, zien we dat dit effectief het geval is. Het wordt steeds duidelijker dat het principe ‘eerst komt, eerst maalt’ voor een heel aantal, wellicht onbedoelde, neveneffecten heeft gezorgd.

Ondertussen werd het decreet al verschillende malen aangepast, telkens om de ene of andere anomalie weg te werken. Wat specifiek dit voorstel van decreet betreft, hebben we weinig opmerkingen. Dat kinderen uit taalgemengde gezinnen beschouwd worden als Vlamingen, kunnen we alleen maar toejuichen.

In Brussel blijft echter nog steeds het probleem bestaan dat Vlaamse kinderen niet altijd ingeschreven geraken in de school van hun keuze. Wat dat betreft, blijft het Vlaams Belang bij het standpunt dat de Vlaamse kinderen in Brussel absolute voorrang moeten krijgen bij inschrijving. Dat is de reden waarom onze fractie niet voor zal stemmen. *(Applaus bij het Vlaams Belang)*

De voorzitter: De heer Van Eyken heeft het woord.

De heer Christian Van Eyken: Mevrouw de voorzitter, ik werd deze voormiddag geconfronteerd met een praktisch geval in verband met de wijziging aan het decreet die hier wordt voorgesteld. Het betreft een Franstalige persoon die in Brussel haar kind wenst in te schrijven in een van de basisscholen. Ze valt onder de voorwaarden om een schooltoelage te krijgen, maar omdat ze die vandaag nog niet krijgt – het gaat immers om haar eerste kind dat ze wil inschrijven in de eerste

kleuterklas – krijgt ze geen voorrang. Ze voldoet dus aan alle voorwaarden om voorrang te krijgen, maar omdat het haar eerste kind is en de eerste kleuterklas, valt ze uit de boot. Dat is toch wel een zekere discriminatie, want kinderen uit andere gezinnen kunnen al een schooltoelage krijgen voor de vorige jaren of kunnen worden ingeschreven omdat er al broers of zussen in een school zitten.

Daarom moet men volgens mij het voorstel van een tijdelijke inschrijving overwegen en eens nadenken over de mogelijkheid om de schooltoelage al aan te vragen op basis van de inkomsten van het jaar voordat het kind naar school gaat.

Mevrouw Elke Roex: Mijnheer Van Eyken, als de betrokken vrouw zou voldoen aan alle GOK-voorwaarden, zou ze zeker voorrang krijgen. Het volstaat immers dat men op een van de voorwaarden aantikt om voorrang te krijgen. In het geval dat u schetst, voldoet de vrouw enkel aan de voorwaarde dat ze eventueel een schooltoelage kan krijgen.

Het is praktisch heel moeilijk om een tijdelijke inschrijving te doen. Als we een tijdelijke inschrijving toelaten en er wordt in november vastgesteld dat die vrouw niet in aanmerking komt voor een schooltoelage, moeten we het kind dan weer van school sturen? Dat is helemaal niet evident.

De voorzitter: Minister Vandenbroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandenbroucke: Ik sluit me aan bij wat mevrouw Roex zegt. Het voorbeeld dat u geeft, mijnheer Van Eyken, is inderdaad denkbaar. Het is denkbaar dat iemand op geen enkel van de sociale criteria aantikt, maar wel gerechtigd kan zijn om een schooltoelage te krijgen. Maar op het ogenblik dat men met het kind voor de schoolpoort staat, weet men dat nog niet. Dat zou kunnen. Maar het systeem dat we nu, met dit voorstel van decreet, invoeren, is veel zekerder en rechtvaardiger en veel beter controleerbaar dan wat er voordien in het decreet stond, namelijk dat het gezin van een vervangingsinkomen leeft. Dat was een bijzonder onduidelijke notie, die ook niet eenvoudig te controleren was door de school.

We vervangen dat nu door een helder administratief gegeven, dat helemaal matcht met de financieel-economische draagkracht van het gezin: men heeft recht op een schooltoelage of niet. Dat weet je inderdaad pas op het ogenblik dat het recht is vastgesteld. Dat is het nadeel. Maar voor de rest is het systeem veel rechtvaardiger, en ik zie eerlijk gezegd niet meteen een alternatieve oplossing.

Misschien komt er een dag dat we de schooltoelagen automatisch toekennen en dat we op basis van een eenvoudiger systeem administratief, via computernetwerken, zullen kunnen vaststellen wie er zeker in aanmerking

komt. Maar zover zijn we nog niet. Daarom pleit ik zeer sterk voor dit verhaal, omdat het duidelijk, eenvoudig en rechtvaardig is in vergelijking met het voorgaande.

De casus die u aangeeft, zou zich inderdaad kunnen voordoen, maar het is geen fundamenteel bezwaar tegen wat nu voorligt.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet. (*Zie Parl. St. VI. Parl. 2008-09, nr. 1962/1*)

– *De artikelen 1 tot en met 7 worden zonder opmerkingen aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

MOTIE van de heren Ludo Sannen en Ludwig Caluwé betreffende een belangenconflict – 2109 (2008-2009) – Nr. 1

Bespreking

De voorzitter: Dames en heren, de bespreking is geopend.

De heer Sannen heeft het woord.

De heer Ludo Sannen: Mevrouw de voorzitter, collega's, momenteel wordt in de Kamer de Relancewet besproken. Wij maken ons ernstige zorgen over één element uit die wet, namelijk de vereenvoudiging van de banenplannen die de doelgroepenmaatregelen voor kwetsbare werknemers, zoals langdurig werklozen, ouderen en jongeren, grotendeels afschaffen.

De hervorming van de banenplannen impliceert dat die kwetsbare werknemers vanaf 1 april 2009 merkkelijk duurder worden. De verhoging van de loonkost van die doelgroepwerknemers, die het sowieso niet gemakkelijk hebben op de arbeidsmarkt, lijkt ons onverantwoord, zeker in tijden van economische crisis en massaal jobverlies.

Dat men de hervormingen door wil drukken tegen april 2009 is onbehoorlijk. De Rijksdienst Sociale Zekerheid

heeft al laten weten dat het onmogelijk is om klaar te zijn tegen die datum. Bovendien zijn er werkgevers die nu aanwervingen organiseren van doelgroepwerknemers en die deze aanwervingen gepland hebben voor april 2009. Zij zouden dus niet op de lastenverlaging kunnen rekenen. Op die manier komen deze werkgevers gedeeltelijk bedrogen uit.

Deze hervorming is tot stand gekomen in het kader van het interprofessioneel akkoord. Het feit dat er een interprofessioneel akkoord is en dat de federale overheid een relanceplan heeft, is voor ons positief. Dat is niet het punt van kritiek of van discussie. Het probleem is dat de hervorming van de banenplannen in de relancewet is geschoven, terwijl we de afgelopen maanden via alle mogelijke kanalen te kennen hebben gegeven dat de afschaffing van doelgroepmaatregelen voor grote problemen zorgt voor onze Vlaamse arbeidsmarkt.

Niet alleen minister Vandenbroucke heeft dit probleem aangekaart, ook de minister-president heeft de federale premier hiervan schriftelijk op de hoogte gebracht. Ook in het Overlegcomité heeft de Vlaamse Regering het probleem aangekaart. Het Vlaams Parlement heeft op 18 december 2008 een met redenen omklede motie aangenomen waarin wordt gesteld dat de hervorming van de banenplannen voor problemen zorgt. Ten slotte werd op de laatste interministeriële conferentie (IMC) Werk in januari door de drie regionale ministers van Werk nogmaals unisono gesteld dat de afschaffing van de doelgroepmaatregelen problematisch is voor de regionale arbeidsmarkten.

De federale regering heeft zich dan ook in navolging van het IMC en op voorstel van mevrouw Milquet geëngageerd om een amendement aan te nemen om de hervorming van de banenplannen uit te stellen. Tegen alle afspraken in werd de hervorming van de banenplannen toch ingediend in het parlement zonder amendement dat uitstel mogelijk zou maken. Daarom ligt hier nu, collega's, deze motie betreffende een belangenconflict voor.

De hervorming van de banenplannen brengt de kwetsbare werknemers op onze arbeidsmarkt in de problemen. Bovendien worden alle inspanningen die we in het kader van het Vlaamse activeringsbeleid doen voor deze kansengroepen volledig ondermijnd. Het is beter dat de schraping van de doelgroepmaatregelen uit de relancewet wordt gelicht. Zo kan de federale overheid meteen werk maken van de uitvoering van de rest van het relanceplan.

Voor de doelgroepmaatregelen zou de federale overheid beter de tijd nemen om samen met de regio's en de sociale partners de geplande hervormingen te herbekijken. De hervorming is immers tot stand gekomen in een heel andere economische context dan die van vandaag. De toestand op de arbeidsmarkt is ernstig. Men moet zich grondig bezinnen over deze meest kwetsbare werknemers nu de problemen het scherpst tot uiting komen.

Ik hoop dat we voor deze motie de steun krijgen van alle collega's in het Vlaams Parlement. Die steun is nodig om ons eigen Vlaams tewerkstellingsbeleid kracht bij te zetten en verder door te zetten. Ik dank u.

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Ik sluit me aan bij de woorden van de heer Sannen.

Net als hij wil ik er de nadruk op leggen dat deze motie enkel gericht is tegen de enkele artikelen in de relancewet die er via een amendement eenvoudig uit te lichten zijn. Dat is mogelijk door een nieuwe procedure voor de belangenconflicten die is ingevoerd in 2006. Zodra men een eenvoudig amendement heeft aangenomen en het parlement dat het belangenconflict heeft ingesteld zich daarbij aansluit, kan de procedure opnieuw verdergaan. Zolang het niet geregeld is dat de gewesten dit doelgroepenbeleid zelf volmondig kunnen voeren, moet het mogelijk blijven om dit te doen in de huidige omstandigheden.

We blijven aansturen op een bevoegdheidswijziging wat dit betreft. Er valt veel voor te zeggen wanneer men stopt met federale maatregelen die gericht zijn op doelgroepen. Dan moet het andere luik worden ingevuld, dan moeten de gewesten bevoegd worden gemaakt om in de plaats te treden.

De voorzitter: De heer Gatz heeft het woord.

De heer Sven Gatz: Ik heb daarnet al de gelegenheid gehad om de terughoudendheid van onze fractie toe te lichten met betrekking tot dit belangenconflict. Die terughoudendheid gaat niet over de inhoudelijke strekking van deze motie. Er was onduidelijkheid en vrees voor het mogelijke lamleggen van de totale herstellwet en het totale federale relanceplan, waar de maatregelen die in de motie worden aangevochten, ook deel van uitmaken.

Er zijn federale maatregelen waarover we ons niet uitspreken. Het zijn belangrijke maatregelen om de economie een nieuwe impuls te geven. Ik wil er toch enkele opsommen: een aantal btw-verlagingen, de overheid die sneller haar facturen zal betalen, verlaging van de lasten op nacht- en ploegenarbeid, een algemene lastenverlaging voor bedrijven om de opgelopen loonhandicap enigszins te dichten, bedrijven in moeilijkheden die een uitstel van betaling van btw en bedrijfsvoorheffing kunnen krijgen, een betere toegang tot het participatiefonds voor kmo's, bedrijven met betalingsproblemen aan de RSZ die gemakkelijker een betalingsplan kunnen krijgen en vermindering van verwijlrenten, en tot slot een verminderde bedrijfsvoorheffing voor wie onderzoekers tewerkstelt.

Ook hier in het parlement zullen weinigen tegenstander zijn van deze maatregel en dus begrip hebben opgebracht

voor onze positie en inzichten dat deze maatregelen dringend het daglicht moeten zien nu we duidelijkheid hebben over waar het belangenconflict zich toe beperkt. We vernemen uit federale regeringskringen dat het hoe dan ook de bedoeling is om met de rest van de herstellwet en het relanceplan verder te gaan. We kunnen onze steun aan deze motie verlenen.

De voorzitter: De heer Peumans heeft het woord.

De heer Jan Peumans: De N-VA-fractie zal deze motie betreffende het belangenconflict ook steunen. Ik kan niet nalaten om toch nog eens te herhalen dat we in december een motie hebben ingediend betreffende een belangenconflict.

Dat ging toen over de algemene uitgavenbegroting van begrotingsjaar 2009 en was geïnspireerd door de visie van de minister-president van deze Vlaamse Regering. Mijnheer Sannen, u moet daar niet mee lachen. Daar staan zaken in over de federale overheid die uitgaven doet die ze niet zou moeten doen en die door de gewesten en gemeenschappen zouden moeten gebeuren.

We hebben een veel bredere kijk op de problematiek. U beperkt zich tot één ding, maar er zijn veel meer dingen die de federale overheid doet waar ze eigenlijk helemaal geen zaken mee heeft.

De voorzitter: De heer Stassen heeft het woord.

De heer Jos Stassen: Onze fractie zal deze motie goedkeuren.

Ik wil wel vragen waarom het Vlaamse Gewest niet een aantal van die maatregelen zou overnemen. Op dit moment kan het Vlaamse Gewest zonder bevoegdheids-overdracht een aantal zaken overnemen. Ik verwijst daarvoor naar het zogenaamde Azorenarrest. Dat was een discussie in Portugal waarbij een lastenverlaging door het Hof van Justitie toch is aanvaard, op voorwaarde dat er geen federale compensatie zou komen. Als het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Regering deze maatregel zo belangrijk vinden, dan kan de Vlaamse Regering gebruik maken van de positie in dat arrest om nu al een maatregel te nemen om die zaken over te nemen.

Los daarvan is het toch belangrijk dat deze motie wordt goedgekeurd. Ik denk dat de Vlaamse Regering toch een beetje piepkenduk speelt.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mijnheer Sannen, u zei dat er een akkoord was met de gewesten en dat men dat niet in het relanceplan zou stoppen. U zei dat ondanks alle afspraken die gemaakt zijn, er alsnog een ontwerp is ingediend waar die maatregel in bewaard bleef. Ik vind

dat eigenaardig. Vandaar het belangenconflict, dat we zullen steunen. Maar blijkbaar is er toch een probleem in geslopen. U zult dat beter weten dan ik.

Ik zou graag weten hoe het komt, wanneer de gewesten bijeenkomen en overeenkomen dat ze het doelgroepenbeleid dat nog niet is geregionaliseerd niet willen, dat die maatregel, die ze niet in de federale regelgeving willen, alsnog in dat wetsontwerp is geslopen.

Daar zou ik graag wat meer uitleg over krijgen.

De heer Ludo Sannen: Mijnheer Van Hauthem, ik moet u gedeeltelijk ontgoochelen. Ik maak geen deel uit van de federale regering en ik weet niet waarom de federale regering dit op deze manier heeft ingediend terwijl wij veronderstelden dat er een amendement zou komen en dat minister Milquet zich daartoe zou hebben geëngageerd. Dat is de informatie die ik heb gekregen. Ik heb nu enkel vastgesteld dat dit in het parlement niet is gebeurd.

Mijnheer Stassen, u zegt dat wij dat zelf ook kunnen. Wij zouden dat echter niet kunnen voor de huidige zittende werknemers.

De voorzitter: Minister Vandembroucke heeft het woord.

Minister Frank Vandembroucke: Het was inderdaad een discussie tussen regeringen. Wij hebben een interministeriële conferentie gehad. Daaruit is zeer duidelijk gebleken dat de verschillende collega's – Brussels minister Cerexhe, Waals minister Marcourt, de Duitstalige collega en ikzelf – dezelfde reactie hadden op het gegeven dat voor laaggeschoolde jongeren, mensen ouder dan 50 jaar en mensen die langdurig werkloos zijn geweest, de ondersteuning door lastenvermindering wordt afgeschaft. In de nasleep van die vergadering was ons toegezegd dat er een methode zou worden gevonden om een zeker uitstel te creëren, louter op het punt van de schrapping van de doelgroepkorting. Ik wil de heren Gatz en Caluwé daarin bijtreden. Dat is waar het over gaat. De rest van het relanceplan is goed en moet zo snel mogelijk doorgaan. Dat uitstel zou de kans hebben gegeven tot een ernstig debat. Wanneer men echter vaststelt dat men het niet eens raakt over het uitstel, dan moet deze methode worden gebruikt.

Een belangenconflict wil eigenlijk zeggen dat we overleg afdwingen. Dat is wat we hier vandaag doen.

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Ik wil nog even terugkomen op het discussiepunt van daarstraks. Ik ben blij dat Open Vld tot het inzicht is gekomen dat het mogelijk is om een belangenconflict in te roepen over een onderdeel van een wet. De gewone wet tot hervorming van

de instellingen zegt daar weinig over. Er is echter een algemeen rechtsprincipe dat zegt: 'Qui peut le plus, peut le moins.' Ik zie niet in waarom men voor een of meerdere artikelen van een ontwerp of voorstel van wet geen belangenconflict zou kunnen inroepen.

De rekkelijkheid waarmee de huidige federale meerderheid omgaat met belangenconflicten en de interpretatie van de wet, wordt stilaan legendarisch. Ik neem aan dat ze ook daarmee geen probleem zullen kunnen hebben.

Het is een zeer antisociale en anti-Vlaamse maatregel om het doelgroepenbeleid te schrappen. Ik doe nogmaals een beroep op CD&V en Open Vld die op federaal vlak de dienst uitmaken om daar hun invloed aan te wenden en ervoor te zorgen dat dit wordt geschrapt.

Ik ben bijzonder verheugd dat Groen! vraagt om de Vlaamse bevoegdheden uit te breiden. Ik ken het Azoren-arrest. Zodra je de verantwoordelijkheid neemt voor je daden, mag je van Europa als deelstaat zelf maatregelen nemen. Het punt is hier dat wij niet bevoegd zijn voor het in dienst hebben en houden maar wel voor het in dienst nemen. We subsidiëren dat laatste ook met de Vlaamse overheid. Wanneer we gezamenlijk een decreet kunnen indienen waarmee we die bevoegdheid erbij nemen tegen de bijzondere wet in, mij niet gelaten. Het zal de eerste keer zijn dat Groen! mee aan de kar trekt voor een uitbreiding van de Vlaamse bevoegdheden. Laten we dat eenzijdig doen, laten we het arbeidsmarktbeleid claimen en gezamenlijk een decreet uitschrijven.

De heer Jos Stassen: Groen! en Agalev hebben een aantal staatshervormingen mee onderhandeld en goedgekeurd. In die zin hebben we onze verantwoordelijkheid genomen. Er moet over het belangenconflict worden gestemd omdat duidelijk is dat het beleid moet kunnen worden voortgezet ten voordele van deze groep. Het is duidelijk dat de Vlaamse Regering verder kan gaan. Wanneer ze een aantal zaken zelf financiert, dan moeten op basis van dat arrest en van de interpretatie daarvan een aantal maatregelen genomen kunnen worden. Daarin kan men verder gaan dan in de huidige rigide opstelling.

Minister Frank Vandenbroucke: Mevrouw de voorzitter, excuseer me dat ik daar nog even op wil reageren, maar de heer Stassen maakt wel een belangrijke opmerking.

Er zijn twee instrumenten nodig voor een goed beleid ter zake. Er is een instrument nodig om de overgang van werkloosheid naar werk mogelijk te maken en aan te moedigen. Daarnaast is een instrument nodig om mensen die aan het werk zijn aan het werk te houden. De overgang van werkloosheid naar werk gebeurt vandaag via federale en Vlaamse maatregelen. Die van de federale zijn bijvoorbeeld Activa en de arbeidskaart. Het gaat om een tijdelijke zware inbreng bij de overgang van werkloosheid naar werk.

Vlaanderen kan dat ook. Daarin hebt u gelijk. Met de tewerkstellingspremie voor 50-plussers heb ik die werf geopend. Ik heb me gebaseerd op een oud artikel van de RVA-reglementering, dat die regeling mogelijk maakte. Door de bijzondere wetten was ze eigenlijk impliciet aan ons gegeven. Met de maatregelen van het eerste type, de overgang van werkloosheid naar werk, kunnen we inderdaad veel verder gaan. Ik zou me dan ook niet zo boos mogen maken dat daar eventueel door de federale overheid op wordt bespaard. We zouden kunnen zorgen voor een herformulering door Vlaanderen, zonder dat daar een staatshervorming aan te pas komt.

Maar over het tweede type van instrumenten zeggen alle constitutionalisten me dat de bijzondere wetten die regeling uitsluiten. We kunnen geen verminderingen van sociale bijdragen, lopende kostenverminderingen voor zittende werknemers organiseren. Dat kunnen we niet!

Wat is nu het probleem, mijnheer Stassen? Als we het eerste instrument gebruiken en het tweede niet, botsen we met het eerste zeer snel op een limiet omdat dan carrousels ontstaan. Stel dat enorm veel geld wordt ingezet om mensen vanuit de werkloosheid aan het werk te zetten en dat alleen dat gebeurt. Hoe goed de controle ook is, toch zullen er op de duur toestanden ontstaan waarbij een systeem van draaideuren ontstaat: mensen worden terug werkloos gemaakt en daarna via een of andere premie weer aan het werk gezet. De twee instrumenten zijn dan ook nodig.

Ik denk persoonlijk dat ik met de tewerkstellingspremie 50-plus, waarvan ik het hoogste niveau heb opgetrokken tot 18.000 euro aan subsidie op jaarbasis voor het eerste jaar dat iemand vanuit de werkloosheid aan werk wordt geholpen, aan de limiet zit van wat mogelijk is. We controleren wat er gebeurt. We hebben maatregelen tegen oneigenlijk gebruik. De waarheid is echter dat het ongelooflijk verleidelijk wordt om een carousel te organiseren.

We moeten dus ook beschikken over het andere instrument. De bijzondere wetten sluiten uit dat we het andere instrument gebruiken. Ik ben dus boos omdat het andere instrument wordt uitgeschakeld door een overheid die er exclusief voor bevoegd is, maar niet praat met de overheid die dat instrument belangrijk vindt. En daarover gaat het.

De voorzitter: Vraagt nog iemand het woord? *(Neen)*

De bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over de motie houden.

VERSLAG over het verzoekschrift over voorrang bij inschrijving in het Nederlandstalig onderwijs in Brussel volgens het decreet gelijke onderwijskansen-I (GOK) – 2094 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Onderwijs, Vorming, Wetenschap en Innovatie.

Mevrouw Michiels, verslaggever, verwijst naar het schriftelijke verslag.

Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VERSLAG over het verzoekschrift over adopties in het verleden en het archiveren van adoptiedossiers – 2100 (2008-2009) – Nr. 1

Verslag

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

Mevrouw Jans, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Vera Jans: Mevrouw de voorzitter, ik verwijst naar het schriftelijke verslag. Ik wil er enkel aan toevoegen dat de bemerkingen die de indieners nog hebben toegevoegd, ook worden overgemaakt aan het kabinet.

De voorzitter: Is het parlement het eens met de conclusies van de commissie? (*Instemming*)

Ik zal de verzoeker hiervan in kennis stellen.

VASTE NATIONALE CULTUURPACTCOMMISSIE

Verkiezing van een vast en een plaatsvervangend lid

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is overeenkomstig artikel 22 van de wet van 16 juli 1973 waarbij de bescherming van de ideologische en filosofische strekkingen gewaarborgd wordt, de verkiezing van een Nederlandstalig vast lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie, ter vervanging van mevrouw Ilse Buyst,

ontslagnemend, destijds op voordracht van de VB-fractie verkozen.

Bij brief van 4 februari 2009 draagt de heer Filip Dewinter, voorzitter van de VB-fractie, mevrouw Gerda De Ryck, plaatsvervangend lid, voor als vast lid. Ter vervanging van mevrouw Gerda De Ryck als plaatsvervangend lid wordt mevrouw Annick Buggenhout voorgedragen.

De gegevens betreffende de door de VB-fractie voorgedragen kandidaten werden op de banken rondgedeeld.

Vraagt iemand hieromtrent het woord? (*Neen*)

Aangezien het aantal kandidaten overeenstemt met het aantal toe te wijzen plaatsen, verklaar ik mevrouw Gerda De Ryck verkozen tot vast lid en mevrouw Annick Buggenhout tot plaatsvervangend lid van de Vaste Nationale Cultuurpactcommissie.

Zij zullen eerstdaags worden uitgenodigd om in handen van uw voorzitter de voorgeschreven eed af te leggen.

VOORSTEL VAN DECREET van de heren Kris Van Dijck en Robert Voorhamme, mevrouw Kathleen Helsen en de heren Sven Gatz en Dirk De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, §1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997 – 1163 (2006-2007) – Nrs. 1 tot 7

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter: Dames en heren, deze middag heeft de heer Van Nieuwenhuysen bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met het voorstel van decreet van de heren Van Dijck en Voorhamme, mevrouw Helsen en de heren Gatz en De Cock houdende interpretatie van de artikelen 44, 44bis en 62, paragraaf 1, 7°, 9° en 10°, van het decreet basisonderwijs van 25 februari 1997.

De heer Van Nieuwenhuysen heeft het woord.

De heer Luk Van Nieuwenhuysen: Mevrouw de voorzitter, nu de communautaire gesprekken gestrand zijn, wil ik toch nog een poging ondernemen. Wij weten allemaal dat die gesprekken met zich hebben meegebracht dat de communautaire of communautair geladen dossiers naar dat fameuze contentieux zijn verwezen of op een zijspoor werden gezet om de communautaire gesprekken niet te bezwaren. Dit hoeft nu niet meer aangezien de stekker is uitgetrokken en daardoor de communautaire gesprekken niet meer kunnen worden

gehypothekeerd. Wij vragen derhalve dat het Vlaams Parlement nu eindelijk de politieke moed zou opbrengen om een belangrijk decreet als dit interpretatief decreet met betrekking tot het faciliteitenonderwijs te behandelen. Het gaat niet alleen om de verdediging van het Vlaamse karakter van de Rand, het gaat ook om de toekomst-kansen van honderden Nederlandsonkundige jongeren. Het is er de tijd niet meer naar om nog blanco cheques van ongeveer 10 miljoen euro per jaar uit te schrijven.

Wij zijn het niet eens met het argument dat de voorbije weken door de CD&V-fractie naar voren werd geschoven, namelijk dat het onwettelijk zou zijn om op dit ogenblik dit voorstel van decreet aan een stemming te onderwerpen. Als dat zo zou zijn, laat de Franstaligen dan maar naar het Grondwettelijk Hof gaan. Wij vrezen hier niets. Wij moeten nu die stap vooruit zetten. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Van Dijk heeft het woord.

De heer Kris Van Dijk: Minister Vandenbroucke, ik wil mij in het bijzonder even tot u richten. De vorige keren dat we hebben gevraagd om dit voorstel van decreet bij hoogdringendheid te behandelen, was u niet aanwezig. U was ook niet geacht aanwezig te zijn, dit is dus geen verwijt.

Mevrouw de voorzitter, ik vind niet dat we dit dossier moeten koppelen aan de dialoog. Ook al was er nog een dialoog, ik vind toch dat over dit voorstel van decreet moet worden gestemd. Ik wil hier opnieuw benadrukken wat ik ook de vorige keer heb gesteld: er is een tijdsfad afgesproken, niet alleen met betrekking tot een aantal afspraken in het regeerakkoord maar in het bijzonder – en dat is nu mijn zorg – met betrekking tot de uitvoering en de ingangsdatum van dit decreet: 1 september 2009. Ik breng in herinnering dat we de eerste keer dat we werden geconfronteerd met een belangenconflict ook een hoorzitting met de schoolbesturen en de ouderverenigingen van deze scholen hebben georganiseerd. Dat was zelfs nog voor het belangenconflict. Toen bleek dat het een van hun zorgen was duidelijkheid te krijgen. Zij wilden ook op tijd weten waaraan deze scholen zich moesten houden. Ik moet even refereren aan de resolutie van de heer De Meyer daarover. Ook hij onderstreept die bekommernissen.

Aangezien het hier om een interpretatief decreet gaat, brengen wij geen wijzigingen aan aan het decreet, wij stellen enkel duidelijk waar het om gaat. In het belang van de timing en van de goede start van het schooljaar op 1 september 2009 wil ik de vraag van de heer Van Nieuwenhuysen ten volle onderschrijven. Ik vraag dus dat wij hier als parlement – zoals door velen daarnet werd beleden – binnen de grenzen van onze bevoegdheden deze bevoegdheden benutten en vandaag dit voorstel van decreet goedkeuren. (*Applaus bij het Vlaams Belang en de N-VA*)

De voorzitter: De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé: Mevrouw de voorzitter, die vraag kan elke week opnieuw worden gesteld. Ik verwijs dan ook naar mijn toespraak van vorige week.

De voorzitter: De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem: Mevrouw de voorzitter, ik wil nog een ander element ter sprake brengen. We moeten elkaar allicht niet overtuigen van het feit dat het hier een misbruik van de procedure van het belangenconflict betreft. Het misbruik schuilt niet in het feit dat verschillende parlementen aan Franstalige kant het belangenconflict kunnen invoeren. Eenmaal een instelling decreetgevende bevoegdheden heeft, speelt ze sowieso een rol in de procedure. Daar zit het misbruik niet.

Het misbruik schuilt in het feit dat de betrokken parlementen op elkaar wachten om een belangenconflict in te roepen. Onze commissie heeft dit voorstel van decreet op 13 december 2007 goedgekeurd. Normaal gezien, moet het belangenconflict voor de eindstemming worden ingeroepen. Het lijkt me onbegrijpelijk dat een bepaald parlement twee jaar na de stemming in onze commissie plots vaststelt dat bepaalde belangen zijn geschaad en dat het beter is de procedure op te starten. Daar zit het misbruik.

We hebben in de Senaat een wetsvoorstel ingediend om de procedure te beperken. Het belangenconflict zou dan voor de eindstemming en tot 30 dagen na de stemming in commissie kunnen worden ingeroepen.

De procedure van het belangenconflict wordt langs Franstalige kant misbruikt. Het ene parlement wacht gewoon op het andere. We bevinden ons in een belachelijke situatie. Na twee jaar stelt een parlement plots vast dat een voorstel van decreet waarover een commissie van het Vlaams Parlement zich op 13 december 2007 heeft uitgesproken, de belangen van een gemeenschap of van een gewest schaad.

We moeten een signaal geven. We moeten laten merken dat we niet meer meedoen. We kunnen dit voorstel van decreet goedkeuren. De wet die het belangenconflict regelt, voorziet in geen enkele sanctie. Het goedgekeurde voorstel van decreet zou niet nietig zijn. Ik vind dat het Vlaams Parlement eindelijk zijn verantwoordelijkheid moet nemen. Het gaat hier niet om de inhoud. Daarover zijn we het eens. We moeten de Franstaligen vragen de procedure van het belangenconflict niet langer schamteloos te misbruiken. (*Applaus bij het Vlaams Belang*)

De voorzitter: De heer Bourgeois heeft het woord.

De heer Geert Bourgeois: Mevrouw de voorzitter, ik ben blij dat het Vlaams Belang bevestigt dat het hier een belangrijk voorstel van decreet betreft. Dit voorstel

van decreet levert een performant instrument om het onderwijs in de faciliteitengemeenten onder Vlaams gezag, met inbegrip van de Vlaamse onderwijsinspectie en de Vlaamse eindtermen, te brengen.

Ik vraag alle leden van de overige fracties met aandrang op deze vraag in te gaan en het voorstel van decreet goed te keuren. Dit heeft immers een belangrijke precedentwaarde. Indien het Vlaams Parlement zou tolereren dat onze voorstellen van decreet en onze ontwerpen van decreet door diverse Franstalige parlementen opeenvolgend worden aangevochten, laten we de regeling ter zake uithollen.

Dit is nooit de bedoeling geweest. Om dat te vatten, hoeven we geen constitutionalisten te zijn. Een gemeenschap moet kunnen zeggen dat haar belangen zijn geschaad. Dat is de bedoeling. Diezelfde gemeenschap mag niet opeenvolgend diverse werktuigen gebruiken om een voorstel van decreet of een ontwerp van decreet op usurperende wijze tegen te houden. We mogen dit niet tolereren. Deze spoedbehandeling heeft een grote precedentwaarde. Ik stel voor dat we, in de lijn van de woorden van de heer Van den Heuvel, onze bevoegdheden gebruiken en het voorstel van decreet goedkeuren. We zullen dan wel zien wat de gevolgen zijn. (*Applaus bij het Vlaams Belang en bij de N-VA*)

De voorzitter: Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De volksvertegenwoordigers die het voorstel wensen aan te nemen, wordt verzocht op te staan.

De tegenproef.

– *Het voorstel tot aanvulling van de agenda wordt bij zitten en opstaan niet aangenomen.*

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende aanpassing van de algemene uitgavenbegroting van de Vlaamse Gemeenschap voor het begrotingsjaar 2009 – 19-A (2008-2009) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 1

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET betreffende de organisatie en erkenning van toeristische samenwerkingsverbanden – 1853 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet.

Stemming nr. 2

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
99 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de dames Elke Roex en Anissa Tamsamani, de heer Sven Gatz, mevrouw Stern Demeulenaere, de heer Paul Delva en mevrouw Kathleen Helsen houdende wijziging van het decreet van 28 juni 2002 betreffende gelijke onderwijskansen-I – 1962 (2008-2009) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet.

Stemming nr. 3

Ziehier het resultaat:

103 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
73 leden hebben ja geantwoord;
30 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement het voorstel van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse Regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE van de heren Ludo Sannen en Ludwig Caluwé betreffende een belangenconflict – 2109 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie betreffende een belangenconflict.

Stemming nr. 4

Het resultaat wat betreft de gewestaangelegenheden is als volgt:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

99 leden hebben ja geantwoord.

Het resultaat wat betreft de gemeenschapsaangelegenheden is als volgt:

104 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

104 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de motie betreffende een belangenconflict aan. Ze zal aan de Kamer van Volksvertegenwoordigers worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Frans Wymeersch en Stefaan Sintobin tot besluit van de op 3 februari 2009 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de crisis in de landbouw in het algemeen en in de melkveesector in het bijzonder – 2092 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 5

Ziehier het resultaat:

99 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

29 leden hebben ja geantwoord;

67 leden hebben neen geantwoord;

3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Jos De Meyer, mevrouw Tinne Rombouts en de heren Mark Demesmaeker, Karlos Callens en Bart Martens tot besluit van de op 3 februari 2009 door de heer Frans Wymeersch in commissie gehouden interpellatie tot de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media, Toerisme, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid, over de crisis in de landbouw in het algemeen en in de melkveesector in het bijzonder – 2088 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 6

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;

71 leden hebben ja geantwoord;

27 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heer Koen Van den Heuvel, mevrouw Anne Marie Hoebeke, de heer Jan Laurys, mevrouw Annick De Ridder en de heren Eric Van Rompuy en Bart Van Malderen tot besluit van de op 5 februari 2009 door de heer Koen Van den Heuvel in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel, over de eventuele uitbreiding van het toepassingsgebied van de win-winlening in het licht van de huidige kredietcrisis – 2093 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie.

Stemming nr. 7

Ziehier het resultaat:

98 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
98 leden hebben ja geantwoord.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de met redenen omklede motie aan. Ze zal aan de Vlaamse Regering worden overgezonden.

ACTUALITEITSMOTIE van de heren Jan Penris, Filip Dewinter en Pieter Huybrechts tot besluit van het op 18 februari 2009 in de plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de crisis in de automobielsector – 2113 (2008-2009) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter: Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de actualiteitsmotie.

Stemming nr. 8

Ziehier het resultaat:

97 leden hebben aan de stemming deelgenomen;
29 leden hebben ja geantwoord;
65 leden hebben neen geantwoord;
3 leden hebben zich onthouden.

Dientengevolge neemt het Vlaams Parlement de actualiteitsmotie niet aan.

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter: Dames en heren, hiermee zijn we aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

We komen opnieuw bijeen op woensdag 4 maart 2009 om 9.30 uur, 11 uur en 14 uur.

Geen bezwaar? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.16 uur.*

BIJLAGEN

Aanwezigheden

Aanwezig

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Karlos Callens, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Rudi Daems, Piet De Bruyn, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Tom Dehaene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Marnic De Meulemeester, Stern Demeulenaere, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Anne Marie Hoebeke, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Laurence Libert, Marcel Logist, Chokri Mahassine, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Johan Sauwens, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Dany Vandebossche, Luc Van den Brande, Joris Vandembroucke, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Marleen Vanderpoorten, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Mieke Vogels, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch.

Afwezig met kennisgeving

Erik Arckens, Kurt De Loor, Vera Dua, Marie-Rose Morel, , Helga Stevens, Anissa Tamsamani, Monica Van Kerrebroeck: gezondheidsredenen;

Jaak Gabriels: ambtsverplichtingen;

An Michiels, Joke Schauvliege: familieverbindingen.

Afwezig zonder kennisgeving

Herman Schueremans, Miet Smet.

Individuele stemmingen Vlaamse Volksvertegenwoordigers

Stemming nr. 1:

JA-stemmen:

Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen

Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 2:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Gothem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 3:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Kris Van Dijck, Bart Van Malderen, André Van Nieuwkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Monique Moens, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken,

Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 4:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Paul Delva, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Sven Gatz, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Monique Moens, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Elke Roex, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Greet Van Linter, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 5:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, André Van Nieuwerkerke, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Gino De Craemer, Jurgen Verstrepen, John Vrancken

Stemming nr. 6:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Bart Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Sabine Poley, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jul Van Aparen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Gino De Craemer, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Jan Penris, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Jurgen Verstrepen, John Vrancken, Frans Wymeersch

Stemming nr. 7:

JA-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Louis Bril, Agnes Bruyninckx, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Gino De Craemer, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Hilde De Lobel, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Herman De Reuse, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Johan Deckmyn, Tom Dehaene, Mark Demesmaeker, Stern Demeulenaere, Marijke Dillen, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Pieter Huybrechts, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Werner Marginet, Bart Martens, Katleen Martens, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Jan Penris, Jan Peumans, Hugo Philtjens, Leo Pieters, Sabine Poley, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Stefaan Sintobin, Jos Stassen, Felix Strackx, Erik Tack, Jef Tavernier, Jul Van Aparen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borgh, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Bart Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Eric Van Rompuy, Gerda Van Steenberge, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Jurgen Verstrepen, Robert Voorhamme, John Vrancken, Paul Wille, Frans Wymeersch

Stemming nr. 8:

JA-stemmen:

Geert Bourgeois, Thieu Boutsen, Agnes Bruyninckx, Frank Creyelman, Piet De Bruyn, Hilde De Lobel, Herman De Reuse, Johan Deckmyn, Mark Demesmaeker, Marijke Dillen, Pieter Huybrechts, Werner Marginet, Katleen Martens, Jan Penris, Jan Peumans, Leo Pieters, Stefaan Sintobin, Felix Strackx, Erik Tack, Marleen Van den Eynde, Kris Van Dijck, Wim Van Dijck, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Luk Van Nieuwenhuysen, Karim Van Overmeire, Gerda Van Steenberge, Christian Verougstraete, Frans Wymeersch

NEEN-stemmen:

Jos Bex, Gilbert Bossuyt, Louis Bril, Ludwig Caluwé, Bart Caron, Lode Ceyskens, Sonja Claes, Dirk De Cock, Philippe De Coene, Patrick De Klerck, Dirk de Kort, Marnic De Meulemeester, Jos De Meyer, Annick De Ridder, Else De Wachter, Carl Decaluwe, Tom Dehaene, Stern Demeulenaere, Hilde Eeckhout, Martine Fournier, Cindy Franssen, Eloi Glorieux, Dominique Guns, Kathleen Helsen, Margriet Hermans, Michèle Hostekint, Vera Jans, Patrick Janssens, Ward Kennes, Flor Koninckx, Patrick Lachaert, Jan Laurys, Marcel Logist, Luc Martens, Erik Matthijs, Fientje Moerman, Frans Peeters, Hugo Philtjens, Sabine Poleyn, Els Robeyns, Jan Roegiers, Tinne Rombouts, Ludo Sannen, Hans Schoofs, Jos Stassen, Jef Tavernier, Jul Van Aperen, Marc van den Abeelen, Luc Van den Brande, Koen Van den Heuvel, Vera Van der Borght, Christian Van Eyken, Bart Van Malderen, Eric Van Rompuy, Els Van Weert, Dany Vandenbossche, Joris Vandenbroucke, Marleen Vanderpoorten, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Bob Verstraete, Johan Verstreken, Robert Voorhamme, Paul Wille

ONTHOUDINGEN:

Gino De Craemer, Jurgen Verstrepen, John Vrancken
